

Num.
99. Apgahdajuschi
Kalninsch & Deutschmans,
Rigā.

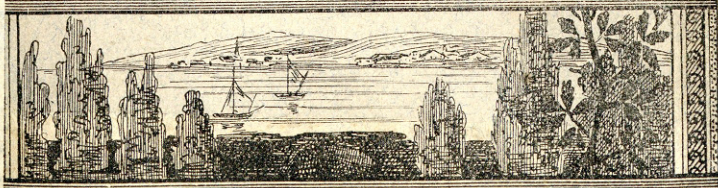
**Is latweeschu
zeemeem.**

Stahstini
no
Ed. Geibota.

Maksā 40 kap.

Rigā, 1897.

Drukats Kalnina & Deutschmana
tipo-litografijā,
Rigā, mašā Grehincefu eelā Nr. 2.

Austrums

finibas un rakstneezibas mehneschraksts.

„**Austrums**“ maksā ar peesuhutischanu pa pastu
jeb Rīgā mahjās:

par 1 gadu	3 rbl. — kap.
„ $\frac{1}{2}$ „	1 „ 50 „
„ 3 mehn.	— „ 75 „
„ 1 burtnizu (ekspedizija un grahm. pahrdotavās)	— „ 30 „
„ 1 gadu us ahrsentem	4 „ — „

Par adreses mainu jamaksā 10 kap.

Gludinajumi

maksā weena trihsflejiga sikhu rakstu rindina 10 kap.

Pastellejumus peenem:

Rīgā, masā Grehzineeku eelā (pee rahtuscha platscha, pa
kreisi, lihdiās Melngalwja namam) Nr. 2,

Kalninsch & Deutschmans,

Telefons Nr. 64.

Ed. Seibots.

Est. A-14581

Num.
99.

Is latweefdu zeemeem.

Stahtini

Tartu Riikliku
Raamatukogu

~~80366~~

no

Ed. Seibota.

Rigā, 1897.

Drukats Kalnina & Deutſchmana tipo-litografijā
(A. J. Lipinſky),

Rigā, maſā Grehzineefu eelā Nr. 2.

Дозволено цензурою. — Рига, 16 мая 1897 года.

Est. A
TARTU ÜLIKOOLI
RAAMATUKOGU

29710

Dimejadi laudis.

Ass seemeta wehjsch lozija slaitajam preedem
sarus us juhrmalas smiltschu fahpam. Paschu laifu
reeteja faule un tur, fur tahumâ sateefas debefis ar
juhru skatitaja azim, ugunsfahrtâ rudens wafarâ
wina nosuda wilnôs. Wehl brihtinu spodri at-
spihdeja wafara blahsmâ preeschu galotnes, tad metâs
frehsla.

Swejneefi, iswiltsuschi sawas laiwas no juhras
sehkli, isfahruschi us meeteem slapjos tihklus, panem
sihkos darba daifus un steidsas pulzinôs, skani tehr-
sedami, mahjâs. Tufschaka un aifween tufschaka pa-
leef juhremala no laudim. Uri Greesers un Sneedfits,
fas fopâ isheet us sweju un sawâ starpâ atkal dala
gruhtaja darba pelau, atstahj juhremalu un tuwojas
fahpam. Redsi, tur wini nahf garajôs swejneefu
sahbakôs. Weenam mugurâ tumtschi swahrki, otrs,
sarkanâ wilnainâ freklâ, nes swahrkus us rofas, bet
abi pahrlifuschi pahre plezeem smagas swejneefu
aires. Greefis ir garfch wihrs paschôs spehka gadôs

un, zif wafara frehflâ wehl war nogist, eesarkanu bahrsdu. Winam blafus foto Sneedfits, masafs no auguma, bet no solem ween jau war nomanit, fa ari winam wehl nespehka deenas tahlu.

„Ur labu nakti!“ teiz Sneedfits zefa juhtis us sawu darba beedri, tam dodams rofu. Noruhzis fo bahrsdâ, dod Greefers rofu pretim un isschfihruschees tee eet tahlaf fatrs par sewi.

Pawadisim wispirms Greeferi, tad sefosim otrajam.

Netahfi turpat aif fahpam atradâs widû starp gan leelafeem gan masafeem nameem ari Greefera mahjina. Kâ dauds ziti, tâ ari winsch fahdus gadus atpafat bij atstahjis dsimteni Kursemê un dewees projam us isslaweto Xigas juhmalu. Dee fainneefa par kalpu buht un flausit wina mahjeeneem, tas Greeferim wairs nepatifas, fad winsch dabuja dsir-det, fa peldu weetâs pa wasaru laba pelna un jau daschs labs bej nefa tizis par wihru. Un fur tad ta brihwiba, fad gribi guli, fad gribi strahdâ! Kâ domats, tâ darits. Winsch wehl to paschu pawasari atnahza us juhmalu, bet drihs ween tam bij ar fahpam jafajuht sawâ firdi, fa gulet ari peldu weetâs wairaf, nekâ tas zilwefam nepeezeeschami wajadsigs, newares; ari sche, fâ wisur zitur Deewa raditâ pasaulê, ne zahfi, ne zigari nekriht paschi no sewis mutê. Gan nu wehl no fahkuma gahja tâ pagludi, bet fad bij isdoti pehdejee rublischi, furus Jurgôs fainneefs is-

maßfaja fà nofalpota gada atlifufcho algu, tad puißis jau palifa tahds domigs.

„Buhß japrezas,“ winsch domaja sawâ prahâ, „tà war tift uf fahjam. Ir paßcham sawa grunte un nams, fas tad nefait dßihwot? Panem pa wasaru no fungeem pahris simtu ihres un dßihwo pa seemu beß behdam.“

Glufchi tà atfal notifa. Gadijàs seewa un gadijàs seewas tehws ar diwi „gruntem“ un par laimi atdewa weenu, fà jau pirms fahßam bij solijis, meitai un meitas wißram. Tu bij Greeßers sawa paßcha fungs un no ta laifa, fad tas par tahdu palifa, lihds schim brihdim, fur mehß wiñu redßam wafara frefßlâ nahßamu no jußras uf mahßjas pußt, bij pagahjufchi wairaf gadi.

Upßkatijufchi daudsmaß Greeßera pagahñni, ufmetißim atfal azis weentulim gahjejam.

Nonahßis pee sawas mahjinas, fur dahßsam schogs bij aiß wezuma isgahsees ar wißeem wahrteem, un pagahjis garam aißnaglotam leewenim, fas wehl uf zeta pußt pa dalai pußchfoja nameli, un beß fura neweens peldu weeßis ihreneekß pa wasaru negrib un newar ißtift, Greeßers noßweeda ar leelu sparü sawas aires seenmali. Noßtenejees winsch eegahja ißtabâ. Sche darbojàs frahßns preeßschâ seewa un zepa paßchu laifu wafarinam gaku. Pee loga dega uf gal dina lampa. Ubi leelakee behrni fßraidija noßfran-

dajufchees pa istabu fleegdami, famehr trefchais, gadu wezais, sehdeja pusfais gultâ.

„Waj eeseet nost!“ Greefers usbrehza behrneem, tiffö eegahjis istabâ, labwafara weetâ. „Ho te tih-najeetees pa fahjam?“

Behrni gan farahwäs no tehwa wahrdeem, bet fleegschana tomehr nemitejäs.

„Nu, fo tew atfal tee behrni dara, fa tu tos neleez meerâ?“ seewa ffarbi waizaja, pagree-susees us wihru.

„Kas tew dasas? Labaf zep sawu gafu un leez ehdeenu us galdu!“ Greefers eesauzäs, noschdees us sola un wilfdams semê sawus garos fah-bafus.

„Waj tu man gafu est pirzis, fa të mahfi runat?“ seewa atzirta. „Nebuhthu es pati pa wasaru pelni-just, fo tad ehstu?“

„Dassat, schi ta pelnitaja un man jaeet deen no deenas us juhru, fahds fattreis laifs!“

„Bet frogû ween jau wifs paleef, fo nopelni. Waj tad mahjäs ar' fo atnes? Seewa un behrni lai mirst badul!“

„Tad jau buhtu badâ nomiruschi,“ Greefers ruhgti smehjäs, aisdedsinadams falki.

„Safi nu zilweks,“ seewa fleedsa, pafehrust dufmäs gafas schfihwi un steigdamäs ns galda pust, „fur tad, teiz, palifa nauda, fo dabuji wiannedef par rengem, fur palifa falafu nauda? Krogû no-

dsehri. Waj tu wari behrneem nopirft drehbes lupatu? Sche ehd — tee ir mani fweedri!" un feewa usfweeda gafas fchfihwi blafam maifes fukulim usgaldu un, pafehrufi behrnu no gultas, fas pa to laifu bij fahzis raudat, eegahja iftabas faftâ, nofeh-dâs us frehflu un flauzija netihrà preeffchautâ gihmi.

„Gaudoween," teiza Greefers, nogreesdamees reezeni maifes, „nu wareft atfal rihtu ffreet pee mah-tes fuhdset. Bet to es tew fâfu, fa nu wairs ilgaf negaidifchu."

„Kahdas naudas tew wehl wajaga?" ifsauzâs feewa, no frehfla peelehfuft. „Waj tu eft naudu aisdewis?"

„Naudu aisdewis?" Greefers atfahrtoja, it fâ brihnidamees. „Waj es tewi buhtu nehmis, ja tehws nebuhtu folijis lihds grunti un naudu?"

„Ka pajumtê tad nu dsihwo, waj ta naw mana? Kas tew bij, fad atnahzi no Kursemes? Nebij ne drehbju, ne fapeifas pee dwehfeles."

„Bet es wareju dabut gruntneefa meitu ar tuhffstoscheem. Kas man truhftu? Nebuhtu wis fwejneefs, fâ tagad! Krahpneefi!" Greefers noruhza ehfdams, „folija ufzelt jaunu namu un trihs fîmti rudeni naudas. Tur wifs apgulâs."

„Ja buhtu freents wihrs, dotu ar', bet fas tahdam; tad lai es eemu wehlaß ar behrneem nabagôs?"

„Tà," Greefers gari nowilka, „un tu efi gan freetna seewa. Tu jau neproti pat ijept maisi; kas ta te par maisi uslikta, fà seepes?" un peezehlàs no galda.

„Negrehko!" seewa fleedsa aufledama behrnu.

„Ballès gan tu fini ffreet, tur tew naudas ne-truhfst," Greefers fazija, it fà nemas nebuhtu dsirdejis seewas pehdejo wahrdu, un eegahja otrà istabà.

„Kad es ballès biju? Es wis neplendereju tà apfahrt, fà tu," seewa teiza, pa sawai fahrtai nosehsdamàs pee galda.

„Laukà!" wehl dsirdeja otrpus seenas Greeferi usfleedsam behrneem. Cad nama tehws nogahja pee meera.

Behrni fassfrehja leelà istabà pee mahtes.

„Waj buhseet meerà, negehki! Laujeet, lai padodu papreefschu Kahrlitim," fanehma winaus mahte, kad tee abàm rofam fehràs schkihwi eefscha. „Nu sche," teiza mahte atfal lehna fà balsi, pasneegdama katram pa gabalinam maises un pa fumosam gafas.

Greefera dsimte tureja wafarinas un pa to laifu mahjinà bij palizis dauds mas flusaks. Tifai schad un tad wehl dsirdeja, fà mahte ffarbeem wahrdeem behrnus norahja par winu nedarbeem. Bet tiffko seewa nogahja no galda, lai masgatu traufus, tad eesahfàs trofsnis atfal no jauna. Janzis bij

masam Kahrlitim isnehmis is rokam ahbolu, jo ari winam tee patifās, un Kahrlits nu šahfa neganti blaut. Emilija bij turpretim isfaisijusi pa semi mah-tes adatas.

Schee swarigee atgadijumi wakara laifā beidsās ar to, fa mahte pirms gulet eeschanas Janzi un Emiliju freetni ween wehl nomisoja.

„Pagani, ne nafti nelauij meera,“ noruhzās winpus seenas wihrs, apgreesdamees ar leelu sparū us otreem šahneem, fa wisa gulta nobraf-šhejās.

Schee bij šchowakar Greešera pehdejee wahrdi, jo drihs isdšisa wina pajumtē uguns un tam bij pateesi meers lihds rihtam. —

Tā dšihwoja Greešers, bet neaismirššim, mihto lasitaj, ari wina darba beedri Sneedšiti. Paluhkosi-meess ari us to, fā šcho rindinu šahfumā šolijamees. Kur tad winsch gan palifa? Tas pats jau laifam buhs, fās tur aš dšelszeka šleedem tuwojas mešcha malā tai mahjinai. Leela gan šchi naw, bet glihta. Uri juntā wehl pahris logu. Ņo diwi puhraweetam semes, fās flaht peeder, weena daša nostahdita pa pusei semenem un awenem, otra atstahta plawā un wisu eeschogo bruhni nofrahšota sehtina.

Reds, fā nahzeja šoli paleef ahtrafi, jo tuwaf winsch mahjinai nahf, it fā newaretu šagaidit, fad buhs tur. Un waj tas fahds brihnums? Sawa pajumte fatram mihta un tā ari wina mihta Snee-

dsitim. Gruhti deesgan tam nahzàs puhletees, lihds tifa pee sawas mahjinas, bet puhlini nebij weliti. Tapat fà Greesers ari winsch bij eenahzis no Kursemes, bes naudas, bes mantas, lai pee sawa tehwa brahta, fas jau ilgus gadus juhmala dsihwoja, kalpotu par puisti. Winsch gan neatstahstu dsimtenesahres, fur behrns bijis, fur audsis un pawadijis jaunetta pirmos gadus, nebuhtu tam tif loti eepatufusees masa Annina, fas turpat kaiminòs kalpoja. Dsimtenè Sneedstitim bij mas zeribas tifdauds atlizinat no tà fà tà jau neleelàs gahjeja algas, lai tiftu pats pee sawa ihpaschuma, bet juhmala winsch zereja drihsaf eeguht fahdu semes stuhriti par sawu. Unto Sneedfits tatschu wehlejàs, gan masaf sewis, bet toteef wairaf Anninas deht, fo winsch tà mihleja un furai buhtu negin fà sagahdajis daudsmaf weeglafas muhscha deenas.

„Dsihwo nu, Annin, wesela,“ teiza Sneedfits pehdejo swehtdeenu preefsch Jurga deenas no basnizas nahkot us sawu selteniti, „dsihwo sweifa, lihds pahrnahfschu reis weefotees no juhmalas, tad eefim pee mahzitaja.“

Annina nosarka un tif dihwaini atspihdeja winai filàs azis, fa newareja gudrs tift, waj winà lasams preefs waj behdas, jeb abi kopà.

Jurga deenà Sneedfits wehl apzeemoja sawu mahiti, fas dsihwoja pee otra dehta, un tad, panehmis zeta kuli, aisgahja pee tehwa brahta us juhmalu.

Gadu tur jau bijuſcham, tehwozis peelika wehl defmit rublu flaht jaunajam Sneedſitim pee algas, jo wiſch redſeja, ka tas bij zilweks, kas nebijaſ darba, un tahds bij wiſur derigs. Pagahja wehl gads un wehl gads nu jau Sneedſitim bij tiſ daudſ kabata, ka wareja nopirkt pahris puhraweetu leelu meſcha gabalu. Nahkam gadu garam gahjeji redſeja meſchu lihſcham uſ Sneedſiſcha gruntes, tur dſirdeja zehrtam, tehſcham un ſahgejam un wainagu pehz wainaga pazehlâs aiſween augſtaſ jaunais nams, lihds eglite bij galâ.

Atkal jau reiſ tuwojâs Jurga deena, kad Sneedſits eeradâs dſimtenê. Tiſ dihwaini atſpihdeja atkal Anninai azis, kad ta eeraudſija Sneedſiti nahkam, bet ſchoreiſ tanis welti meſletu ſkumju, tiſ lihgsmi ſmaidija koſchâ laufpukite.

„Eſim nu, Annin, pee mahzitaja,“ Sneedſits teiza ſaſweizinajees. Un Annina gahja tam labpraht lihds pee mahzitaja un gahja lihds pehz kaſham uſ juhrmalu un buhtu winam gahjuſt lihds lihds paſaulles galam.

Tahdas, mihto laſitaj, bij Sneedſiſcha preekſchdeenas, ta paſcha Sneedſiſcha, kas jau no juhras nahſdams pa wahrteem eegahjis dahrsâ uſ ſawa paſcha ihpaſchuma un jau taiſas liſt rofu durwim uſ flinka. Bet Sneedſits pats pee ta nemas netika, kad jau durwis atwehrâs pa preekſchu, jo Mildina, kas ſchowakar eegahja ſeſtâ gadâ, jau ſen pee loga

bij gaidijufi tehwu pahrnahkam mahjâs, un ffani aif preeka eesauzâs, to beidsot eeraudsijufi.

Pati wehl newaredama attaisft durwis, wina luhdja wezo mahti, kas aufleja fchuhpuli maso brah-liti, lat nahkot palihgâ. Wezâ mahte gahja ar'. Wina, kas pehz otra dehla agrâs nahwes ari nu dsihwoja pee muhsu Sneedsficha, abas ar Mildina atwehra durwis un fanehma pirmâs labwakaru.

„Kâ tu tif wehlu, dehlin?“ mahte waizaja durwis.

„Tâ fchodeen isgadijâs, usnahza jau stipra fala,“ eenahzejs atteiza.

„Es tewi, papin, gaidiju pee loga, es jau redseju, fa tu nahz!“ Mildina eesauzâs, fanehmufi tehwan aif fwahrku stuhra.

„Tu jau eft laba meita,“ Sneedfits teiza un noglaudija behrnam gaischmataino, fprogaino galwinu. „Wehrfim nu durwis zeet, lai neisdseest istaba.“

Schinî paschâ azumirfli eenahza eefschâ no otras pufes fainneeze. Wina bija gahjufi aisslehgat pagrabu. Annina preeziga peeglaudâs wihram, un mihku waigu fchis luhfojâs fawâ dsihwes beedrenê.

„Jau gribeju tew tihri waj eet pretim,“ seewa teiza, fanehmufi wihra roku fawejâ, tagad laimigi fmaididama. „Nahz nu fchurp, wihrin, nowelz darba drehbes, usdoschu tew zitas, tad drihs ween sehdisi-

mees pee galda. Buhst jau deefgan issalees un is-
faljis ar’,” un wihrs sefoja seewai otrâ istabâ.

„Kâ nu ne, wiſu deenu pa laufu,” noteiza
wezà mahte.

Drihs ween atkal ſaimneeze ſfreeschus ween is-
ſfrehja us fufnu un pehz masa brihtina ta jau ſtei-
dſàs eefſchâ flaht galdu.

Wehl nebij Sneedſits warejis pahrghebrtees un
ſaſilditees, kad jau iſchaklâ Annina bij wiſu ſarih-
fojuſt gatawu. Uſ glihti apflahta galda ſtah-
weja zeptas renges, gata un tehja lihds ar pee-
derigo.

„Nahz nu, maht, ſehdees flaht,” ſaim-
neeze teiza, „nahz nu, Andrej,” wina ſſubinaja
wihru.

Kluſu wiſt peefehdàs pee galda, lai bauditu,
fo Deews bij dewis.

„Tu jau zelfſhot ſche jaunu fabriku,” Sneedſits
teiza pee galda.

„Ebi jau ar’ buhtu,” Annina peebilda, „bet ſas-
tew, Andrej, to teiza?”

„Greeſers tà runaja,” Sneedſits atbildeja, „eſot
wakar frogû dſirdejis.”

„Kâ nu nebuhtu labi,” ſazija wezà mahte,
„daſchs labs nopelnitu graſt. Pa ſeemu zilweſeem
truhtſt darba un tà palaiſchas ſlinkumâ. Ja, zita
paſaule? Kas manâs jaunâs deenâs to redſeja, tad
bij ſatram jaſtrahda.” —

„Ehd nu, Mildin, ehd nu,” Annina sfubinaja behrnu, kas tai sehdeja flehpi.

„Kahdu tad zelschot?” wina atkal jautaja, pagreesusees us wihru.

„Tur, fà Greesers teiza, eetaisfchot sfahrda fastitès siwis ar esku, un fà dsird, nemfchot pretim ari ogas, laifam semenes.”

„Reds, Andrej, tad jau warès dahrgaf pahrdot, wismas nebuhs jaatdod usfupfscheem, nebuhs ari pascheem jabrauž us pilsehtu.”

„Sinams,” Sneedfits apstiprinaja seewas wahrdus, „lai nu wehl tahs siwis, bet fur tad ogas?”

„Grucht jau gan ir ar to isnehfschanu, pee rawefchanas tàpat mas ween teef,” faimneeze fazija.

„Kà nu ne,” wežà mahte peebilda, „paeet jau wisa wafarpuse, famehr ogas nolasf un, otrà rihtà isgahjis, jau pirms pusdeenas mahjàs netifst. Staigà ween mahju no mahjas.”

„Tad, Andrej, ja tà, tad wairs leefas rawetajas nenemfchu, tad es pati fopschu dahrsu, zif warefchu!” eesaužàs faimneeze.

„Kas to nu, Annin, fin, fà wehl buhs, bet zeresim, fà tà notifs. Ufswafar jau esot bijufchi fungi laufà no pilsehtas un apsfatijufchi weetu wis jau,” atbildeja nama tehws.

„Eai nu Deews dotu ar’,” nopuhtàs wežà mahte.

„Nu, manu meitin, tew jau ar' laifam buhs
deesgan?“ waizaja fainneeze, luhkodamàs behrna fejâ.

„Ja,“ behrns lehni atbildeja.

Paehduschi wini peezehlàs no galda, neaismirs-
dami fawàs firdis wiša laba deweja.

„Nokop nu tu, maht, galdu,“ teiza Annina,
„es wedischi behrnu gulet.“

„Ej ween, meit, ej ween, gan es to padarischi,“
mahte atteiza.

„Safi nu, Mildin, ar labunakt,“ fainneeze
mahzija behrnu.

Meitens nosfuhpstija rofu wezajai mahtei, no-
sfuhpstija rofu tehwan.

„Ar labu nakt, Mildin,“ tehws fazija un no-
glaudija atkal gaischmataino sprogaino galwinu. „Tew
jau ar' aztinas gluschi schauras.“

Sainneeze, wesdama Mildinu pee rofas, eegahja
otrâ istabâ. Mahte rihfojàs ap galdu un Sneedfits
schfirsstija galda galâ fahdu awischi lapu, bet otr-
pus seenas Mildina pirms gulet eeschanas schaitija
pantinu :

„Nu es gribu gulet eet,
Tehws, flehds manas azis zeet ;
Tawa aas lai nomodâ
Stahw nahr mani meedfinâ.
Tawâ rokâ doschu es
Sawus mihlus ar', ak Deews ;
Glabâ leelus, masinus,
Lai tee Tawâ meerâ dus. Amen.“

Drihs ween nogahja ari ziti pee meera, flusu palifa wijs Sneedsischa pajumtê tur meschmalâ un neskaitamas swaigsnes spihdeja no debesim pahr fluso Balteeschu zeemu, pahr fluso pasauli. —

Pasaulê wijsadi laudis. Diwejadus mehs sche redsejam. Kur Tew, mihlo lasitaj, patifa labaf, waj pee Greejera waj Sneedsischa, un pee fureem gan Tu — ? lai nu paleef labaf newaizats, tikpat jau atminesi, kas man bij us mehles —.

Bedekla.

Maj jau tīf laifus mahjās? Upmašu šaimneezē eesauzās, eeraudsijusti pa durvim eenahkam šawu kalponi Madi, kas no rihā bija aisgahjusti us basnizu. „Tu gan laifam nemas deewahrdōs nebiji,” wina turpinaja.

„Kā nu ne, šaimneez,” Māde puhsdama elsdama atbildeja, „biju gan, bet steidsos — steidsos,” un kalpone nosēdās turpat pee durvim us sola.

„Kadeht tā steidsēes? Kas tad tew, Māde, notizis?” šaimneezē isbrihnijusees prasīja un nolikusi pee malas dseesmu grāhmatu, kurā nule bij lasījusi, tuvojās kalponei.

„Kā nu nesteigtees, šaimneez, kā nu nesteigtees,” wezā kalpone atteiza tikko daudis mas atnehmusi elpu. „Gribeju, šaimneez, pateikt jums, ka šchodeen pirmo reisi — ussauza — Karli.”

„Ko, tu, Māde, runā? Kāhdu Karli?” šaimneezē diktā balsi prasīja, un asinis winai sakahpa bahlajōs waigōs.

„Kahdu Karli?“ Māde atfahrtoja šaimneezes
wahrdus. „Tū, juhsu pašču dehlu!“

Upmašu šaimneezē šasīta rofas fopā.

„Ar fō tad?“ wina eebrehzās.

„Tū ar to pašču — nu fā winu šauz,“ fal-
pone stomijās, „Kahrflu Eihsi!“

Upmaša šaimneezēi apreiba galwa un rofas
šchnaudsidama ta eesahfa waimanat wišā balši.

To isdširduščas šasfrehja istabā abas winas
meitas un dabujuščas šinat no Mādes, fura aishween
wehl preeššautā šlauzija šawus nosarfušchos waigus,
fas basnizā notizis, šazehla lihds ar mahti leelu leelo
trošni.

„Kas nu?“ špehziga balss peepešči atšfaneja
un uš šleegščna parahdijās pats šaimneefs, fursch
šaules deenā bij isgahjis apšfatit laufus.

„Karlis jau šchodeen usšaufts;“ abas šaimneeka
meitas tehvam atbildeja raudošchā balši fā is weenas
mutes.

„Karlis usšaufts!“ šaimneefs it fā netizedams
gari nowilka un wareja manit wihrām no waiga,
fā ari winām šchi wehsts nebuht nebija weenaldšiga.

„Wai tawu šaunu, wai tawu šaunu!“ šaimneezē
waimanaja, „ar šalpa šfuši!“

Un wezajam Upmalim, šchos wahrdus dširdot,
fā drebuli pahrsfrehja par šauleem.

Upmašu mahjas bij wišā tanī apgabalā paših-
štamas fā freetni usškopts zeems plascheem, labi is-

ſtrahdateem laufeem un ehrtām ehkām, kuru wiidū
jo ſtalti pazehlās lepns jauns dſihwojams nams ar
plaſchu augſtu dahrſu. Un Upmaki jau nebij wiſ pa-
ſchi no ſewis par tahdu ſkaiſtu zeematu palikuſchi,
bet zaur tagadejo ſaimneeku nenogurſtoſchu gahdibu
un ilggadu uſzihtigu darbu. Kas gan neſinaja wiſā
draudſē, kā wezais Upmals un wina ſeewa ſche bij
wiſu muhſchu puhlejſchees weenōs darbōs un weenōs
gruhtumōs, lihds tiſtahki tiſa no nabaga zilweſeem.
Un tagad wini buhtu warejuſchi preezigu ſirdi atſka-
titees atpaſaſ uſ ſawu gaitu un wiſa ſawa darba
augſeem, ja tiſai weena leeta teem neſaruhgtinatu
pehdejā laiſā dſihwi. Ta bij nepatiſſchana ar weenigo
dehlu Karli, kureſch jau buhdams wihra gadōs, weh-
lejās, lai wezaſi atdotu mahjas winam un ſchis wa-
retu pahrweſt Upmaſōs jaunu ſaimneezi.

Tà gribeja Karlis, bet tehws un mahte tam bij pretim, jo nahkama wedesla teem nebija pa prah- tam. Kahrsflu Lihse, fura dsihwoja faiminòs Seel- meschu mahjàs pa kalponi un furu Karlis jau se- naf, fad wehl wina Upmatòs kalpoja, bij eemihlejis, ta tatschu, kalpa meitene buhdama, nedrihfssteja Up- matu mahjàs palift par faimneezj. Tà domaja Karla wezafi un ar wišu waru turejàs pretim dehla nodomam. Gan jau Kahrsflu Lihsei, fas bij deefgan glihta no waiga un isneschanàs un furai, winas tschakfluma deht, faimneefa nefad netruhfa, nefo fauna newareja pahrmest, bet kalpa meitens ween jau

tomehr bij un palifa. Tas bij, kas wezeem Upma-
leem duhràs tìf toti firdi. Wini newareja ne eedomas-
tees, ka Karlis apprezetu kalponi un negribeja laudim-
tizet, kad dsirdeja, ka Karlis ar Kahrflu Lihfi mih-
linajotees. Bet beigàs bij ween jatiz, ka Karlis
fahdu deenu pats par scho lectu eefahka ar tehwu
un mahiti runat un stuhrgalwigi palifa pee sawa
nodoma. Gan tapa saazinati radi no tuwuma un
tahuma, lai luhkotu Karlim scho prezibu isrunat no
prahta, bet fà nelihdseja, tà nelihdseja nefahdi wahrdi,
ne launi, ne labi. Karlis ne par fo neatlaidàs un
tehws beidsot issfaiidroja, ka Karlim mahjas nemas
nedoschot, bet labaf tad eenemischot fahdai no abam
meitam eegahni.

Dehls, to dsirdejis, atstahja drihs ween tehwa
mahjas, jo nebij wairs ilgaf mahjàs turams, un
nogahja dsihwot us pilsehtu, fur bij dabujis fahdu
nefahdu weetu.

No ta laifa lihdsdeenai, kad Made no basnizas pahre
nesa Upmalòs negaidito wehsti par Karla ussaukschanu,
jau bij pagahjis pahri par pusgada.

Tehws un mahite bij dsihwojuschi tai zeribà, ka
Karlis drihs ween aismirsis Seelmeschu kalponi un
beigu beigàs wehl padosees wezafu prahtam, un
dehls atkal bij zerejis, ka wezafi tomehr rei peefahp-
sees un to aizinajuschi atpafaf, winam atdos mahjas.
Bet tagad tehws un mahite, fà ari winu dehls, wist
trihs stipri ween wihlàs. Karlis, to noschfittis, no-

domaja drihs ween dsert fahsas. Wi nu Madei basnizâ esot jau pirmo reisi ar Kahrflu Eihsi ussauza, par leelu brihnumu newis ween Upmaleem pascheem, bet tapat ar wiseem faimineem un radeem. Minetâ swehtdeenâ pehz beigteem deewahrdeem Upmaku Karlis un Kahrflu Eihse bij wisu tauschu mutê, bet Madei jau bij sen gabalâ us mahjas pusi.

Pagahja Upmalôs pusdeenâs laifs un, fâ bij zerams, us wafaru eeradâs weesi. Sabrauza wezâ Upmaka brahlis ar sawâm meitam, sabrauza Upmaleenes abas mahsas, fâs ari turpat netahli bij faimneezes, ar saweem peederigeem. Wisi tee, fâ stahstija, negribejuschi basnizâ ne sawâm ausim tizet, fâd dsirdejuschi, fâ Karlis ar Kahrflu Eihsi tapis ussaufts.

Uu Upmalôs trofknis, fo jau Madei no basnizas pahrnahfusi fazehla, peenehmâs wehl jo leelâs. Wisi brehza un fleepsa weenâ fleepschanâ par to, fâhdâ negodâ nahkot wisa fcho familija, Karlim apprezot weenfahrschu falpa sfufi.

„Waj winam truhftu turigas mahtes meitas!“ weena no weeschnam eesauzâs.

„Waj tas newaretu dabut zif smalfas ween grib?“ otra teiza.

„Waj nu Karlim truhftu seewas,“ treschâ peebilda, „nem waj us fâtra pirksta pa desmit.“

„Buhtu prezejis tepat no faimneeka meitam, weenu waj otu, ir jau tahdas, fâm manta un sfo-

lotas wis," ſauza pilnā balſi ſahda zita, „bet fur tad tahdu!”

„Ja jau nu tā negribeja, waj tad nu zītās puſēs truhſt bagatu waj ſmuku,” wehl atkal ſahda zita peemineja.

„Kahrflu familija jau eſot ſagliga wis,” ſahds no wihreescheem eeteizās. Un nu wiſs ſeeweſchu bars flupa wirſū beſ ſchehlaſtibas ſawam upurim: Kahrflu Lihſei.

„Ņaw jau tahdeem laudim pirſti tihri,” weena eesauzās.

„Kas tad nu to dewa,” ſazija otra, „iſdſihwojās jau Kahrfli weenu gadu pee manis ar, bet nēwreja jau wiſās weetās laiſt.”

„Un ahbols jau tahlu no ahbeles nekriht,” treſchā peebilda.

„Ņi tur pie todas ir glihtuma, ni lobuma,” zeturtā eesauzās.

„Ņf Deews, neſ fur tam Karlim azis, fur prahts,” peekſtā nopuhtās.

Tā tas gahja tahlaſ beſ miteſchanas un wahrds nahza pehz wahrda, lihds no Kahrflu Lihſes wairs ne ſfrandas pahri nepaliſa.

Tad greesās walodas atkal uſ zitu puſi.

Kā iſnihzinat Karla prezibas, ſo eesahſt un ſo darit, lai wiſch, ſaimneeka dehls buhdams, neapnemtu ſalpu ſahrtas ſeewu, par to wiſi ſpreeda, par to ween runaja lihds wehlam wafaram. Bet wiſi

bij un palifa weenis prah̄tis, f̄a tah̄du faunu newa-
rot peelaiſt, f̄a tah̄ds ap̄ſmeeklis Upmaſu d̄ſimtij neefot
pah̄rjeefchams.

„Ja tas notiftu,“ teiza Upmaleenes mah̄ſa,
„tad ſawu muh̄ſchu Upmaſôs pah̄r ſleegſni fah̄jas
wairs nezelfchu.“

„Un tad meh̄s lai ar Kah̄rflu Eih̄ſi ſauktos par
„fuſinem“, fah̄da no Upmaleenes mah̄ſas meitam
peeibilda degunu rauſtidama.

„Waj es ſawu deh̄lu domaju auflejuſt preefſch
tah̄da waſan̄ka ſkūka,“ pati Upmaleene ſch̄nuſſteja
„faut Deews Kar̄la prah̄tu atgreestu!“

„Tà, Upmaſu maht, un tad tu to turi par
leelu greh̄fu, f̄a Kar̄lis prez falpa meitu,“ eerunaj̄s
ſtarp̄a Upmaleem fah̄ds attah̄laks radineeks, wihrs
paſch̄ôs ſpeh̄fa god̄ôs, f̄as Upmaſôs bij ſem waſara,
uſ ſirgu braufdams, eegreeſees pah̄rgulet par naſti un
noſopis ſirgu nuhle bij eenah̄zis iſtabâ. „Safat,“
wiſſch turpinaja, „f̄as tad juhs paſchi agraf̄ bijat?
Neſas zits, f̄a kalpi, weenfah̄rſchi kalpi, f̄a wiſi ziti,
un tagad fah̄pjat waj deb̄ſis. Tapat f̄a tu, Upmaſu
maht, no falpa ſkūka reiſ palif̄ par ſaimeneezi, tà ari
tas ſkūkis to war. Es jau tah̄s Eih̄ſes nepaſiſhtu,
bet daſchs labs falpa meitens ir pah̄raf̄ darb̄ôs un
tiſumâ ſtaltai mahtes meitai, un tà warbuht ari
ſch̄is.“

Sazehl̄às trof̄ſnis par jaunu. Tam, f̄as ſchos
wahr̄dus bij teizis, bij dauds̄ jad̄ſird, f̄a aiſweenam

fad pateesibu šaka. Un lai gan daschs labs no zi-
teem firdi šajuta, ša wihrām bij taisniba, tomehr
jau padotees un to atsiht neweens pirmāis negribeja.
Tā palīfa šchee wahrdi tīfai runati.

„Lai nu ir ša buhdams,” Upmāla brahliis pehz
laižina šajija, „bet tew, brahl, gan šas jadara, tā ta
leeta newar palīft.”

„To pašču jau es ari domaju,” Upmāls at-
bildeja, „zītadi leeta nees, brauštīm riht abi uš pil-
sehtu pee Karla. Solišču tam mahju, solišču tam
wišu, ša ween wajaga, lai tīf atstahj Eihši un nahf
mahjās un mešlē šew freetnu šewu.” Pee pehdejeem
wahrdeem bij Upmāls pazehlees no frehsla un šahka
ascheem šoleem staigat pa ištābu.

„Kadeht nu ne, brauštīchu ar’, ja gribi,” brah-
liis atbildeja.

„Ko tad nu zitu daris, pašču behrns ween jau ir,”
Upmaleene nopuhtās.

Tā palīfa. Weesi uš tahm behdam labi paze-
nati aishbrauja mahjās, ishemot wezā Upmāla brahli,
šas palīfa turpat par nahti, lai otrā rihtā, ša bij
runats, Upmalim brauhtu lihds uš pilsehtu pee
Karla. —

Bet nu, mihlo lasitaj, paluhšosimees masleet uš
šcho Karli. Kā jau šawu wezāfu weenigais dehls,
wīnšch lihds šchim pašina tīfai besruhpiģu dšihwi-
No darba gan Karliis nekad nebij baidījees un Up-
mālōs tas tehnam bij bijis wīšās leetās ša labā

rofa; bet truhfuma tas ari senaf nepasina, jo tehwa mahjās jau nefa netruhfā. Tagad turpretim, Upmalus atstahjuscham, tam nahjās fautes ar schahdām tahdām neparastām reisem. Sahfumā tas pilsehtā eestahjās fahdā dsehreenu pahrdotawā par pahrdeweju un par loti masu algu, lai tīfai buhtu tā safot weeta, un tagad Karlis bij nodomajis scho weetu pats usnemt us nomu, zeribā, zaur to wairaf pelnit, jo lihds schim tam fnapi peetifa pahrtifschanai un fortelim. Tā fā drihs ween wajadseja eesahft jauno gaitu un pascham „weifalu“ wadot ari us wisu wihsī wajadseja otra ustizama zilwefa, tad Karlis bij nonehmees prežetees.

„Ko lai nu prezu?“ tas pee sewis nodomaja, „ta pati Kahrflu Lihse ween jau buhs janem. Nemschu te fahdu no pilsehtas, fa tīf tad zitas bruhtes nestahjas zelā, aīs sfaudibas weena us otru, „bet Lihsi jau neweena nepasihft.“

Leetu pahrdomajis, Karlis līfa sewi ussauf. Bet wehl tāi paschā deenā winsch jau noschehloja scho sawu soli, jo tagad tam eenahza prahtā, fa lihgawai naw ne kapeifas naudas un fa winas wezafi nespehja meitai ne pat fahsu rotas nopirft, un fur tad nu wehl nemt zitām wajadsibam. Kahrliis jau ari gluschi bes fa newareja pats usnemt dsehreenu pahrdotawu, wajadseja ween jau no sahfuma, lai nu ari ne wisai dauds. To wisu Upmalu Karlis bij eepreefsch pawisam peemirsis, jo winsch nebij paradis

wispuseji fahdu leetu apspreest, wismaš lihds šchim ne, to jau darija tehws un mahte.

Nesinadams, ko eesahkt, ko ne, waj galigi atteiktees no nodomatās nomas weetas usnemšchanas, waj ari nobraukt pee Lihses un winai atteikt, tā Karlis fahdu wafaru sehdeja domigu seju sawā forteli pilsehtā, kad eenahja pee wina diwi it pawisam negaiditi weest: tehws un tehwa brahlis.

Saprotams, ka walodas tuhlin greesās us Karla prezibam, bet ja wezais Upmalis bij domajis, ka tam gruhiti nahksees dehlu peerunat, lai atstahtu kalpa meitu, tad winsch loti bij alojees. Gan no šahkuma Karlis negribeja israhdit, ka ari wina pascha prahts jau palizis schaubigs, bet kad tehws tam beidsot tā safot ar wisu waru speeda mahjas un solijās reis us to lepnako isrihkot fahsas, lai tif nahktu mahjās un atstahtu lihdsšchinejo bruhti, tad Karlis ari ilgi wairs neapdomajās un leeta bija darita. Otrā rihāt winsch nogahja pee sawa funga un tam isskaidroja, ka neusnemšchot wis wairs wina pahrdotawu us nomu un ka pehz diwām nedelam no wina pawisam atstahschotees. Nu tikai wehl atlikās weena behda, ka tift wafā no Kahrflu Lihses.

„Gan es to isdarischu,” šazija wezais Upmals, „noraksti tif mahžitajam grahmatu, lai wairs neuschauz.” To ari Karlis ar preeku darija.

Panahksuchi, ko gribeja, wezais Upmals ar sawu brahli atkal pahrbrauja mahjās, famehr Karlis

wehl palifa pilsehtâ, lai nofalpotu atlifuschâs pahris nedelas sawâ weetâ.

Upmašôs, sinams, ar preefu sanehma sinu, fo pahrnesa no pilsehtas un nahfamo swehtdeenu wairs ari Karli basnizâ neussauza. Eihse, dabujusi sinat, fas notizis, nobrauzâ us pilsehtu, lai aprunatos ar Karli, bet kad šchis nemas nelaidâs runatees un no winas flehptin flehpâs, tad nabadSITE ta asaru pilnâm azim un sahpiġu firdi nahza atfal mahjâs, padodamâs meerigi sawam listenim. Kalpa meitens bij par daudš godigs un prahstigs, lai wehl luhfotu Karli ar waru pee laulibas peespeest. No ta wina negribeja ne dsirdet, bet wišu scho atgadijumu tureja par tahdu, fas no pascha Deewa nolifts.

Karlis nofalpojis pilsehtâ wjadšigo laifu, pahrbrauzâ Upmašôs un dsihwoja pa wezam. Pagahja weens mehnesis un pagahja otrs un wina prezibas ar Kahrflu Eihši drihš ween bija aismirstas un lauschu walodas apflusa, it sewischfi, fur Eihse bij isgahjusi par seewu pee kahda ahrpagasta puischa. Netruhka jau glihtam un strahdigam škuſim prezineefu.

Nu ari Upmašu Karlis taišijâs no jauna us prezibam, bet furu ari pee wahrda sauſtu, newareja ween atrašt deesgan bagatu un smalku. Weenai truhka šcha, otrai ta.

„Kas Upmašôs eenahf manus sweedru labumu baudit, ta wis newar buht faut kahda,“ mehdsâ Upmašu mahte sazit.

Tà pagahja atkal mehneschi meflejot, lihdj beidsot atradàs. U. puzmuischas nomneeka meita Karlina Paulina Lina Masberg gan nu nebij wisai turiga tehwa meita, bet toteef jo smalkaka. Bij jau wis pilsehtà apmeflejusti skolas un wehlaß ismahzju-
fees schuht pehz jaunafam modem. Prezibas tapa nodsertas jo sposchi, lai winam sefotu wehl dauds lepnaßas fahßas. Un us to jau wisu nedetu eepreeßch Upmafos tapa fauts, gan zepts, gan wahrits. Is-
nahza pat no pilsehtas pawahrs, lai wisu us to smal-
fako pagatawotu fahßu meelastam, jo Upmaki jau negribeja wis palist pafal Masbergeem, furu namà nahzàs wispirms pehz laulaschanas fahßu weefus pa-
zeenat, lai tad wehlaß wiß kopà lihdj ar jauno pahri brauftu us Upmakeem. Deenahza swehtdeena un swani ween noßkaneja, fad pee basnizas sabrauza lau-
libneeki puschfoteem firgeem, bet wehl wairaf nekà firgi bij puschfojuschees pafchi fahßineeki un winu preeßchgalà pats jaunais pahris.

„Upmaka dehts nu gan panem smalku seewu,“ laudis pee basnizas sawà starpà runaja, un Upmaleene lepni smaiddidama swarigeem sokeem fà pirmà tuhlin pehz jaunà pahra steidsàs us altara pufi, it fà lauschu pafußi runatos wahrdus nemaf nebuhtu dsirdejufi.

Dehz laulaschanas swani ween atkal noßkaneja, fad fahßineeki aißbrauza pee Masbergeem, fur jau galdi fahßu meelastam bij flahiti garu garee. Uri

Karla seewas tehws, fà lifàs, nebij wis nefa taupijis, lai tif wifs buhtu smalki un lepmi, bet Upma-leene nosehdusees pee fahsu galda un pahrlaidusi azis pahre usnesteen ehdeeneem, pee sewis nodomaja: „redsefeet ween, fliftaf jau Upmatòs nebuhs, ja ne wehl dauds smalkaf.” Un nu wist ehda, dsehra un atkal dsehra. To, fas bij dserams, to nu gan wist pasina, bet fas bij ehdamis un fà ehdamis, to wist fahsu weest wis nesinaja un beeschi ween weens ffa-tijàs otrà. Par zeta rahditajàm ziteem smalkos ehdeenus ehdot bij daschas pilsehtas jaunfundses, Upma-leenes wedeklas draudsenes, furàm, fà rahdijàs, ehdeeni gan bij prahtam un deesgan smalki, bet ne wist fahsu weest no Upmalu radeem.

Weeni no galda zehlàs un otri pee galda seh-dàs un tà tas turpinajàs musikai spehlejat lihds wehlam wakaram, lihds wist fahsu weest beidsot sabrauza Upmatòs, lai atkal ehstu un dsertu, ja ne wairaf, tad nu masaf ar ne, nefa pee Masbergeem. Bet saprotams wairaf, jo Upmatòs fahsu dsihres nobeidsàs wehl tifai treschajà deenà, fad wesums pehz wesuma fahsu weest bahleem waigeem un aissmafuschàm balsim atstahja Karlinas Paulinas Linas jauno dsihwes weetu.

Klusu palifa Upmatòs un bij jau ari laifs. Kahu trofsnis drihs ween apnifa, tàpat tehnam un mahte, fà ari pascham Karlini; tifai jaunà Upmalu wedekla jutàs aisween, ari wehl treschajà deenà, loti

meerâ ar trofſchnaino dſihwi un noſſumufi noſſati-
jâs pakaf aifbraujeem.

Uf fahſam rihſojotees un fahſas ſwinot bij
peenahjis ſeena laifs un ſemkopjeem nu bij darba
pilnas roſas. Uri Upmaſôs, ſas ween ſpehja, jauns
waj wezs, ſehrâs pee darba un ſaulei lezot jau wiſi
bij fahjâs. Tifai jaunâ wedekſla, fâ nezehlâs, tâ
nezehlâs un guleja iſ rihſus waj lihds pulkſten dewi-
neem par leelu brihnumu wihra wezakeem, ſas darba
zilweſi buhdami to ſawu muhſchu nebij redſejuschi,
fa ſaimneeze tiſ ilgi guſ. Deezehlusees, Karlina Pau-
lina Lina padſehra kaſiju un pagahja pa dahrsuſau-
litê paſtaigatees un tad paſpehleja flaweeres, furas
bij no tehwa dabujuſi lihds puhrà.

„Eai nu apron jaunâ weetâ,“ wezâ Upmaleene
no ſahſuma apmeerinajâs, kad winai nahjâs paſchâi
ſfreet no plawas mahjâs wahrit puſdeenu un ap-
ſopt lopus, naw jau wiſ' ar' weegli ſweſchâ
dſihwê.

Bet kad Upmaleene pamanija, fa putekſi deen
no deenas wairojâs, fur ween azis uſmeta, un fa ari
tos jaunâ wedekſla ne domat nedomaja pati ar ſawu
roſu noſlauzit un wiſur winai meitas ween pakaf
wajadſeja paſchâ darba laiſâ, tad mahteï jau domas
par wedekſlu palifa ſawadas.

Utſal fahdu deenu atſteiguſees mahjâs no pla-
was, Upmaleene eenahſ iſtabâ — darba tai pilnas
roſas — un eerauga wedekſlu ſehdam atſweltnê un

zilajam nesin fahdas grahmatas un bildes. Kad firds pilna, tad mute pahrpluhst, šaka tehvu tehvu paruna un Upmašu maštei jau šen bij firds pilna.

„E ša nu ir lasiššana,” ta pagreesusees us wedeflu eesauzās, „naw wis te muišča, ša tā waretu dšihwot beš darba. Tā šaimneefam drihs ween japut no weetas. Man wežam zilwešam if deenas janošfreenas turp un atpakaļ no plawas. Waj nu wehl šawu muhschu neefmu išfrehjusees?”

„Kur tad ir meitas? Lai naht tahs,” wedefla weenaldsigi atteiza, bet us atbildi ween jau mašte bij gaidijust, lai ta buhtu šahda waj tahda.

„Meitas, meitas ween wajaga! Kur šaimneeze pati nepeeleeš šawas rošas, tur nelihds ne dešmit meitas,” Upmaleene pifti atzirta. „Es domaju wedeflu nehmušt padšihwot weeglašas deenas, bet šas to dewa? Tu wehl pašchai jaapkalpo. Nejehdš ne putekšu noslauzit,” wina turpinaja dušmās šlauzidama galdu.

„Šui, šas tee par prašteem zilwešeem!” Karlina Paulina šina eesauzās peeželdamās no atšweltnes, „es wis te neefmu nekahda kalpone,” wina teiza nošweesdama grahmatas pee malas, „ša man buhs wehl putekši jašlauka un jabradā pa kuhsti. Tā es neefmu radušt.”

„E, ta preileene,” Upmaleene atbildeja, „eenahfušt semneefu mahjās. Nedomā wis, ša te warešt

tīkai gulet un flaweeres spēhlet," un to teikusi mahte isgahja pa durvim atkal laukā.

Iswahrijusi pusdeenu wina pati paehda turpat ķehķi nosehdusees uš sola un pirms posās nest ehdeenu ziteem uš plawu, mahte eegahja wehl istabā un nolīfusi kuhposchu bļodu uš galda pee šewis noruhza: „Ēai nu ehđ ween, tīķ jau pati šinās, ķā peenahķt pee galda.“

To teikusi, ta bija atkal laukā no istabas un ušfahruši neseenus ar diweem traufēem plezā, panehmusti pusķlaipa maišes weenā un labu šķaitu ķoka ehdamu ķaroschu otrā roķā, wina aīsgahja gar rijas stuhri pa mašu eemihitu zelinu tezinus ween uš plawu.

Mahjās uš galda nolīķtais ehdeens kuhpeja un kuhpeja un ta, ķas pee galda nesehdās un nesehdās, bij Ķarlina Paulina Ēina.

„Ēa nu gan ir Upmakōs eewesta leelmahte," mahte eesarfuschu waigu eebildās nonahķusi plawā. „Ēawa ķeewa jau, Ķarl, grahmatas ween laša un ķa ķo teiz, tad wehl mute preķi. Es wis ar newaru te diwreīķ deenā peesķraidit," Upmaleene turpinaja pagreesusees uš wihru.

Wezais Upmāls, negribedams šazelt naidu, neķa neatteiza, lai gan ari wina azīs wedekļas dšihwe bij ķa šķabarga.

„Waj ta es tur wainīģs?" Ķarlis atbildeja, „wina jau smālķi audšinata un naw zītadi raduķi.“

„Kas tew wainigu teiz?“ mahte eesauzàs, „bet ja efi wihrs, tad peeturi seewu pee darba. Tepat jau ween semneefu mahjàs muhschs buhs jano-dsìhwo.“

„Juhs jau smalkas gribejat,“ Karlis pafļusu noruhza.

„Ja nu buhtu atwedusì fahdu mantu lihds, tad waretu padsihwot, fà grib,“ mahte turpinaja, „bet fo tad tà,“ it fà nemaš nebuhtu dsirdejuš dehla pehdejos wahrduš, fas winai fà sobens greešàs firdi. „No smalkuma ween jau wis paehdis ne-buhsì.“

Upmaleene wehl buhtu fo teifusì un warbuht ari Kahrliš nebuhtu wehl walodu nobeidšis, bet kalpi tuwojàs un tadeht abi apflusa.

Pagahja zehleens un wafarà wišì šanahja mahjàs.

Karlina Paulina Lina sehdeja dahrsà noraudajušees šarkanàm azim. Wiša gara deena tai bij atfal weentulei pagahjušì, bes fa buhtu ar fahdu zilwefu warejušì fahdu wahrđinu parunat pehz firds patiškšanas. Un tagad wafarà? Uri tagad tai nebij neweena, fas to buhtu šapratis. Par šeena plauju un laufa darbeem wina neša nesinaja teift, un no ta, fo wina sinaja stahstit un fo bij mahzijušees šawà laifà školà, no ta atfal neweens Upmašòš neša nesinaja un nesaprata.

„Kas mums tā nefaitetu nodzīwot deenu,”
fahda no Karla mahšam teiza, eeraudzījusi brahļa
šeewu sehdam bes darba dahrsā.

„Daguletees un pastaigatees pa dahrsu,” otra
peebilda.

„Kā šwehtdeen. Tu es wis brahļa šeewai ne-
buhšchu te pa šalponi,” pirmajā atkal šazija, „to
wis lai neluhšo, ka es eeschu if rihtus puteklus
šlauzit.”

„Un es wis ar' neeschu to apmasgat, ja pati
newihšcho,” otra atkal pa šawu fahrtu runaja, abām
eeejot istabā.

„Kas ta nu?” Upmaleene šķatu balsti eesau-
zās, pus kā smeedomās, pamanījusi wedeklas ehdeenu
wehl pa wišam neaistīktu tāpat us galda šahwam.
„Tu jau mana wedekla neprot aīs šmalkuma wairs
ne ehst. Ir gan tas Karlis šmalku eewedis!”

„Un pašchu meitam jabreen wišt dubli,”
fahda no Upmaleenes meitam eeteizās.

„Lai nu, maht, paleef. Ko nu, behrni,
runajeet, gan jau buhs wišs labi,” wezais Upmāls
meerinaja, dširdejis šawas šeewas un meitas wahrduš.
„Nezeleet nu tiš ahtri jau mahjās faru. Waj tad
nu mehš ar wiau dšihwošim. Karlim jau pašcham
ween buhs jadšihwo.”

Šhini pašchā azu-mirkli eenahza istabā no otras
pušes ari Karlis un wedekla.

Karlina Paulina Lina šlauzija muts-autinā azis.

„Kas ta nu, maht, šchodeen ir notizis?“ Karlis manami uštraufts eerunajās. „Karlina šaka, ša winai wairs ne ehst nedodot.“

„Waj tad mutē lees?“ mahte atbildeja. „Ehdeens šamehr no pušdeenās šahw uš galda; šadeht tad neehda?“

„Ko es šinu ehst? Kas tad mani ir aizinajis? Ušleef blodu ša šunim uš plīša galda!“ wedekla eeteizās pusraudošā bālī.

Un nu šahfās Upmakōs leelu leelais jandelinšch. Karlis drihs aistahweja šewu, drihs atkal mahti un abas Upmaka meitas jauzās beš mehrka pa widu, šamehr tehws meerigi nošlaušjās, neteizis ne wahr da

Karlina Paulina Ēina beidsot teizās eet atpakaļ nš tehwa mahjam, bet Karlim wehl šchoreis to išdewās apmeerinat. Tīšai ehst ar žiteem šopā, to gan Karlina Paulina Ēina neparko wairs negribeja. Šazija, tīš prašti neefot raduši. Janomirstot waj tihri badā.

„Petrolejas ween newares peepirft,“ Upmaku mahte nopuhtās, noeedama pee meera. „Wakarōs dšihwo lihds wehlai naštij augšā un rihtōs gut waj lihds pušdeenai.“ —

Otrā deenā Upmakōs eesahfās šawada dšihwe. Jaunais pahris ehda par šewi, Karlina Paulina Ēina zepa un wahrija šo nagi ween neša un ša līšās nemas nebija tīš neprashī, par šahdu wihra mahte to bij noturejuši.

„Tu jau gan jaunā šaimniece iedzīšwos driht ween, ka tā eet,” Upmaleene norūža, pamanījusi, ziņ wedekļa jau pirmā deenā bij paleetojusi šweesta un frējma. Tā nu gan nekur netiks,” viņa nopūstās un aizgājja atpakaļ uz pļawu palaiduši ap launaga laiku lopus ganibās.

Saule wehl bij labā gabalā, kad Upmaleem uz pļawas seenu grabbjot uz tuvejā leelzeka norihbeja rati.

„Nes’ kas tur nu tik lepni brauz?” kaļda no Karla mahšam eewaizajās pamanījusi brauzam diwejus ratus.

„Teem jau ar’ laiskam naw prahta, tā braukāt pašchā darba laika,” Upmaleene šajija pazehluši azis.

„Reds ziņ stalti gehrbuschees,” teiza otra meita.

„Laiskam jau no pilsehtas,” wezais Upmāls eerunajās.

„Waj ta nu tihri muhšu mahjā brauks?” kaļda no kalponem eeteizās, jo brauzeji pašhu laiku eegreesās Upmālu sehtstarpā.

„Dateest,” Karlis šajija, „tee jau buhs mani seewas radi.”

Karlim bij taisniba. Karlina Paulina Lina jau driht bij nodzīhwojusi waj weselu mehneši Upmātos, wajaadseja tatschu winu apzeemot. Un winas pilsehtas pašinas bij iswehlejuschās scho šaules deeninu.

Kahdu brihdi wiſi no plawas atplehſtām mutem noſkatijās braužoſchōs zeeminōs un fad pehdejee jau bij ſabrauſuſchi Upmaſu pagalmā, Karlis no ſweeda pee malas ſawu grahbekli.

„Jaeet man ar' raudſit,“ wiſch teiza. „Ko tad Karlina weena pati tur eesahſ?“ un aiſgahja.

„Waj tad tu tahds drihſti rahditees darba drehbēs?“ noſleedſa tam pakaſ weena no abam mahſam.

„Smalkeem fungeem,“ otra noruhja.

„Kas man daudſ behdas?“ Karlis atteiza un tezinus ween aiſgahja. Bet nebij ko redſet, tad jau wiſch bij atkaſ atpakaſ aizinat uſ mahju ari abas mahſas, jo no pilſehtas eſot ſabrauſuſchi waj aſtoni weeſt, Karlini apzeemot. Lai nahſot iſwahrit zeemi-neem kaſiju, Karlina wehlotees, lai pazeptu baltu maiſi wiſ. Paſchaj jau winai pa to laiſu eſot weeſeem japakaſwē laiſs.

Karlis panehma wehl kaſdu no puischeem ari ſew lihds. Buhſchot, tā wiſch teiza, jaeet uſ frogu peh3 alus.

Mahte, wiſu to dſirdedama un redſedama, ka tiſchetri zilweſi atſtahja plawu, lai gan neſ waj wiſi wehl buhtu paſpehjuſchi lihds waſaram ſameſt ſauſo ſeenu kaudſē, noſehdas kà beſ ſpehſka plawas widū uſ aſmena.

„Tahdi jau ar fokū jadsen laufâ,“ wina dus-
mâs šazija. „Tà gan wedekla muhsu mantu drihs
ween isdsihwos. Kas to bij domajis, ka Karlis tahdu
seewu apnems. Kahrflu Lihse gan buhtu labaka,“
wina noraudajàs. „Tas jau bij darba zilweks zaur
un zauri.“ — —

Bet, Upmašu maht, Lihse jau bij kalpa meitens!

Netaisna manta.

Deh3 ilgafa laifa atfal reis nonahzis dsimtenê apzeemot sawejus, nehmos ari apmeklet tuwafos faiminus, zif winu man wehl no behrnibas un jau nekta gadeem bij palifuschi mihlâ peeminâ.

Tscheefurzeemâ, netahli no M. muischas, fur man nahzâs tâ fâ tâ brauft garam, eegreesos pee wezâ Kruhmina, wihra, fas wisu sawu muhschu bij nodsihwojis kalpojot bagatai un wezai dsimtenes muischneefu ziltij, sahfdams sawu gaitu jaunibâ fâ sulainis un nespehfa deenam tuwojotees to beigdams fâ meschfargs.

Tagad jau tam bij pahri par septindesmit gadu, bet tomehr wehl mahjoja spirgts gars wezâs, isdiluschâs meefâs. Dsihwes beedrene tam jau fer bij aisgahjust pee Deewa un behrni isflihduschchi pahri plascho pasauli, tâ fâ wezajam Kruhminam peenahzâs gluschi weentulim pawadit sawa muhscha wafaru.

Eegahjis masajâ mahjinâ, paschâ zeema galâ, fur sinaja wezo meschfargu mihltam, eeraudsiu firm-

galwi sehdam atsweltnê pee loga. Preezigeem smai-
deem tas peezehlàs no frehfla eenahzeju pafinis un
nahza man pretim uf durwju pufi. Sasweizinaju-
fchees abi atfal nofehdamées un nu tapa fchis un
tas pahrrunats, fà jau daschdeen pee zilwekeem mehds
notift, fas ilgafu laifu naw redsejufchees. Wis-
pirms gan tapa aifnemtas tifai leetas, fas fihmejàs
weenigi uf mums pascheem, bet tad — man apwai-
zajotees par weenu un otu no wezajeem Tscheefur-
zeema eedfihwotajeem — fahfàs faruna ari par
ziteem.

„Waj tad esat tagad fo dſirdejufchi no Behrs-
neefkeem? Nes' fà teem nu flahjas un fur dſihwo?“
es fтары zitu ari pawajaju.

Behrsneefs bij bijis ſenaf fahdà no Kalna-
Tscheefuru mahjam par ſainneefu un pehz wina
nahwes bij ufnehmis dehls tehwa mahjas, bet otra,
wezafà brahla paſtahwigeem ſkubinajumeem beidsot
paſlauſidams, tas pehz dascheem gadeem atſtahja
ſawu un ſawa tehwa deesgan eenefigo weetu un
aiſgahja dſihwot uf ſweſchunuu un tur meflet бага-
tibu, laimi. —

„Waj nu gan labi flahjas,“ atbildeja wezais
Kruhminſch nopuhsdamées. „Dſirdeju, fà Behrsneefu
mahte bijufi Peterburgà nabagu-mahjà. Dehli efot
abi beſ weetam un galejà poſtâ.“

„Behdigi, ſoti behdigi,“ es peeildu dabujis dſir-
det ſcho ſinu.

„Ja, behdigi gan,“ Kruhminſch atfahrtoja manus wahrduſ, „bet fà tas wareja zitadi buht? Ne-taiſna manta ne-eet labumà.“

„To ſinu,“ es teizu, „bet fà tas buhtu ſchini gadijumà ſaprotams?“

„Waru jums paſtaſtit, ja wehlatees, fas reiſ notifa preeſch ilgeem, ilgeem gadeem,“ Kruhminſch ſazija ar rofu noglauſdams pahris reiſchu ſawu peeri it fà atdomadamees un eeſahſa ſtaſtit.

„Buhs atpaſat gadu iſchetrdesmit, fad fahdà wehtrainà rudenswafarà pee Behrsneefeem eegreeſees praſijis naſtſmahjas ſweſchs zilweks. Bijis wanderſellis, wahzeetis, pulkſtenu taiſitajs pehz amata, bet jau zilweks labi gadòs, firmu galwu. Winſch teizees nahſam no Igauneem, tur no Pehrnewas, jeb wehl tahlaſ. Behrsneeki dewuſchi ar' pajumti zelineefam un rijas galà, wezajà ſambari ſweſchineeks uſnehnis naſts forteli. Peenahzis rihts un tas peezehlees no meega praſijis, waj neefot darba. Negribejis jau ar' zilweks naſtſmahjas par welte. Behrsneeki eede-wuſchi pulkſtenus lai iſtihrot, weenu un otu, bet iſrahdiſees winus tuwaſ apſſatot, fa bijuſchi ſaleekti daſchi ratini un jau pahraſ nodiluſchas ſchur un tur ſkruhwes un tà pulkſtenu-taiſitajam pagahjuſt wiſa deena lihòſ wafaram tepat Tſcheefurzeemà, beſ fa buhtu uſſahzis ſawu zehu no jauna. Nahſamà rihtà gan winſch to buhtu darijis, bet tad nabags wairs

newarejis, jo bijis palizis flims, fo jau pirmâ deenâ mahju-landis manijuschi, lai gan wehl tas turejees us fahjam. Breesmigs drudsis fratijis nabago wihrû, drihs aufstums, drihs atkal pahrmehrigs farstums to fanehmis. Kopschanas gan netruhjis, jo Behrsneefu mamma neleedja palihdsigas rofas tahdâs reisès nefur, to wiſa draudse labi finaja, bet laboschanâs pee flimneefa fâ nebijusî tà nebijusî redsama. Pagahjusî nedefa un pagahjusî otra, bet neſa. Bahlaks un bahlaks ween palizis flimneefa waigs un wairaf un aifween wairaf ſakritis wina flaikais ſtahws. Uzim redsot tam dſihwiba gahjusî us beigam. Uri flimneefs pats to jau laifam ſajutis, jo reis agri no rihta winſch luhdsis wezo Behrsneefu, lai usnahſot pee wina us ſambari, eſot ſchim ſas jateiz. Behrsneefs uſgahjis ar'. Nu ſanehmis Millers — tà wandersellim bijis wahrds — pehdjos ſpehfus un peezehlees gultâ ſehdus un lizis Behrsneefam, lai rafſtot testamentu. Weens teizis un otrs rafſtijis, Behrsneefs jaw rafſtu prata un tà eſot pagahjis labs laizinsch, lihds beidsot flimneefs beſ ſpehfâ atſkritis atpaſat gultâ un tiſſo wehl Behrsneefam eespehjis paſneegt ahdas paziau, fo isnehmis ſew no gultas pagalwja un tad — tad aifwehris azis us muhschibu. Sanehmis paſneegto, Behrsneefs eſot pahris reischu apſſatijees wiſapfahrt pa ſambari un tad ſteigſchus ween dewees atpaſat us iſtabu. Tur furejuſees paſchu laifu frahſns

un aprafstita papira lapa pasudusi gaischajäs leesmäs.

„Kà schodeen wehl atminu,“ turpinaja wezajs meschfargs noglausdams ar rofu few matus, fas bij usfufati no weenas pufes us otu, pahri par galwwidi, lai apsegtu plifumu pafausi, „kà schodeen wehl atminu,“ winsch teiza, „fa es fahdà wehsà rudens-rihtà — nes’ fur biju bijis — zaur muischu eedams fatifu zelà wezo Krehflu, swani, un schis man stahstija, fa eeschot us basnizu apswanit wanderfelli, fas nomiris Kalna-Tscheefurôs.

„Uj wezà Behrsneefa usaizinajumu mehs, muischas laudis, — toreis gan jaw es wehl biju pee fungeem par sulaini — sametam fopâ, zif nu iffatrs eespehja, naudu sahrfam un apgehrbam, lai pa godam pawaditu sweschineefu us pehdejo dusas-weetu smil-schu falnina, un nahfamu swehtdeenu atnahzam daschi schurp, us Kalna-Tscheefureem miruschho iswadit un nogahjam labs pulzinsch lihds us fapsehthu, fur nelaiki apbehdija.

„Pehz tam pagahja nedetas un pagahja mehneschi. Miruschais bij gandrihs jau aismirsts, fà pasaulê tas mehds notift, it fewischki, fad nelaikis numis naw bijis tuwak jeb ari nemas pasihstams, fà minetâ atgadijumâ, par furu nule runaju, fad atnahza pagasta teesai no augstafas waldischanas rafsts un peeprasijums par sinamo wanderselli Milleru, wina nahwi un pafaf-palikuschho mantu.

Behrsneefam, fura pajumtê tas bija miris, nahžās pee pagasta teefas dot wajasdžigo iſſkaidroſchanu un wiſch to darija, nolikdams uſ teefas galdu aiſſainiti ar wezam drehbem, furas nomiruſchais dſihws buhdams walfajis, fà ari pauninu ar pulſſtenu-taiſitaja amata-rihfeem un weenu rubli lihds àr daſſham kapeifam naudas. Protofoli, furu norakſtija pagasta-teefà, noſuhtija uſ W. pilſehtu, bet fà drihſ ween iſrahdižās, tad ar to wehl nepeetika. Inahža uſ Tſcheefurzeemu laukà Brugu teefa un wehl reiſ Behrsneefu ſmalſi pahrbaudija, pee ſam dabujam ſinat, fà tas bij notizis uſ miruſchà mantineefu ihpaſchu wehleſchanos, furi apgalwojuſchi, fà nelaiſim bijuſchi daſchi tuhſtoſchi naudas, lai gan wiſch weens pats pa paſauli apfahrt eedams un ſawu amatu peefopdams loti ſargajeēs to ziteem fahdu reiſ liſt manit. Uri ſchoreiſ pa otru lahgu wezais Behrsneefs iſteiza to paſchu, ſo jau ſenak pee pagasta teefas bija ſazijis un zeeſchi pee ta palika, fà wiſa nelaiſa mantiba bijuſi fahrta wezu drehbju, amata rihfi un nepilni 2 rubli naudas. Bet tomehr Behrsneefam wehl bij paſſham jabrauž reiſ uſ pilſehtu un tur ſawu iſteifumu pateeſiba jaapſwehr. To wiſch, fà teiza, ari eſot darijis

„Ja — tà toreiſ notika,“ nopuhtās Kruhmiſch, bet netaiſna manta ne-eet la-bumà un Deews peemeſle tehwa grehfuſ wehl pee behrneem!

„Kà, waj tad wezais Behrsneefs nebij runajis pateesibu?“ es eewaizajos.

„Meers wina pihšhteem,“ wezais Kruhminsč atteiza, nofratijis galwu, „lai Deews mums iffatram peedod grehšus, bet wina pirkšteem gan bij peelipušš swescha manta.“

„Waj tur dauds ir bijis?“ es atkal prasiju.

„Kà jau radineefi teifuschi, esot bijuschi daschi tuhšstoschi.“

„Un fà tad ziti to dabuja tà wisu finat?“ es waizaju tahlaf.

„Medabuja jau finat un negin wehl šhodeen. Tifai es esmu wenigais dšihwo starpà, kas par šcho leetu šo sin stahštit,“ atbildeja Kruhminsč.

„Waj tad juhs šo redsejat?“

„Nel! Ta leeta bij šchahda. Toreis, kad tas notifa, šo stahštiju, manàs jaunibas deenàs, bij Behrsneefa šwaine, škaištà Juhlina mani eecturejust par bruhtganu. Mehš labi šatifikam, jo ari man bij mihšch prahts us wimu. Deewam šchehl to drihs ween fà puki norahwa šaltà, neschehligà nahwe. Wina, kas pati pa dafai bij wanderšetta wahrđus testamentu rakstot jau toreis aš durwim, dširdejust un ari wehlaš wehl nahšamà dšihwê šchad un tad pahroleeginajusees par wežà Behrsneefa grehša-darbu — wina man reis wisu isteiza, bet man bij jaapšolas, famehr wezais Behrsneefs dšihws, neatdarit šawu muti. Nebiju to ari pat lihds šchim, fur Behrsneefs

fen jau miris, neweenam stahstijis. Ja — netaisna manta ne-eet labumâ, to redseja pafaule pee wezâ Behrsneefa, to redsam ari pee wina behrneem,“ Kruhminsch atkal sazija. „Waj tad nu zita nauda bij, ta pati ween jau buhs bijust, furu wezais Behrsneefs aisdewa saweem radineefem fo pirft Polôs dsirnawas. Eaikam pats baidijâs us sawa wahrda pirft un negribeja israhdit pafaulei, fa ir tikdauds pee rofas, tadeht dewa radineefam. Bet fâ schi manta bij nahfust, tâ ari wisa tur dsirnawâs apgulâs. Nepagahja ne gadi diwi, kad radineefam — gais sin, fâ winu sawz — bij jabehg behgichus projam no sawam dsirnawam un japamet wiss turpat. Bijis ari isdarijis blehdibu. Tâ palika Polôs wisa manta, Behrsneefs no tās swehtibas neredseja. Un behrneem, waj teem Deews swehtibu dewa? Wezafais dehs jau agri bij aisklihdis nes' us kahdu pilsehtu un kad nahza mahjâs weesotees, tad Behrsneefu mahte newareja ween deesgan ziteem leelit, jif labi dehlam ejot, buhschot ween wiseem jaeet projam, fo tad schi te ar jaunako dehlu lai dsihwojot. Beidjot sawâ aflâ prahtâ pameta Behrsneefu Pehteris mahjas, fur jau tehws un tehwa tehws bij dsihwojuschi un aiskahja ar mahiti projam sweschumâ. Nahza ween sinas, nahza ween, fa neejot wis labi. Ko panehmuschchi wehl lihds no dsimtenes, tas drihs ween bijis pagalam, gan isdsihwojuschi paschi, gan tapuschchi apsagti. Wehl domajuschchi greestees waj atpakat

us dšimteni, bet aīš fauna newarejušchi un labi šinaja — weeta jau bij žitam. Tu blandotees jau waj gadeem abi brahši beš weetas un mahtei jazeesh wezuma deenās bads."

Kruhminšch apfluša uu luhšojās pa logu tah-
leenā. Šaukā retas šneega pahršlas lidinajās semē
no gaiša.

Ubi tā stahwejam laizīnu fluši, it fā wehl pahr-
domadami pee šewis weens to, šo bija nule stahštijis,
otrs to, šo bija dširdejis.

Pehž brihtina no šawa wežā pašinas atwadi-
jušchamees, man nahžās brauht garam šenai Behrsneeku
mahjai, šas peemihligā weetā stahweja us pašcha
upes krašta. Gan tagad mahjas bij peenehmuschās
štaltumā un wišs zeems bija daudš lepnašs, nekā tas
man no behrnibas deenam bij palizis atminā, bet
šenejā wežā Behrsneeku rija wehl stahweja, fā bijuši
ar šambari galā.

"Tu ari man wari stahštit to pašchu, šo nule
dširdeju," es nodomaju pee šewis, noškatidamees rijas
šambara pušišdausitā lodšinā. Bet wišā želā man
wehl ššaneja aušis wežā meščšarga wahrdi: "Ne-
taišna manta ne-eet labumā." —

Kas no Zaunes dehla isnahza.

Bestdeen as wakars. Lasdinu zeemâ jau laudis pahrnahfuschi atpakat no pirts. Seewas sagahdâ wafarinas un wihri sawâ starpâ tehrsê schur tur nosehduschees pa istabu un aiskuhpinajuschi pihpus.

„Augusta jau, maht, laikam wehl nesagaidisim“, Lasdinu sailmneeks Zaune teiza us sailmneezi, kas pee frahsns nosehdusees domigi luhfojâs uguni.

„Laikam jau gan wehl ne,“ sailmneeze lehnâ balsi atteiza un sefoja wihram no sailmneeku-gala kalpu-puse.

„Waj wisi ir eenahfuschi?“ sailmneeks waizaja apskatidamees wisapfahrt pa istabu un nosehdsamees pee galda. „Buhs jau wisi,“ fahda no kalponem atbildeja.

„Wihri apklusâ un nolika pee malas sawas pihpes, seewas isdalijâs pa istabas fakteem, masafos behrnus panehmuschas flehpi, leelafos pamahzijuschas salist fopâ rofas. Sailmneeks uslizis us azim brilles un usschihris grahamatas, eesahfa wakara-pahtarus.

Sirmgalwis trihzoſchu balſi teiza preeſſchâ ziteem
wahrduſ un paſcham pirmo meldijas panehmeenu
uſſahſot, atſkaneja no dauds balſim dſeedata
dſeeſma:

Nu ſaules ſpoſchums aiſgahjis,
Tas zehleens nobeidſees,
Wiſs gut, ſas bija peekuſis
Un ſas noraudajees.

Deh3 daſcheem pantineem ſaimneekſ panehma
otru grahmatu un nolafija luhgſchanu. Beigâs
wiſi nometâs zetôs un noſſaitija ſwehto luhgſchanu.
Deezehluſchâs ſeewas noſlauzija aſaras, ſas bij pa
luhgſchanas laifu winâm eeraduſchâs azis, wihri
uſnehma atkal ſawas walodas un behrni turpinaja
rotakâs. Saimneekſ eegahja atpaſaſ ſawâ puſê un
ſaimneeze wehl atwehruſi ahra-durwis paſlauſijâs
pee fleegſchna, waj nedſirdetu ſahdu brauzam, bet
ſad wiſs bij fluſs, tad ari wina eegahja eefſchâ.

Kalpi, ſas jau bij mahjâ palizeji, paehduſchi
wakarinas drihſ ween nogahja pee meera. Ziti,
fureem ſchowakar bij fahrta jaht peegulâ, panehmu-
ſchi ſirguſ aiſjahja uſ plawu. Saimneeka-galâ
turpretim wehl ilgi ſpihdeja uguns. Gaidija jau
ſchowakar mahjâs Auguſta. Bet ſas tad ſchis Eaſ-
dinu Auguſts gan tahds ihſti bij? Nu — Auguſts
ſaimneeku. Zaunes weenigais dehlſ, weenigais behrns.
Kâ weenigo tehws un mahte to ſoti mihleja un ap-
nehmâs jau toreis, ſad Auguſts wehl bij behrns, par

winu gahdat un atdot tam par labu waj pehdejo grafi, lai ari pascheem buhtu tihri waj truhfums jazeesh. Kad Augusts nahza tajôs gadôs, kad bij jashf eet skolâ, tad wezafi winu, kas jau pee mahtes bij eenahzijeas lasit un rakstit un parahdijs, ka tam wehriga galwa, wairs ari negribeja turet ilgaf mahjâs.

„Ko ta nu peedsihwos, jashf ween pee laifa,” Zaune mehdsja weenu un otru reisi runat, un lai gan it sewischfi mahte buhtu wehlejusees, ka dehla waretu nodot turpat paschu draudses skolâ, lai buhtu tuwumâ, tad tomehr wezafi beidsot nahza pee gala spreeduma, Augustu dot skolâ pee kahda radineefa, kas dsihwoja deesgan attahlu pawisam zitâ pusê un no fureenes tif pahris reischu gadâ dehs wareja pahrnahft mahjâs. Nahza ween laifs tuwak, kad Augustam bij jaeet projam, lihds beidsot schfirshanas deena bij flahft. Mahte jau gaitôs bij kahjâs, lai safahrtotu un saliftu weenfopus dehla drehbes un mantas, ko nemt lihds un lai sataisitu zela-kuli. Tehws ari jau no pascha rihta rihfojâs pa stalli, schoreis pats barodams sirgu un sem rijas leewena „saprawidams” zelum ratus. Laifs bij tâ wineem aishahjis ka ar spahrneem, kad ap brofasta-laifu puisis bij ar sirgu pee durwim. Pehz ihsas luhgschanas jau Augusts stahweja istabas widu sagehrbees us braufshana jaunajâ mehteli, kas gan bij sfroderim druska isdeweas par garu, bet nefas — behrns jau aug. Uri

tehws jau bija gataws us zeku ar pahtagu rokā
Atwadotees no dehla mahte asaru pilnām azim
wehl winam teiza daschu mihlu pamahzibas
wahrđinu.

„Dsihwo nu, dehlin, godigi un mahzees labi,
mahte fazija isgahjust zekneekem lihdsi lihds wahrtimeem
un wehl reisi nosfuhpstija sawu mihluli. Tehws
eefahpa ratōs, is furu dibena sem leelā seena-maisa
bij redšams pahris sweesta-spaineem galwas, un
šanehma no puishā groschus. Tad eezehla schis ari
Augustu ratōs. Nopliuhscheja pahtaga un Zaune ar
sawu dehlu aishbrauza. Puishs greesās atpafak pee
darba, bet mahte wehl ilgi nosfatijās pafak brauze-
jeem. Tā astonu gadus wezu Augustu aishweda us
skolu. Pagahja pusgads un winsch pahrmahza
mahjās us swehtkeem un eepreezinaja sawus wezafus
ar labu leezibu. Radineeks skolotajs bij Zaunem
fazijis turklaht, ka scha dehls wis neefot maisā
bahschams, galwa esot laba un wareshot no
Augusta, ja tif eeshot ilgaf skolā, wehl sagaidit
leelas leetas. Tehws gan neisrahdija ahriigi sawa
preefa par tahdeem skolotaja wahrdeem, bet wina
šrds pufsteja spehzigaf aish eeshfiga preefa to
dsirdot, un mahtei mahjās scho wehsti šanemot,
palika azis mitras. Nu tif bij japuhlās us preefschu,
lai waretu dehlu wadit tahlaf pa eefahkto zeku.
Weenu un otu reisi tehws Augustu weda projam un weda
mahjās, un šatru reisi mahte mihlu rofu sehja, projam

brauzot, dehlam zefa-kuli un behdigi pee wahrtineem noluhkojās winam pakaš, bet ari fatru reiši ta mihku prahtu un ar ilgoshanos šagaidija šawu behrnu mahjās un preezajās no wišas širds, kad dširdeja, ka winsch ejot uš preekschu.

Tā jau bij pagahjušchi pahris gadu un Augusts to školu bij zauri. Muišchas-kungs Grünbergis Ešdinu šaimneekam dewa padomu, dehlu wairs ilgaf tur nepaturet. Patehreschot tiš welti laišu, lai labaf tuhlin wedot uš Rigu, ja jau nu weenreiš esot nodomajis, Augustu fretni školot.

Šchis padoms bij labs un Zaune tam ari ne azumirfli negribeja pretotees, tiš wajadseja jau ween daudš tahs naudas, beš šinti trihs par gadu jau nebij šo domat, pilsehta dehlu wadit zauri. Toreiš nu gan wehl daudšmas bij šaimneekam pee rošas, jo gadi bij, paldees Deewam, „nešas nešait“ un lini un labiba šahweja zenā, tadeht jau nu ar' wehl Zauneem tas bij eespehjams, lai nu ne wišai weegli. Bet Riga leela pilsehta, daudš tur šaunuma un — to Zaune labi šinaja — jau dašchs labs tehwa-dehls tur bij palizis par palaidni un preeša atbalsta weetā wezuma deenās tehوام un mahtei bij šahpinajis širdi un padarijis šaunu. Kā buhs ar Augustu? Waj ari wina jauno dwehšeli nešamaitās pilsehtas dšihwe, waj šauni peemehri ari wina širdi neewilinās grehkā? Tā pahrdomaja Augusta wezafi

par šawu dehlu daschu labu reisi, pirms to wehl tehws bij wadijis us pilsehtu. Un kad beidsot tas notika, kad atkal sirgs jau bij pee durwim, tad mahte šchoreis it fewischki nehmas dehlu mahzit us wisu labu un winam pa durwim isejot lihdsigi šargengelim, it kà šwehtidama, pazehla šawas rofas pahr behrna galwu, un šahpigu širdi to atkal pawadija lihds rateem.

„Dsihwo nu, dehlin, godigi un mahzees labi,“ mahte ari šchoreis šazija mihksu balsi.

Saifs bij aufsts un zeshch loti gruhts us Rigu. Nebij jau toreis wehl dselszela pa Widssemi, bet bij ween gandrihs pusotra šimtu werstu garais zela-gabals janobrauz tapat ar sirgu. Sinkahrigi Augusts luhsojās Rigas tornōs, kad tee jau nahza redsami un šcho to waizaja tehnam, bet šchis reti tif kahdu reisi atbildeja, jo ari tehwa širdi pildija šawadas domas, eeraugot tam šen pasihstamos Rigas tornus winsch it kà us luhgschanu pa brihscheem pazehla šawas azis us wineem torneem, lai tee buhtu labwehligi dehlam.

Rigā Augustu šanehma gimnastijā un tehws to nodewa forteli pee kahda pasihstama. Šahpju-pilnu širdi Zaune brauja mahjās, atstahjis pilsehtā dehlu un tomehr atkal pa reisei atspihdeja wina tehwa širdi kà gaismas stars, kad winsch eedomajās, ka wifs warbuht waretu buht nahkamibā par šwehtibu.

„Kā nu, dehls, pats dsihwoš, tā buhs,“ tee bij

Jaunes pehdejee wahrdi, atstahjot Rigu un atstahjot Rigâ Augustu.

Daldeen Deewam Augusts dsihwoja labi. Bij jau nodots usturâ pee freetneem zilweeem, fur netruhka fopschanas un netruhka ari mahzibas ahrpus skolas. Un skolâ Jaunes dehls ari wis nebij no pehdejeem, bet gluschi otradi. Usihtigs un wehrigs galwâ winsch drihs ween eeguwa sawu skolotaju mihlu prahlu un wezafus ar fatru pusgadû, kas bij Rigâ pawadits, aisweenu jo wairaf eepreezinaja. Tee nenoschehloja sawas naudas un sawu sweedru, redsedami, ka dehls fatru gadu flasi no flases augstafu ween gahja. Bet to gadu bij dauds. Augusts jau gadi tschetri Rigâ bij pawadijis un no behrna jau isaudsis gandrihs par jaunekli un tomehr lai mahzibu skolâ beigtu, wehl masafais gad; tschetri bij wajadfigi.

„Kâ to lai istur,“ Lasdinu saimneefs nereti gruhiti nopuhtâs, „no mahjas to newar isdsiht,“ jo Augustam lihds ar gadeem radâs ween wairaf isdoschanu un semkopjeem gadu no gada flahjâs aisween gruhtak. Sabee gadi bij pagahjuschi, un fur senaf daschu labu saimneefu dehweja par turigu, tur tagad jau nahja teesawihrs mahjâs ar ahmuri, deht galwas-naudas, deht magafinas.

„Waj ta nu behrnu atstahfi puszekâ?“ mehdja tahdôs brihschôs wihram peebilft seewa. „Duhlesi-

mees ween us preefschu, gan Deews palihðses," wina fazija. Un Jaune puhlejàs zif spehja sawa dehla labâ. Gan brauza winſch pa seemu pelnâ, is apfahrtejeem meſcheem weſdams ſlihperus, gan atfal audſinaja kumelus, fo pahrdot, lai tiſ buhlu fo maſſat par Auguſtu. Un ſaimneeze us to taupigaſo wadija ſaimneezibu. Sweeſta jau us galda reti redſeja, iſtiſa jau ar beebu-peenu un ſamehr ſenaf Jauni nebij warejuſchi atlizinat pahrdoschanai rudeni neweenas aitas un zuhſas, ſamehr tagad Eaſdinu ſaimneeze ſpehja daſchu labu barofli iſdot.

„Ko nu paſchi peechediſim," Eaſdineene runaja, „labaf lai teef Auguſtam. Buhs ſweeſta pods, buhs lops fo pahrdot, radiſees ween tuhlin nauda.“

Sfroderis ari jau ſen wairs nebij Eaſdinu zeemâ ſtrahðajis un paunas-ſchihðs pehðejos gadus par welti iſbraufajeſes, tagad pa zehu laida garam un wairs Eaſdinòs nemas neegreesàs, it fâ ſchi zeema pa wiſam paſaulê nebuhtu. Ko jau nu Auguſtam wajaðſeja, to panehma turpat gatawu pilſehtâ. No agra rihta lihðj wehlam waſaram ſaimneefs un ſaimneeze pawadija weenu deenu, fâ otu, weenòs darbòs un fatrs graſis nahzàs gruhti pelnit.

Auguſts to ſinaja, bet labajòs gadòs, fâ behrns maſ mahzijeſes paſiht naudas ſwaru, winſch tomehr daſchu labu ſapeifu iſdewa par weegli. Ta bij weeniga dehla wainu, ſas tehwu un mahti reiſam apbehðinaja. Zitadi par winu newareja neweens

zilweks fuhdsetees, jo fà no pascha fahfuma, tà ari wehl tagad aisweenu winsch ispildija labi sawu pee, nahfumu un darija preefu fà fkolotajeem, tà wezakeem. Tadeht ari tehws un mahte bij gatawi negin fo zeest, lai tif Augustu waretu wadit tahlaf, wadit lihds beigam. Nu — mahte jau beeschi ween bij teifusi, fa deefin zif labprahht redsetu sawu dehlü par mahzitaju. Uri Jaunam pascham bij tahdas domas.

„Kà mana firds preezatos, redsot Augustu uf fanzeles,“ Easdinu fainneeze flusi nodomaja pee fewis. „Nefo zitu newehlos un labprahht sawas azis aiswehrtu, fad tif to reis peedsihwotu.“

Un jo wairaf tehws un mahte par to domaja, jo wairaf teem radàs firdi preefa un dsihflàs spehfa, zihnitees tuwaf mehrkim. Nefo nelihdseja wifas lauschu mehles, fas luhfoja winus atturet gruhtòs laifòs un atbaidit no dehla fkoloschanas.

„Skolo ween sawu dehlü, redsès fo isskolosi,“ fahds no faimineem fazija, Jauni fatizis pee basnizas. „Waj tà naw dsirdets, waj redsets, palaidni ween jau isnahf no tahm pilsehtu fkolam.“

„Buhtu labaf wedis mahjàs un lizis pee darba,“ fahds zits eebildàs, „isnahftu warbuhht wehl strahdneefs, bet fo ta wehlaaf, ne ta wairs derigs pee arfla, ne zitam, famehr beidsot jaeet waj sirgu sagt.“

„Kà Deews buhs nolizis, tà buhs,“ Jaune

atteiza un aïsgreesàs projam, labi sinadams, fa pehdejais runaja aïs fšaudibas.

Neflaušijàs ari Augusta wezafi us wišam laušchu mehlem, fas melfa, fa Augusts esot lepns un fà uspuhtees ween ſtaigajot, kad esot mahjās, nefinot wairs ne labdeenas padot, ne atnemt. Esot jau ari dširdejufchi, fa pa Rigu ſaki ween ušdšihwojot un tà aifejot wiša nauda. Waj tur warot buht fahda mahžiba?

It fà par ſpihti wišam tahdām launām walodam, Jauni apnehmās katru reiši, kad tahdas runas dširdeja, no jauna wišem ſpehķeem gahdat par Augusta nahķamibu. Wini dehlu par daudš mihleja, lai waretu wišam tam tizet, ķo par winu launa dširdeja.

Gads pagahja atkal pehķ gada un Augusts jau bij leels žilweķs un tapa pa waſaras brihwlaifku eefwehtits dšimtenes baſnizā lihds ar daſķeem žiteem fšolneefķeem ij pilſeķtas fšolam. Rigā tam wehl nahžās palift apmehram puſotra gada. Un ja tehws un mahte agraķ bij baſchijufķees, waj tiķ dehls leelā pilſeķtā neaiſeetu uš neķeķeem, tad waram teiķt, fa wineem toreiš to darit gan maſ bij eemeſla, bet jo wairaķ tagad, ķur Augusts bij ſaſneedſis toſ jaunibas gadus, ķurōs žilweķs wiſweeglaķ mehds peelipt paſaules grehžigeem puteķķtem. Kaſ wiſ leelas pilſeķtas dšihwē newilinaja jauneķķa ſirdi uš launu, faſ wiſ to neķairinaja uš grehķu? Bel

Jaunes dehls bij stiprs deefgan, wiſam tam eet ij zela un ſad neſpehſa brihdi winam gribeja paſlihdet ſahja, tad ſà mihligas ſwanu-ſſanas winam atſſaneja auſis mahtes wahrdi: „Dſihwo nu, dehlin, godigi un mahzees labi,“ un lihds ar ſcheem wahrdeem wina gara azu preeſſchâ parahdijàs mihlàs mahmulinas tehls un Auguſts tahdòs brihſchòs tad ar wiſu waru ſarahwa ſaites, ſas winu bij zerejuſchi waldſinat grehſâ.

„Kaut tiſ Auguſts no tahs Rigas ween prom tiſtu, man jau ir apnizis brauzot paſaſ un brauzot mahjàs,“ wezais Jaune wairaf neſà weenu reiſi waimanaja, ſad bij dehlam atſal jabrauz atpaſaſ garu garais zeliſch. Un ari Auguſtam paſcham jau bij, ſà liſàs, ſen apreebees ſchis garais ſſolas-laiſs, jo wiſch ſſaitija gadus un ſſaitija mehneſchus, ziſ ilgi wehl nahſtos Rigâ paliftees un ſſaitija beidsot nedekas un ſſaitija deenas.

Beidsot, beidsot Jaunes dehls wareja atſtaht ſſolu un atſtaht Rigas muhrus, uſ fureeni ſà behrns bij aiſgahjis un wareja atgreesteſ atpaſaſ ſà jau-neſlis tehwa mahjàs un pirmo reiſi atſal brihwi uſelpot pehz tiſdauds gruhtajeem ſſolas-gadeem, dabujis apleezibu, ſa tam teeſiba eeſtahteſ augſſolâ.

Seels bij Laſdinòs preeſs un bij gruhti noteiſt, ſas preezajàs wairaf, waj Auguſts pats jeb tehws un mahte, bet to gan war ſazit, ſa wezaſu preeſs

bij tahds fà fšaidrafs, tahds fà deewiſchfigafs, tahds fà — to newar iſteift fahds — tahds, fahds preefs mehds pa leelai dakai buht, fad mehſ nepreezajamees wiſ par ſewi, bet par ſawu tuwafu, par otru.

Eaimiga bija ta waſara, furu Auguſts tagad pawadija Eaſdin-zeemā pee ſaweem wezafeem. Mähleſtiba pilnā wahrda noſihmē walদিја Jaunes pajumtē ſtarp wezafeem un dehlū, bet jo wairaf waſara tuwojās rudenim, jo wairaf ari tuwojās Eaſdinu ſainneefam jaunās ruhpes. Wehl jau Auguſts nebij galā, wehl jau wajaďſeja daudſ gadu un daudſ naudas, lai tiſtu pee ſprauſtā mehrfa. Tas fremta tehwa un mahtei ſirdi, jo nu teem wairſ neſas nebij pee roſas, ar ſo waretu palihďſet dehlam, nu bij lihďſ tam beidsamam iſtuſſchojuſchees un zeribas, ſa uſ preeſſchu gadi palikſ labaki un ſemkopju raſchojumi taps dahrgaki ſamaſſati, tahdas zeribas uſ apſtaħķeem ſkototees ari nebij. Mahjās tatſchu Auguſts newareja palift, lihďſ puſzelam tizis? Wezaki tatſchu, it ſewiſchki mahte winu jau reiſ wehlejās redſet fà mahžitaju un no wina mutes đſirdet Deewa fšaidru wahrdu. Bet ſchi zeriba, rahďijās, negribeja peepilditees, jo fad beidsot Jaune bij uſnehmis — nekur žitur newarejis palihga atraſt — daſchus ſintus naudas uſ Eaſdinu mahjam, lai Auguſts waretu wiſmaſ pirmo gadu augſtſkolā iſtiſt un dehlſ jau poſās brauſt projam, tad iſrahďijās, ſa

Augusts ir zītadās domās par šāvas studijas preekšmetu, nekā wežāfi. Gan masatnes deenās, kad tehws un mah̄te bij winam dsirdot isteifuschi wehleschanos, šāwu dehlu reis redset kā mahzītaju, Augusts bij tam peebalsojis un tā wairojis wežāfu firdis zeribu to peedsihwot, ko wini kahroja, bet tagad kā peeauguschi zilwešam tam prahts nekās us zitu. Wismas Augustam tā islifās. Par d a f t e r i winsch gribeja mahzitees. Mahtei firdi loti šatrižnaja šchis dehla nodoms, jo winai daktera amats nepawisam nepatifa. Tehws, tas nu gan wehl apmeerinajās drihsaf.

Un lai gan winsch bij ar šāwu domu mainu noskumdinajis wežāfu firdis, tomehr mah̄te ari schodeen wisu laifu tezeja weenus tezinus dehla labā, tam wisu šalifdama, wisu gahdadama, kas ween bij nemams lihds un ari schoreis wina nepeemirša pee schkirshanās wahrduš: „Dsihwo nu, dehlin, godigi un mahzees labi,” un ari schoreis mah̄te Augustam kā pa wežam noraudaja pakaš asaru.

Augusts Zaune mahzijas augstskolā par dakteri.

Uofratijis skolas puteklus no kahjam, ari winsch neatrahwās no behdu un preeku pilnās studentu dsihwes, bet kad kahdu reisi atgadijās, ka winsch bija aismirsis šāwu augstskolas usdewumu un jaunekka straujibā weenā waj otrā leetā gahjis tahšaf, nekā nahzās eet, tad brihnischfi atšpaneja ari schē

wina aufis atfal mahtes mihlee wahrdi: „Dsihwo nu, dehlin, godigi un mahzees labi“ un schee wahrdi te winam satreeza firdi un to modinaja un sfubinaja us zitu labafu dsihwi.

Dufgada beigās Augusts, fā jau pa datai wisi ziti studenti, fureem wehl bij ta laime nolemta, baudit mihlestibu wezafu namā, steidsās ari us mahjam, lai pawaditu swehtfu deenas pee tehwa un mahtes. Zetā nahzās it tuwu brauft garam fahdai mahzitaj-muischai. Wafars bij flufs un lehns un no muischas logeem atspihdeja uguns zaur balti nosarmojuscheem dahrfa fokeem, fas sudrabotā mehnesnizā isskatijās tif jauks, tif brihnischfi jauks. Gribot negribot jaunajam studentam greesās azis us muischas pusi un tani paschā azu-mirfli atskaneja no tureenes skana dseesma, it fā sweizinadama brauzeju. Mahzitajmuischā tureja wafara-luhgschanu. Schi meldija nebij Augustam swescha, winsch to pasina no behrnu deenam. Zif reischu winsch to nebij dsirdejis un pats dseedajis lihds wezafu pajumtē. Waj tee nebij laimigi laudis, tur tani namā ais dahrfa, fas tur fā no weenas mutes skani dseedaja Deewam godu, waj tee nebij apfschamsami, fas wina pajumtē mita ar sawu tizibu, zeribu, mihlestibu? Un pats nama-tehws, waj winsch nebij iswehlejees few jauku peenahfunu, augstā Deewa wahrdu sludināt, zitus schini wahrdā mahzit un Raditaja slawu un godu femes wirsū wairot?

Augusts līka apturet kutscheerim sirgu un kļauſt kļauſijās dseefmā. Tīkai kad dseefmas ſkianas paſchās beigās jo ſpehzigī wehl reīſ pazehlufchās daitōs augſtumōs apkluſa, tīkai tad Augusts Jaune wehleja braukt tahtlā. Domīgs winſch ſehdeja ſamanās un ja ſahds buhtu ſpehjis paluhfotees ta ſirdi, tas buhtu redſejis, ſahda zihna tur noteef. Gabalu brauzis, ſtudents beidsot pazehla ſawu galwu un mehneſnižā bij manami ſmaidi uſ wina ſejas, tīſ ſawadi, tīſ meera pilni.

Pirmais, ko dehls pahrnahzis uſ ſwehtkeem mahjās ſaweem wezaķeem ſtahſtija, bij tas, ka winſch nodomajis uſ preeſchu mahžitees deewwahrdu ſinibas. Labaku ſwehtku dahwanu, peh3 tehwa un mahtes domam, Augusts teem nebuhtu warejis pahrweſt.

Brihwdeenas pawadijis Augusts zereja ar jo leelaſu preefu, neſā lihds ſchim tas bij notizis, nodotees ſawai ſtudijai. Winſch bij pahrleezinajees, ka no jauna iſwehletais ſtudijas arods, neſkatot uſ wiſu tehwa un mahtes gribu, pilnigi winu apmecerinās un buhs peederigs tai ſehſlai, furu deewbijigee wezaķi ſawa dehla ſirdi jau no maſatnes deenam ſahkot bij faiſijuschi. Un tā notika. Jaunais Jaune nebij wihlees. Augſti zeenā turedams zitus ſinibu-arodus, winſch tomehr paſpehja atraſt weenigi deewwahrdu ſinibā iħsti to, ſas bij peemehrots wina prahtam un ſirdij. Senaſ winſch pats par ſewi bij

maldijees, tagad tīf wīnšh ša wu šrdi bij šapratis. Studija weizās freetni un Augusts Jaune buhtu drošhi ween pehz eespehjas wisihšafa laikā to nobeidšis, nebuhthu winam gadu no gada jafaujās bijis ruhpeem, lihdsēktu dehl studijas turpinaschanai.

Išsamišuschi daschu labu deenu wina wezafi nodsihwoja, šad bij dabujuschi no dehla wehstuli, furā Augusts teem šahstija par šawām behdam. Gan wezais Jaune išstaigajās šhur un tur pehz palihga mekle dams, gan wīnšh peeklaudsinaja pee weenām un otrām durwim, bet wīšur welti, wīšur to atraidija. Weeni aišbildinajās, teikdami, ša neesot neša pee rošas gruhtōs laikōs, lai gan šatrs masš behrns šinaja, ša tee peeder pee wisturigakeem šaudim tani apgabalā, otri atkal Ešdīnu šaimneekam teiza gaischi azis, šo šhis gan domajot, šemneeka zilwešs tīf tahli školodams šawu dehlu, fur tad lai ejot mahžitaju un dakteru-dehli, šad jau šemneeku behrni gribot studeeret. Bij ari šaudis, šas no wezā Jaunes atnehma labdeenu un šā lifās laipni nošlausijās wina nopuhtās un wina nostahštā par Augusta gruhtumeem, bet šad Jaune beigās luhdša palihdsibas, tad wini tīšai paraustija plezus, it neša noteikta neatbildejuschi un tīšai tad, šad Ešdīnšh nošfumis bij atšahjis nuishu, tee šlusu mehdsā pee šewis noruhšt: „Preešh tahdeem wis mums naw naudas.“

Noguris un noraišejees Zaune tā dašchu deenu welti isbraukajās un lihds ar šawu šewu dašchu nafti pawadija beš meega Augusta deht. Kas ween maš bij šaimneezibā atlizinams un pahrōdodams, tas tapa isdots, lai tiš rastos šahds rublits preešch dehta. Un šad nepeetika ar to, tad Easdinu šaimneeks ari nebuht nefautrejšs weenu un otru reiši usnemt ari wehl turpmāš uš Easdineem naudu. Winam jau nebij šawa peederuma šchehl, šad tiš wareja Augustu wadit lihds galam

Gadi nahza un gadi gahja, un jo wairāš Augusts tuvojās šawam mehrkim, jo gruhfaki tam lihdsēktu šinā šlahjšs. Kur wehl šenāš wezakeem, jeb winam pašam šahds awots bij šinams, tas tagad bij pilnigi iššihzis. Wehl tikai zaur to, ša Augusts pa wašaras-laifu peenehma školotaja-weetu, winšch wareja augstškolā turetees, bet par laimi ari pehdejais gads bij šlaht un šur jau winu pašchu, šā ari wezafus no wišam pušem šahša špeest parahdneefi, šuri prašija atpašat paleeneto naudu un wairs neteizās uš preešchu ilgāš gaidit, tad ari Zaunes dehts bij galā un laimigi nolizis eššaminu pašchu laifu taišjšs braukš uš mahjam, gan ar patuškchu žetašomu, bet ar diplomu šabatā.

Ņahda, mihlo laštaj, bij Augusta Zaunes pagahšne wina školās un išglihtibas gaitā, bet pa-luhšofimees jel ari atkal uš tagadni. Kā šcho rindinu šahšumā redšjam, tad Easdinu šaimneeks un

ſaimneeze, lai gan jau wiſt žiti winu pajumtē pehž pawaditeem nedekas-darbeem pee ſeſtdeenas wafara bij nogahjuſchi pee meera, tomehr wehl ir ſawâ, tã ſauzamâ ſaimneeku-galâ nomodâ. Wini gaida Augusta, ſas pehž pabeigta eſſamina ſchowafar bij teizees eerastees tehwa mahjâs.

Gan ilgus gadus tee bij ſawu dehlu drihſ wadijuſchi projam uſ ſkolu, drihſ atkal gaidijuſchi to pahrnahſam mahjâs, bet wehl neweenu reiſi winu wezaſu ſirdis dehlu gaidot nebij to ſajutuſſchas, ſo ſchini ſeſtdeenas wafarâ. Kã ſapnis abeem iſliſâs winu ſenafâ dſihwe, un lai gan ta bij bijuſt pilna gruhtumu un ruhpu, tad tomehr winu pagahtnes deenas atſpihdeja ſchowafar jaukâ, patihſamâ gaiſmâ. It kã mehs pehž negaiſa, kad atſpihd atkal ſaulite, preezigi pazekam galwas un ſautſchu wehtra daſchu poſtu buhtu zehluf, tomehr pateizigeem ſſatemi uſſmaidam debefim, tã ari Augusta wezaſu ſirdis ſchini wafarâ, kã liſâs, pilnas ſwehtſwinigu pateizibas-juhtu pazehlâs uſ augſcheeni aiſmirſuſſchas tos negaiſa un ſahpu brihſchus, furus ſenaf nahzâs pahrzeest.

Dats ſaimneeks ſehdeja pee galda un laſija awiſês, bet wareja manit, kã ſchowafar winam ſchis darbs nebuht neweizâs. Wiſs, ſas tur bij laſams, tam iſliſâs tiſ neezigs, iſnemot weenu weenigu weetinu, fur bij iſſinoti nule kã dſimtenes augſſkolâ mahžibu beiguſcho ſtudentu wahrđi un ſtarp fureem

3ſ latweeſchu zeemeem.

ari wina Augusts bij minets. Zif reischu ari jau firmais wihrs nebij nolizis scho lapu pee malas, la lasitu pahrejās zitas, tomehr aisweenu atkal pašcham nesinot pirmejā atradās wina rokā un aisween atkal pa jaunu wina azis luhšojās uš dehla drufato wahrdu.

Pa to laifu šaimneeze rihšojās blafus istabā gar Augusta gultu.

„Buhs jau noguris no zeta,“ wina nodomaja, „jauštaiša labi weeta.“

Bet newis par gultas weetu ween mahtes rokas bij gahdajusčas, ari galds stahweja jau flahts tam, furu Esdinzeemā wehl schowafar gaidija pahrbrauzam.

Un wehl schowafar Augusts ari pahrbrauza. Gan jau wairs netruhka dauds no pusnachts, kad mahte, kas weenu un otru reisi bij gahjust laukā flausitees, waj nedfirdetu ratus rihbam, beidsot tatschu reis dehlu sagaidija mahjās.

Slaidu jaunekli pašchōs jaunekla spehka gadōs mehs redjam Esdinōs stahwam istabas widū. Uš pirmo azu usmeteenu mehs nosfahrstam no wišas wina ahreenes, ka winsch naw zeemā audsis, ka winsch nepeeder pee zeema laudim. Bet ar sawu firdi winsch tomehr teem stahw tuwu, tif tuwu. Sirmais tehws fatwehris dehla rofu un wezā mahte apskampusi sawu auflejumu. Ubi diwi tee noskatas laimigeem smaideem sawa weenigā behrna

sejâ, fas godbijigi wezafus fweizina, bet wîseem
trim ir schinî atfalredseschanàs brihdî azis palîfu-
schas welgas.

Easdinu tehwi, fo tu gan domaji sawu dehlu
tif tahli skolodams? Wîsus sawu fweedru panah-
fumus tu aisdewi projam wina dehl. Waj ir gan
isglihtiba no wairaf swara, nefâ manta? — —

Weshlofchas ogles.

S. muischâ nahzâs weshlet jaunu pagasta
farihweri.

„Ko ta nu zelsim?“ tà waizaja pagasta lozekli
weens otram, fur ween satifâs, waj frogû, waj pee
basnizas, waj teefas namâ, bet atbildes nebij weena-
das. Tifai tanî sinâ bij un palifa wisi weenis
prahfis, fa ahrpagasta zilwefa nezelt, bet sawa
pascha pagasta lozekli. Tadeht ari pagasta wezafais
Migla nebij wis zaur awisem lizis usaižinat weetas
gribetajus us peeteifschanos, fa zitur pa leelai datai
tahdâs reisês noteef. To winsch bij darijis ar
gudru sinu, jo pascha dehls pehz wina domam wis-
labaf nodereja pagasta farihwera amatam — bij
jau weselas trihs seemas sagahjis pagasta skolâ.
Netruhfa pagasta wezafajam ari domu beedru un
pee teem peedereja wispirms bars tahdu lautinu,
fas bij atfahrigi no wisuwarenâ „wetscha“ schehla-
stibas. Tomehr wareja paredset, fa bes kawefkeem
un gruhumeem wis Miglam dehls par farihweri

nebuhs eezelams, jo leela pagasta dala, un pee teem
 ſkaitijās it ſewiſchki jaunā, wairaf iſglihtotā paaudſe,
 wehlejās ſkrihwera amatā redſet fretno un zentigo
 Rauſinu. Scho paſina wiſā apkahrtnē fā goda
 wihrū un zela rahditaju ziteem uſ wiſu labu un pa-
 teeſu. Rauſinſch ari iſpildija jau gadeem turpat S.
 muiſchā ſkolotaja weetu, un tā fā maſajā pagastā
 nebij wiſai daudſ darba, ne ſkolotajam, tad Rauſinſch
 buhtu labpraht uſnehmees abus amatus. Lai gan
 — fā jau teifts — Miglam nebij maſums peekriteju,
 ſas wiſi wehletu ſkrihwera weetā winā dehlu, tad
 tomehr wehleſchanas deenā wareja ari iſnahkt weegli
 ween, ſa eewehl Rauſinu. Kā no tam iſſargatees
 un fā peedabut ſkolotaja draugus uſ ſawu puſi, par
 to nahzās tagad gahdat jaunajam Miglam.

„Laid tiſ man walu, gan es par to gahdaſchu,“
 teiza wezais Migla uſ dehlu, „tu redſeſi, ſa tewi
 eewehles, ſa put ween!“

Un nu pagasta wezis wiſeem ſpehſeem ſahſa
 ſawa dehla labā gahdat. Gan tas luhſoja ar labu
 peerunat Rauſina draugus, lai ſtahjotees uſ winā
 dehla puſi, teem apſolidams nahſamibā daudſ atweeg-
 linajumu pagasta dſihwē, fā atlaiſt ſchkuhtis, neleegt
 no pagasta maſaſinas wajadſibas brihdi papilnam
 labibas, gaidit pazeetigi uſ parahdu nolihdſinaſchanu,
 fā ari puhletees, ziſ ſpehſā, lai ſchee taptu paſchi
 eewehleti teeſas wihrū amatōs, gan ari ziteem atkal
 peedraudedams beſ ſchehlaſtibas ahmuru, ja ſahdu

reisi palikschot parahdâ galwas naudu, waj nepeewe-
dischot laifâ pagasta wajadsibam malfu. Un ja
nelihdseja ne labi, ne launi wahrdi, tad pagasta
wezafais wehleschanas deenai tuwojotees sahka dsir-
dinat schaubigos pa frogem. Tomehr ari tâ Migla
preefsch sawa dehla nefo nesaſneedſa. Israhdijs,
fa Raufina peefriteju ſfraits negahja wis maſumâ,
bet ar fatru nodſihwotu deenu peenehmâs wairumâ.
Beidsot abi Miglas, tehws un dehls, paſchi it labi
noſſahrta, fa wehleschanai noteefot beſ ſchaubam
eewehletu par ſſrihweri Raufinu.

„Wehleschana jaatleef us preefschu, ſawadi
leeta neeet,“ teiza ſaduſmots par ſawu puhliu
maſeem panahſumeem wezais Migla us dehlu.

„Bet fo tad teifs waldischana?“ ſchis jautaja.

„Ko teifs? Jarafſta, fa wehl ſſrihwera
zelschanai ir zelâ ſaweffi,“ atbildeja pagasta wezafais.
„Bet flau,“ tas turpinaja jautrafi, „man eefſahwâs
prahtâ zits padoms, fa draudſes teeſas fungs atfal
no jauna drihs ween pawehles zelt ſſrihweri un fo
tad? Tur eſam tiſpat tahlû, fâ jau reiſ bijuſchi un
Rauſinſch tew atfal zelâ. Waj ſini fo? Peerunaſim
otru ſſkolotaju Wahrnu — tas jau ari netur laba
prahta us Raufinu — peerunaſim winu, lai wiſſch
uſnemas us gadu waj puſgadu ſſrihwera amatu un
ſad buhſim ar Wahrnu ſawâ ſtarpâ wiſu noruna-
juſchi un nolihgufchi, tad iſpaudiſim laudiſ, fa tew
gadijufeſes laba weeta pilſehtâ un tu wairs ne domat

nedomà us ffrühwera amatu. Bet pa to pusingadu, famehr tà safot Wahrna ispildis tawu weetu, tu warest pats pirmfahrt peemahzitees flahst un otrfahrt pa to laifu Raufinsch jaissfauisch no skolas un pawisam no schi pagasta. „Waj ne tà?“ wezais Nigla pehdigi eewaizajàs. „Gan jau wainu tam fahdu peerahdisim!“

Dee pehdejeem wahrdeem resnais pagasta wezafais ellischfi pasmaidija un tufflais waigs us azumirfli tà fà usleesmoja.

Domats, runats un darits.

Wahrnam wezais Nigla apfolija wisu wisadus labumus un wehl no sawas fabatas pusi algas, tà fà winsch pagasta preefschâ bij gataws usnemtees ffrühwera amatu pus par welti. Dee tam wehl abi Niglas peeteefoschi par to gahdaja, lai laudis ispaustos fina, jaunais Nigla ffrühwera weetu wairs nefahrojot, jo esot zita labafa. Un tà fà nu saprotams, Raufinsch newareja par tif masu algu amata ispildischanu usnemtees, fà Wahrna, un winam jau weeta pati bij apnifusi, tad wehleschanas deenâ par ffrühweri pateest ari eewehleja Wahrnu. Wina nolihgums ar pagasta wezi, pehz pusingada, ja wajadsigs, atfal atstahtees un abju Niglu launais nodoms pret Raufinu palifa, sinams, noslehpums wisam pagastam.

Trofsnis apflusa un Wahrnam eestahjotees jaunajâ amatâ sahfa atfal wiss pa wezam eet sawu

gaitu. Bet abi Miglas netureja wis rofas flehpi. Wisa winu gudriba un wisas winu dusmas greesās pret nabaga Raufinu, furu tee few bij isredsejuschi par upuri. Kā Raufinam peetift un fā winu sadragat us wiseem laifeem, par to wini domaja un runaja bes miteschanas, gan deenam gan nastim Kad meklē, tad ari beidsot atrod. —

Wezais Migla uspirka daschus pagasta puischus, teem apsolidams frogū weselu wafaru par welti tehriau, ja schee paspehtu aiswilinat minetā wafarā us frogu ari Raufinu, fura skolas nams atradās tīfai pahris simtu solu attahlu no schihs saeimas weetas, un tad sazeltu sawā starpā fildas un eepihstu ari Raufinu nepatihfschanās.

Puischi nebija slinki, jo bij jau gaidamas fregtnas dsihres. Wisi tee salasijas fahdu wafaru frogū un kad jau bij labi sametuschi un jau galwas bij siltas, tad pahris no teem nogahjuschi us tuwejo skolas namu luhgtin luhdsā Raufinu, lai jel atnahkot us frogu, tur esot eeradees sweschs zilwefs zela gahjejs, neprotot ne wahrda pa latwiski un nes fahdu walodu runajot. Nesinot ari neweens, fo sweschineefs gribot fo ne, kad tīf neesot prahtā juzis. Ne schee, ne frodsineefs neteefot no wina gudri, nesaprasdami wina walodas un tā bes skolota zilwefa, fā Raufina, netifschot nefahdā skaidribā. Buhtot jau frodsineefs pats nahjis us skolu,

bet newarot dsehrajus atstaht frogû weenus
un seewa esot isbraufusi schowafar us laufu.

Wisu to dsirdejis, Rausinsch atzerejäs, fa reis
senaf lihdsigâ atgadijumâ frodsineefs to bija uiluhdsis
pee sewis un tagad ari, neko launu nedomadams,
bij gataws winam pakalpot un gahja puischeem
lihds us frogu. Bet tisso tas bij eegahjis lihds ar
faweem abeem pawadoneem pa durwim tà sauzamâ
frogus leelajâ istabâ, fas bija neapgaismota, kad
fazehlâs peepefschi leelu leelais trofsnis, fleegschana
un waimanaschana, gruhschana un fischanäs, pee
fam ari Rausinsch tapa ne masum aismemts. Wehl
winsch nebija warejis ismuft atpafat pa durwim
laufâ no frogus, kad jau frodsineefs isfkrehja is
dibena gala ar swezi un newareja deesgan isbrihne-
tees, atradis trofschnotaju widû ari godigo Rausinu.
Tanî paschâ azu-mirflî — nes fur bijis fur nebijis
— eenahza frogû pagasta wezafais Mîgla un bahrgâ
amata wihra balsi atskaneja sauzeens:

„Krodsneef, schurp strifus!“

Un fâ us rahweenu gadijäs ari tuhlin no to
paschu frogu dsehraju widus pahris wihru, fas bij
gatawi pakalpot pagasta wezafajam un tif taisijäs
trofschnotajus feet zeet. Sinams, newainigo Rausinu
ar', bij jau bijis turpat pulkâ.

„Uf tà!“ usfleedsa wehl pagasta wezis.
„Rasbaineefi, fausees pa frogu nafis laifâ. Seen
zeet! Uf pagasta namu! Redseet, fas tas par

şkolotaju, ar faħdu wińşĉ preeşĉşihmi eet ziteem pa preeşĉhu!" Mĩgla reebigi eefmeedamees turpinaja.

Un pateefi, ja tifai frodsineefs, fas azu-mirřli bij wiřu leetas řastahwu nopratis un pee řura pagařta wezařais bij labi řrihtâ, nebuhtu jauzees wiđu Raufina labâ, tad peħdejaais buhtu eefluwis nepatih-řamâ řliřmâ. Bet tagad, frodsineefam Raufinu aiřřtahwot, Mĩgla neeedrořĉinajâs pret wiņu iřleetot waras liħdřeffus. Sinams, nu ari ziti, iřřtee řildas zehlaji, iřgahja řweikâ, jo tifai uř Raufinu jau bij Mĩgla noluhřojis.

Saduřmojees par neiřdewuřĉos nodomu, pagařta wezařaiso řobus greeřdams, iř frogus iřejot noruhza pee řewis: „Pagařidi, lai tewi nedabuju řařeet, bet řĉi pati leeta tew wehl řařlu lauřis.”

Otrâ rihtâ bij Mĩgla jau agri mahzitaĩmuisĉâ.

„Ėabriht, zeenigřteħws!” wińşĉ ařřweizinaja mahzitaĩju.

„Ėabriht, Mĩgla, řo tad teiřři?”

„Şkolotajam tatsĉhu naw wiř beħrneem ween jaraħda laba preeşĉşihme,” Mĩgla eefahřa, „bet tam jaraħda zekřĉ uř labu tâpat wiřai draudřei.”

„Sinams,” mahzitaĩjs atbildeja, nořlauřĩjees Mĩglas pĩmajôs waħrdôs.

„Waj tad nu taħds řkolotajs, fas to nedara un řas řaunu zeku raħda ziteem, řawâ weetâ noder?”

Domaju gan ne, pagasta wezafais pats us sawu jautajumu atbildeja.

„Kur tad tahds mums buhtu?“ jautaja pa sawu reisi mahzitajs.

„Tu — tahds ir Raufinsch, muiſchas ſkolâ,“ Migla lepni atteiza. „Sen jau tas bijis newis par zela rahditaju ziteem us labu, bet us launu. Dehrgad jau tas gribeja iſputinat waj wiſu papasta mantu, peerunadams weetneefus, lai ſapehrſot par ſahdi 300 rublu latweeſchu grahmatu un lai dibinot pagasta biblioteku. E fur gudriba, waj mums nepeeteef ar bihbeli un djeesmu grahmatu, ſo tad nu laſit wehl ſchahdus tahdus neefus. Un tad us awiſem jau ar' wiſch ir fâ traks, eet waj no mahjas us mahju pa wiſu pagastu un bahſchas ween wirſû, lai tiſ paſtellejot. Tu manis dehl, lai nu wehl tas buhtu, bet ſaut nekautos pa frogeem. Wafar wafarâ pat es no teefas nama braukdams iſdſirdu frogû leelu fleegſchanu. Eeffreenu eefſchâ — waj tad nu neeefi amatâ buhdams — un ſo redſi? Raufinsch, peedſehris lihds azim, ſaujas ar ziteem pa leelo iſtabu, ſa ſnaſſch ween.“

„Ko, Raufinsch ſahwees pa frogu? To gan, mihto Migla, nebuhtu domajis!“ mahzitajs eſſauzâs iſbrihnijees.

„Es, zeenigſtehws, neeefchu melot amatâ buhdams, bet ja netizeet, man jau netruhſt leezi-neefu, ſas paſchi ſawâm azim wiſu to redſeja. Un

Juhs, zeenigs mahžitajs, es wiša pagasta wahrđa pasemigi luhdsu, gahdat, ƙa tahda ƙkolotaja munis uš preeƙſchu wairs naw, bet ƙa reiſ nahſtu tahds, ƙas ƙawas weetas zeenigs. Ja Raufinſch wehl paleef uš preeƙſchu, tad ƙkola buhs tuſſcha. Tur wairs wezaſi, ƙas ƙawus behrnus miħlo, tos ƙkola newar ſuħtit.“

Iſkratijis ar wiltigu mehli wiſu, ƙas tam bija uš ƙirds, Miġla driħſ ween atƙal aiſgahja no mahžitajmuishas projam.

Mahžitajs palika domigs ſtahwot ƙawâ runa-jamâ iſtabâ, neſinadams, waj Miġlas wahrdeem tizeet waj netizet, un apneħmâs uš wiſahtrafo ƙcho leetu iſmeklet.

„Ja nelihđjes ƙchis gahſeens, lai Raufinu dabutu ahrâ no ƙkolas, gan liħđjes ziti,“ Miġla pats pee ſewis nodomaja, eedams pa zetu uš mahju puſi. „Ƙas ƙchodeen ir iħſti par deenu,“ wiſch nomurdeja, „laiſam treſchdeena — ja gan — nu tad jau ƙchodeen wajaga mahžitajam dabut rafſtu no ƙkolu waldeſ, ƙuru winu reiſ noſuħtijam par Raufina ƙlimibu. Pagaidi tu man, ƙuħmin!“ Miġla puſdiħti eeſauzâs ſobus ƙafneebis. „Un nelihđjes tahs ſahles, gan es pagastu pee tam pee-dabuſchu, tew pamafinat uš puſi alġu. Redſes, ziſ ilġi tad puħtiſi beſ maiſes.“

Tâ ari atƙal notika. Mahžitajs dabuja rafſtu no ƙkolas waldeſ, ƙurâ biġ teiħts, ƙa pret

Rausinu fà skolotaju esot no S. pagasta puses zelta suhdsiba, tamdeht fa winam peemihtot lipiga slimiba, fas leedsot nodarbotees ar behrnu mahzi-
schanu. Un tapat ari nahfamâ pagasta runas sehde
Migla prata weiflu mehli pagasta weetneefus pee-
runat pamafinat skolotajam Rausinam algu, fursch
spreedums, neskotot us to, fa prahtigakee wineem
tam loti pretojâs, beidsot tapa noprotokolets un
galigi peenemts; jo pagasta wezafais istehloja
wineem preefschâ tiif saprotami, fâ ween reti fur
dsirdest, zif smagas jau tâ fâ tâ esot pagasta nastas
un ja nu wehl skolotajam paleefot lihdschinejâ
leelâ gada alga, tad galwas naudu leelafâ pagasta
dala pawisam nepaspehschot samakfat. It sewischfi
kalpu fahrtai tas nahfschotees loti gruhti. Sai
tatschu tadeht apschehlojotees par nabaga gruht-
deeneem. — —

Melaine nenahf nefad weena, ir tehwi tehwi
paruna, un fa schis wahrds paturejis sawu pateesibu
lihds schai baltai deenai, to Rausinam nahzâs sawâ
dsihwê pilneem malkeem isbaudit.

Nahza ismekleschana par atgadijumu frogû,
nahza ismekleschana deht suhdsibas, fas bija pret
winu eefneegta skolu waldei un bij jasanem fina par
runas wihru spreedumu, fa pamafinata alga. Un
schini paschâ laifâ, pa dafai ais fahpem par launu
zilwefu netaisnibu, Rausinam aischahja pee Deewa
laulats draugs, dsihwes beedrene, fas wifas behdas

lihds ir winu bij kopâ zeetust. Weentulis tà winsch palîfa ar trim maseem behrnineem, fam bij pee-truhzis mihlas mahtes un ruhpiigas fopejas.

Dascha nafts pagahja Raušinam bej meega behdâs par fewi un par sawejeem schini gruhâ pahrbaudischanas laîfâ.

„Es newaru isprast un neispratischu nefad, fo es tif launa esnu teem zilwefeem darijis, fa wini man usfrau j tif dauds postal“ tà Raušin sch daschu labu reisi us saweem draugeem bija runajis.

Utgadijums frogû nu gan noschfetinajâs drih j ween, jo tâpat fâ Mîglam nepateesu, tà netruhfa ari Raušinam godigu leezineefu, fas attaisnoja winu teefas un mahzitaja preefschâ, bet fuhdsibas ismekles schaua, furu ari Mîgla pret winu bij zehlis, wilfâs ilgi jo ilgi, lihds ari schi leeta nobeidsjâs Raušinam par labu, fad beidsot winsch bij dabujis no aprinka ahrsta apleezibu, fa tam nepeemih tot nefahda ne ari lipiga flimiba.

Bet famehr wijs tas notîfa, pagahja nedelas un mehneschi un tifai tad wareja Raušin sch atkal dauds mas atelpot, fad jau zitas skolâs sen bij es-fahfuschas mahzibu. Winam lihds ismekleschanas beigam bij bijis noleegts behrnus mahzit un beidsot atkal skolâ atwerot israhdijs, fa dauds wezafu sawus behrnus bij nosuhtijusch, newaredami Raušina skolâs atweherschânu sagaidit, us zitureeni.

Wezais Migla, wiſas Kauſina nelaimes zehlejs pa to laifu nebij wiſ ſtahwejis dihfà. Wahrnam pugaſds pagahja un ſamehr Kauſinſch ſtahweja iſ- meſleſchanà, wiſch atſahpàs no amata un iſſkaid- roja, ſa par tiſ maſu algu newarot zilweſs iſpildit tahda gruhtha amata un lai weetneefi ſchim ari neſin ziſ dotu, ſchis wairs neuſnemtos, bet eeteizot ſawâ weetâ jauno Miglu. Wezais Migla nu peerunaja pagaſta runas wihrus, paaugſtinat ſfrihwerimalgu un ſad tee uſ pagaſta wezaſà preeſchliſumu bij atbil- dejuſchi ar paraſto „ja gan“ un „fà nu ne“ un „man neſas naw pretim“, tad ari eezehla par ſfrihweri S. pagaſta walde un teeſà Karli Miglu.

Tà nu beidsot tehws un dehlſ bija ſaſneeguſchi ſawu mehrfi.

Kauſinſch ſtrahdaja ſkolâ mahzidams jauno andſi uſ wiſu labu un to ſſubinadam uſ iſglihtibu un gaiſmu.

Pagahja gads un pagahja otrs un Kauſina gars jau bij atſpiroſis no pahroſihwotàm behdam, ſad liſtena bahrgas wehtras no ſahſuma pamaſam, bet tad aiſweenu ſpehzigaf un ſpehzigaf ſahſa aiſnemt Miglu dſimti. Wezajam Miglam nahzàs nu ari pa ſawu reiſi ſajuſt liſtena ſpehreenus. Gan garigi apdahwinatais un noruhditaſ wihrs teem turejàs pehz eeſpehjas ilgi pretim, bet beidsot tatſchu winam bij japadodas. Neewats no daudſeem, ſas bij atſinuſchi, ziſ zeeta tam fruhtis ſirds un ziſ wiltigs

prahts, tas tapa atfweests no amata, fà nederigs daifs. Weens no wina dehleem, palaidees dferfchanà dabuja galu (braufdamis pa zelu) uhdens pilditâ zela grahwî un pahr ziteem wina peederigeem nahza flimibas, behdas un asaras. Tifai jaunafais dehs, ffrihweris, wehl turejâs fawâ weetâ, lai gan wareja paredset, fa ari wina deenas drihs buhs fskaititas.

Reij, tà bij us wafaru, S. pagasta muischas ffolâ jau Raufinsch bij aijdedfis uguni un pehz deenas darbeem gribeja paschu laifu atpuhschotees fo palasit, fad pee wina eenahza flufu diwi wihri un apfweizinaufchees tam prafija, waj drihfstot runat droschi, waj neefot tuwumâ neaizinatedu ausu, fas dfrdetu.

„Naw neweena, fshsteet ween,” atteiza Raufinsch pastumdamis weeseem pa frefhflam, fo nofehstees.

„Waj fini,” eefahfa wezafais no abeem ffolotaja draugeem, „nu ir laifs reij Mîglu gahst!”

„Upfwilinajis nagus!” eefauzâs wina beedris.

„Kâ tà, fas tad notizis?” prafija Raufinsch nepatihfami pahrfsteigts.

„Kas nu notizis?” atteiza weens no weeseem, „fas notizis, wairaf nefas, tifai ffrihweris wiltojis grahmatas un apfadsees.”

„Klau, Raufin,” fazija otris zeeminsch, „deefgan winsch un wina peederigee tewi fpihdsinajufchi;

debeši un semi tee gribeja sagahst, lai tēvi isputinatu no weetas un wāj galīgi pasudinatu. Tagad nu peenahzīs bīhdis, kūr mehš winam waram atdarīt!”

„Pagasta lahdē īstruhšt naudas,” runāja fahds no fahtesofsheem tahlas, „īsrāhdijees truhšums tuwu pee šimts rublu. Mehš jau šchorīt wīšu pahrdomajam šhē ar Mēesiti, ko darīt un fā leetu eesahst. Tā fā fšaidri peerahdams, fā pagasta grahmatās īstruhfuschā nauda naw eerakštita ne īsdewumōs, ne eenehmumōs, lai gan pagasta wezafais to usdewis fšrihwerim eerakštit, tad tīfai fšrihweris war buht wainīgais. Tu tīfai mums jāsarakšta šuhdšibas raksts.”

„Es jau rīhtu braukšhu us Rīgu,” peemetināja otrs, „nu tīf nem, Rausin, spalwu rokā, lai jau rīhtu waru rakstu nodot peenahzīgā weetā.”

Domīgs, bet tomēr ļoti ustraukts Rausinšch noklausījās šawu šaiminu wahrdōs.

„Nē, tā es newaru!” tad Rausinšch peeļezis no šehdeklā eesauzās. „Mīgla ir mans eenaidneeks bijis un mani wīnšch eenihst wehl tagad. Par manu nelaimi tas preezājees un dšihwam man rāzīs šapu, bet wāj tadeht, fā wīnšch gahjīs pa nezekeem, lai ari es to daru? Nē, tā es newaru, to nedarišhu!”

Pahrsteigti no fšheem negaiditeem wahrdeem abi zeemini ari bij peeļefuschī no fšehšleem un fā apstulbuschī tee stahweja fškolotāja preefšchā.

„Us labeem darbeem,“ Rausinsch runaja daudsmaĳ apmeerinajees tahlaſ, „us teem mehs ſkubinaſimees weens otru, ſas wairo godu mums un muhſu tautai. Ja gribat mani draugi buht, tad atſtahjeet Mĳglu meerâ un luhkoſim wiſi kopâ wina wainu greeſt us labu. Naw wihrifchki, wehl to gruhſt wairaf nelaimê, ſas pats jau tiſ dſifi grimis!“

Rausinsch beidsa un wiſch, fâ wehlaſ iſrahdiĳâs, nebij tiſai runajis ween, bet wahrdeem bij ſekojuſchi ari lihdsigi darbi.

S. pagasta ſkrihverim — ſas gadu wehlaſ ſaudeja tâ fâ tâ ſawu weetu, ſchoreiſ wiſmaſ neſinamas roſas iſpalihdsēja pa dalaĳ wina flisnâ, un tas, ſas wiſus wina eenaidneefus attureja no ſuhdsibas, tas bij — Rausinsch.

Mĳgla, to wehlaſ dabujis ſinat, brihnijâs par Rausinu.

Žiſ tahli žilweze tiſuſi, brihnas par to, ſa weens otram labu dara! —

Meztehwa stahsts.

Bij nosnigust freetna fahrta sneega, bet wafaram metotees, debests tapa atkal aishween sfaidrafas un sfaidrafas, lihds, mehnesim uslezot, parahdijàs jaukà gaismà baltu sneega segu apflahtee Seelupes frastti.

Upes malà starp apsniguscheem sfuju foseem atspihdeja gaischa uguns meschfarga mahjinas logòs un sfani eesfanejàs famanu swans, puisim sirgu pee brauzot pee istabas durwim.

„Teh, usluhko nu tos behrnus, famehr mehs neesam mahjàs,” teiza meschfardsene us sawu wihra tehwu, fas firmu galwu un salihfuschu muguru sehdeja domigs us muhrischa un smehfeja garo pihpi.

„Taisees nu, Eihj, taisées,” fazija meschfargs, jau nostahjees pee durwim us eeshanu fashofà un sakà zepurê, „apdomà, ir jau ween gabals.”

Saimneeze drihs ar' bij usgehrbusees, lai sefotu wihram un brauftu tam lihds weesòs pee swaina,

fas faiminu draudsê ispildija ehrgeſneefa un ſkolo-
taja amatus. Niſſaweti no deeniſchkeem darbeem,
tee nebiſ paſpehjuſchi agraf iſbrauft un zereja tagad
pa waſaru ſaſneegt trihs juhdses attahſto weetu,
lai rihtâ pee ſwehtdeenſ waretu pazeemotees Diſch-
pileeſchu ſſolas namâ.

„Safeet labasdeenſ Karlim, ja Deems wehl
liſs dſihwot, tad jau es ar' uſ waſaru tiſſpat reiſ pee
wina nonahſſchu,“ peebilda atwadotees wezaiſ tehws
uſ muhriſſcha.

„Labi, labi, teht,“ atteiſa meſchſargſ.

„Klauſeet nu, behrni, weztehwam un nedarat
blehnu,“ ſaimneeze pamahziſa ſawuſ lolojumus, iſ-
eedama lihds ar wihru pa durwin.

„Bet weztehwam jaſtahſta paſaſaſ!“ eeſauzâs
10 gadu wezaiſ Juris.

„Wettehwam jatahta daud daud patafu,“ wehl
paſchlupſti peebalſſoſa brahlim pahriſ gadu jaunaſaiſ
Peteriſ, un abi diwi ſehni, ſaſ lihds ſchim biſ
ſchſiſtiſjuſchi ſalendari lapas, tagad peeſſkrehja
flaht weztehwam. Weens noſehdâs winam bla-
fuſ uſ muhriſſcha, otrs wiſſâs augſchâ uſ flehpja.

„Laukâ noſſkaneſa atkal ſwans, meſchſargam aiſ-
brauzot projam, un ſchini paſchâ azu-mirſſi ee-
nahza iſtabâ Jeſchfuſ, palaidiſ ſaimneeku, un berſeja
roſaſ.

„Paleeſ freetni wehſſ,“ wiſſch teiſa, ja tahds
paſtahw, tad upe buhſ drihſ ween zeet.“ Jeſchſum

wareja nolaſit no waiga, ƒa wiſch iſtahſtijis neno-
leedsamu pateſibu un pats bija uſ to ſtalts, ƒa tiſ
gudri iſrunajis.

„Stahſti nu, weztehw, paſafu!“ teiza Juris.

„Tahti nu patafu!“ peebalſoja atƒal brahlim
Peteris, un tã tas atƒahrtojãs beſ miteſchanãs aiſ-
weenu tahlaſ.

„Ko lai nu, behrni, ſtahſtu?“ noruhza weztehws,
ſƒatidamees wehl aiſween domigs no muhriſcha ſwe-
zes leeſmã uſ galdinu. „Winu reiſ jau wiſu iſtah-
ſtiju, ƒo ſinaju. Ejeet nu pee Jeſchfus, lai ſtahſta
wiſch.“

„Ko nu es, teht, es jau maſ ſinu,” atbildeja
puiſis, noſehdees muhriſcha otrã galã, pee ƒrahsns
roſas ſildidams.

„Kad neſini, tad mahzees,” peebilda ſirmgal-
wis puslihdſ ſƒarbi, „waj tagad pat pee ſeſtdeenas
waƒara newari nemt grahmatu roſã. Naw
wis ƒatrs, ƒas tahlu tizis, bijis augſtãs ſƒolãs.“

Newardams no ſehneem atƒautees, ƒas aiſween
wehl weztehwu luhgtin luhdja, lai paſtahſtot paſaƒas,
un neſpehdams pazeest winu nemeerigo iſtureſchanos
drihſ pa muhriti, drihſ paſcham pa flehpi, ſirmgal-
wis ari beidsot peetahwãs. Sehnu ſinfahrigãs, at-
jautigãs ſejas winam tagad it ſewiſchfi eepatifãs,
ƒã tas jau daſchu labu reiſi bij notizis tam-
lihdſigõs atgadijumõs, ƒad bij jaſtahſta pa-
ſaƒas.

„Tu tad stahstischu ar', bet tagad eseet rahmi," weztehws teiza, „un tu, Jeschu, ari us-flausees!"

Ne wahrda neatteifuschi, abi sehni steigschus ween nosehdàs weztehwam blafus us muhrischa un salifa rofas it fà us luhgschanu. Weztehws, aissmeh-kejis no jauna pihpi, eesahfa stahstit:

„Naw wis schoreis pasaka, fo stahstischu, bet patees notifikums," firmgalwis eesahfa. „Ir jau ilgi, ilgi atpafat, kad otrpus upes pa Rigas zehu — bij tà ap palaunadsi — gahja weentulis wihrs karstà wafaras deenà. Tas bij saldats. Swahrki spihdigàm pogam winam bij mugurà, farkana farawihra zepure galwà un us fruhstim wesela rinda rublu un frustu. Gahjejs, nesot paleelo zela fuli us plezeem, beeschi ween flauzija no peeres sweedrus. Karstà laikà bij gruhti eet. Bet, kas tas preeksch saldats? Winsch jau gruhtumus radis. Unguru dumpi tas bij bijis un fahwees Sewastopoles farà. Kà krusa tur bira lodes. Pa labai un pa freisai tahs rahwa pee semes zitrus, bet winu Deews fargaja."

Stalti pazehlàs pee pehdejeem wahrdeem weztehwa galwa un gauschi usleesmoja sem firmajam usajim wina zitfahrt noguruschàs melnàs azis. Wezàs faulainàs rofas zeeschi sakampa garo pihpes fahstu, fà farawihrs schfehpu us zihninu. Bet tas notifa tif tà us azumirfli, tad atkal wina spehfi at-flahba un winsch lehna fà walodà it fà at-

domadamees šawu wahrdu šahfuma, stahstija tahlaf:

„Ja — pa Rigas zetu karstā wafaras laikā, nokalpojīs diwdesmit peezus gadus Keisaram, saldats nahza mahjās. Swescha tam bij pa šho laifu palikusi dsimtenē pasaule. Kur aisejot gani us noras ganija šawus lopus, tur tagad pahrnahkot jau rehgojās meschs, un kur toreis šlōs auga ogas un šehnes un pa naktīm gaudoja wilki, tur tagad laudis pšahwa rudsus. Sirds saldatam koti ilgojās pehz dsimtenes un tehwa mahjam. Aisejot karā, tehws un mahte winu iswadija pa wahrteem, redsēs, kas tagad to pahrnahkuschu šanems? Egreesees pa wihtolu gatwu Lejas-Zaunischōs, winsch trihzošchu širdi steidsās ahtreem šokeem tuwak zeemam. Pee rijas stuhra dahrsa šewa raweja burkanus. Saldats šhē apstahjās, nonehma zepuri no galwas un šlauzidams atkal no peeres šweedrus, padewa šewai deempalihgu. Rawetaja, galwu pazehlusi, atnehma labdeenu. No winas saldats dabuja šinat, ka tehws un mahte Lejas-Zaunischōs šen wairs nedsihwojot. Mahte gadus desmit jau gukot šemes flehpi un tehws jau pirms winas aishahjis pee Deewa. Tagad Lejas-Zaunischōs esot ziti šaimneēfi.

Saldats noškuma. Kā greešigs šobens winam šhi wehsts špeedās širdi.

„Weztehw, waj tu raudi?“ waizaja stahstitam šhini pašhā azumirski leelafais no abeem dehla

dehleem, Juris, pamanijis, fa weztehws flauka mut-
autinâ azis.

„Ne, dehlin,“ firmgalwis atteiza, „eefah-
pejäs tapat firds; flausees nu tahlaf,“ winsch
fazija.

„Saldats gan toreif raudaja un atspeedees ar
sawu zeku kuli us sehtas meeta shehli noskatijäs
Sejas-Zaunischnu logôs un gehwekôs. Gruhti nopuh-
tees, tas wehl fo flusî noteiza pee sewis un jau pa-
schu laifu taisijäs eet atpakaf, kad no istabas pufes
atškaneja škana un preeziga bals: „Neej wis, Jahn,
projam; naw tehwa, naw mahtes tew wairs, bet
Trihne wehl ir.“

„Trihne, Trihne,“ nodomaja saldats pee sewis,
„ta jau bij mahtes audschu meita, ar furu winsch
kopâ bij usaudsis tepat Sejas-Zaunischnôs. Teginus
ween jau ari Trihne bij flahst. Preefa asaras tai
riteja pahr waigeem, un saldats, šanehmis winas
abas rofas šawejäs un noskatidamees Trihnei, lai
gan šweschadejâ, tad tomehr no behrna un jaunekta
gadeem wehl pasihstamajâ sejâ, palika ari daudsmas
preezigaks. Wehl tatschu weena firds atradäs dšim-
tenê, fâ atšpihdums no wineem seneem laikeem, šas
saldatinu mihli, fâ bij pawadijusi, tâ ari atkal ša-
nehma. Trihne nu stahstija, fâ wina if rihta un if
wakarus par Jahni peeluhgusi Deewu, lai Deews to
atwaditu špirgtu un weselu reis mahjäs. Un daudš
zita nu ari Trihnei wehl bij jastahsta, it sewiščki

par tehwa un mahiti, un ar fatru wahrdinu, fo audschu mahsa teiza, palifa Jahnim firds weeglafa. Winsch dabuja finat, fà tehws un mahte dsihwojuschi un fà tee miruschhi, un fà tee swehtigi dsihwojuschi un swehtigi miruschhi, un tas bij balsams, fas dseedeja dsiku rehtu saldata firdi.

„Winsch palifa Lejas-Zaunischôs par nafti, fur Trihne kalpoja. Utpuhtees no zeta gruhitbam, tas otrâ deenâ lihds ar audschu mahsu nogahja us fapfehtu apraudsit tehwa un mahtes fapus. Trihne, winu peewedusi pee diwi glihti apfoptâm fapu fopinam, pahr furâm pleederu fruhms bij isplehtis, fà fargadams, jo plaschi sawus sarus, eegreesâs pati pa sahnu zelinu un atstahja saldatu weenu, lai winu netraugetu schini nopeetnâ brihdi. Jahnis palifa stahwot sagraustu firdi, un us fapeem laizinu noluhfojees, tas nometâs zelôs un ffaitija flusi luhgschanu, furu tam mahte masatnê bij mahzijusi un furu tas ari sweschumâ aifween bij luhdsis.

„Pehz brihtina saldats pazehlâs un eeraudfija Trihni few stahwam aif muguras. Lihgsmu seju ta sneedsa Jahnim preti rofu un nodewa tam masu aissainiti. Ta esot peemina no mahtes, wina fazija. Jahnis pateizâs un fanehma pasneegto.

„Kad abi bij isgahjuschi laufâ is fapfehtas, tad saldats raifija walâ pauninu un Trihne teiza passaidrodama, fa tur mahte pirms nahwes atstahjusti

dehlan wezo bihbeli un peezdesmit fudraba rubhus.

„Wettehw, waj tu laudi?“ eewaizajās tagad otris sehns, Peteris, peh3 sawa brahta pirmitnejās preefschihmes, pamanijs, ka firmgalwim stahstot bal3s paleef mih3staka.

Topuhtees, bet nefa behrnam neatteizis, we3tehws turpinaja sawu stahstu tahstaf:

„Saldats un Trihne laizinu 3oloja flusu zeef3dani weens otram blafus pa zetu. Tad Jahnis palifa stahwot un waizaja audschu mah3jai, kam tad paliftu nauda un bihbele, ja schis nebuhtu pahrnah3jis. Trihne nefa neatteiza. Jahnis nu gribeja fudraba rubhus ar Trihni dalit uf pu3em, ka manto3jumu no mah3tes, kas jau ari Trihni bahreniti pee3nehmu3fi, bij palifu3fi tai tapat par mah3ti, bet Trihne no tam sah3fumā negribeja ne finat. Tas buhtu greh3s, wina teiza, un pret mah3tes wehlejumu. Bei3dsot ta bij ari ar meeru un bij ar meeru netif ween fudraba rubhus ar saldatu dalit, bet ari wi3u muh3schu sah3li un mai3i, preefus un beh3das un fopā lasit mah3tes bihbelē.

„Tā saldats Jahnis atrada few 3simtenē zela beedri turpmafai 3sihwei un Trihne nebij gaidiju3fi walti diwdesmitpee3us gadus Jahni mah3jās. Weens otram blafus tee nu staigaja wehl dauds3 gadu fopā sawu 3sihwes zetu un beeschi ween, ka schodeen, tee abi diwi gah3ja uf kap3ehtu un nah3a no kap3ehtas

un fopà apfopa dauds gadus aigahjuscho fapu fopinas, jo saldatu Jahni wehl to paschu wasaru peenehma par draudses fapu fargu.

„Nahkotnè Jahnim un Trihnei auga diwi dehli un tee bij paslaufigi un labi behrni. Wezafi, to redsot, fajuta preefu sawàs firdis, bet newareja ari deesgan flusu nobrihnitees, zif sehni mas weens otram bij lihdsigi, ne wis waigà, bet firdi. Ko weens gribeja, tam otrs bij pretim, fo weens fahroja, to otrs eenihda, un tomehr abi bij freetni. Tif weenà leetà tee bij weenis prahtis, abi bijàs Deemu.

„Kad sehni jau bij daudsmaf paauguschees, mahte isnehma no schfirsta mantotos peezdesmit sudraba gabalus un, uslifusi tos us galda blafus wezai bihbele, waizaja dehleem, furu nu fatrs gribot. Wezafais dehls fehra pehz naudas, jaunafais pehz bihbeles, bet schoreis wehl ne fatrs fahroto neeguwa, sehni wehl bij par jauneem. Un fà schoreis, tà ari turpmaf sehnu sawadà daba parahdijàs us ifkatru soli. Wezafam nesàs prahts us rofu darbeem un pelnu un tas drih wiene sahfa pelnit lihds maisi un kad jau nahza jaunefla gadòs, tad pats usnehma weetu ar wineem peezdesmit sudraba rubleem, furi turpat wezajà mahtes schfirstà bij usglabajuschees.

„Jaunafam dehlam turpretim nesàs prahts weenigi us grahmatam un fatrs papihra gabalinsch, fatra lapina, fo ween tas atrada, bij winam dahrga

manta. Ueffkaitamas reijes tas to aijween atfal no jauna lafija zauri. Pats winſch bij — tiſſo fahdas reijes mah̄te parah̄dija burtus — wežâ bih̄belê iſmah̄zijeas laſit, pats winſch bij baſnizâ noſlauſijeas, fâ dſeed weenu un otru dſeesmu, un leelaſs par neſo tam nebija preeſs, neſâ fad ſſolas fungs tam eedahwaja fah̄du grah̄matu. Kad reij weh̄laſ tas bij nogah̄jis uſ ſſolu un redſejis, ziſ tur daudi grah̄matu un ziſ tur daudi laſa un raſſta, tad ſeh̄ns wairs nebij noturams mah̄jâs. Bet ſo darit, wezaſeem maſ pee roſas, ar ſo tad laidiſt ſſolâ? Teh̄ws un mah̄te ſapuſargi ween jau bij un eenah̄ſſhana maſa. Wini luh̄dſa ſſolas fungu, lai paleenot grah̄matas. Dewa ar', bet ziſ ilgi peetiſa? Drih̄s ſeh̄ns bij wiſas zauri. Dabuja no ſſolas funga wehl fah̄das, un tâ Kah̄rlim pagah̄ja wehl weens gads un otrs gads tâpat mah̄jâs, pa deenu wezaſeem palih̄dſot, pa waſareem gar grah̄matam.

„Tâ peenah̄ja reij atfal pawaſaris. Kah̄rlis bij dabujis ſinat un ſtah̄ſtija wezaſeem, fa „leelâ ſſolâ“ Kurſemê wajagot fuſſcheera. Schis buh̄ſſhot eet turp. Gan no ſah̄ſuma teh̄ws un mah̄te to dehlam leedſa, bet nu wairs tas nebij mah̄jâ neſah̄di turams un wezaſeem, dehlam aiſejot, bij japaleeſ weeneem paſcheem. Bet wini ſinaja, fa deh̄ls neſuſdis, bij jau tah̄ds, ſas bijâs Deewa un zilweſeem nedarija ſaunu. Tâ deh̄ls aiſgah̄ja uſ „leelo ſſolu“

par futscheeri. Pagahja gads un te Kahr̃lis mahjās un waj raud aīs preefa. Ešot, fā stahsta, „leelā fšolā“ nolizis ešamu un wehl paešhot trihs gadi, tad fšis pats buhšhot par fšolas fungu, bet tagad pa wafaru palīfšhot mahjā, lihds peh3 ņunu-deenam buhšhot jaeet projam. Jahnis un Trihne flaušjās un flaušjās, fo dehls stahsta, un beidsot ari winu azis atspīhdeja preefs. Tee luhdsja, lai wezafais dehls, fas jau pats bij ņawā weetā, jaunafajam palihdsot išeet zauri fšolu un fšis flaušja un labpraht palihdsēja ar'. Pagahja trihs gadi un waj redsi? Kahr̃lis bij „leelo fšolu“ zauri un lai gan pabahls no waiga, tomehr spīrgts un wefels pahrnahza mahjās. Kas tas nu bij par preefu wezam ņaldatam Jahnim un wina ņeewai Trihnei, fad dehls winu pašhu baņnizā ņpehleja ehrges, wiņai draudsei dseedot, un fšolas fungam mahjās neesot apbedija ņapņehtā lihfi. Ubi diwi tee flufu noraudajās aīs preefa, un Trihne, ee-wedufi peh3 tam dehlu istabā, apņampa to abām roņam, panehma no plauktina wezo bihbeli un, tam to do-dama, ņazija: „Šhe nu, Kahr̃l, tas ir taws mantojums, brahlis jau ņaweju dabujis ņenaf. Tew, Kahr̃l, Deews nolizis to labafu daņu, jo ņelts un ņudrabs niħņst, bet ta Ķunga wahrds paleef muħņchigi.“

„Tā ņazija Trihne, un nu wezais ņaldats, fas bij nomafis stahwejis, ari peenahza flahst dehlam:

„Ķā fši bihbele mani ņwehtijufi, tā wina ari tewi, dehls, ņwehtis. Dee tehwa un mahtes manto-

juma ir dauds šwehtibas tam, kas tehvu un mahti
zeenā un godā tur."

"Tā tas notika toreiz. Tagad jau Trihne ari
dus sen semes flehpi, bet Deewa šwehtiba ir un pa-
leef pee winas dehleem. Wezafais ir pahrtizis
meschfargs un jaunafais Dišhpili skolotajs."

"Waj tas ir ankuls?" eesaužās tagad Juris,
weztehwan nobeidsot šawu stahstu.

"Waj tat il onkult?" eewaizajās ari afal
masais Peteris.

Sirmgalwis laifam nemas nedsirdeja sehnu wahr-
dus. Domās tas fawejās pee šawas dšihwes beedre-
nes Trihnes winās laimigās laifās, kad ta wehl mita
semes wirfū.

"Tas pats jau laifam buhs," teiza Jeshfus,
peezeheles no muhrischa, schfelmnigeem smaideem, it fā
winsch buhtu atminejis wisgruhtako mihflu pasaulē.

„Balta puke ešerâ.“

Wezais Swilpits, Kraukfuzeema Lejas mahju
šaimneefs, bija weenfahrschs wihrs. Swahrfus
winsch wehl walfaja tahdus garus ar frumpem
muguras pušē un pehz tehwu tehwu parašchas
aisween wehl fopa šawus laufus, nešlaušdamees uš
wišeem jaunlaifu padomeem. Bet Lejas-Kraukfeem
bija tomehr laufi labi, flehtis pilnas labibas un
linu jau wezam Swilpitim sem birkawu dešmit nebija
nešad. Un fur ta nu wehl šahlainās plawas gar
Gaujas malu; Wesumu šeschdešmit šeena jau
Swilpits pahrdewa gadu no gada. Sinams, nebuhtu
winsch šenaf bijis tiš prahstigs un nebuhtu mehr-
neefšeenigtehwam pa rubli diwidesmitpeezi šchad un
tad eespeedis šaujā waj paslepen eebahšis žimdā, kas
ta nu wehlaš winam tahdu dšihwi dotu!

Wezais Swilpitis bija taipigs žilweks, laudis
to dehweja pat par šihštu. Krogū jau wina
neredseja, labi ja pa deramām deenam, šaut gan
Kraukfuzeems no frogus atradās tikai nepilnu wersti

attahlu, un kad kahdu reisi winsch ari eegahja frogu, tad jau atkal naudas kapeikas neredseja no wina frodsineefs, un Swilpitis jau ar' wis nepeedereja pee teem, kas dsehra, kad ziti pirka un kahdu jau neweenâ frogu netruhst.

Swilpits neskatotes us wisu wezumu — bija jau wihram tuwu pee septiendesmit gadu — wehl gahja pats pee katra darba kalpeem pa preefschu. Pirmais rihtôs winsch bij' us kahjam un kâ pehdejais wafarôs winsch nogahja pee meera.

„Zits jau wiss tã neprot kalpa isdsiht, kâ Sejas-Krauklis,“ laudis faiminôs mehdsja runat, „un tadeht naw ari wis ko brihnitees, ka Swilpitim, lai gan winsch schelodamees par gruhteem laifeem un tã kâ rofas schaudsidams ween staigaja, bes ta, ko pehdejôs gadôs bij' eefrahjis, wehl no wezeem laifeem daschi simti sudraba glabajâs schfirstâ.

Gadi astoni atpafat wezais Swilpits sahka ween waidet ar wehderu. Gan wehl atsauza pee wina plaschi pasihstamo puhschlotaju Saki — no daktera jau winsch negribeja ne finat — bet nelihdseja ween neka un Swilpits kâ nezehlâs, tã nezehlâs, lihds beidsot nomira. Pahris deenu wehla nomira ari faimneeze, ais schelabam, kâ laudis teiza. Weenâ un tai paschâ swehtdeenâ abus glabaja.

Dehls Andrejs, kâ pirmais pehz dsinuma no wiseem trim Swilpisha behrneem, usnehma pehz tehwa nahwes Kraukluzeema Sejas mahjas. Bet

nepalika jau wis ari ziti behrni bes sawas dasas. Tehws jau wehl dsihws buhdams bija lizis norakstīt pee pagasta teesas, ka Andrejam jaaismaksā otram brahlim Peterim tuhštostu rublu un mahsai Annai, kad wina isetu pee wihra, jadod peezi simti naudā, diwas gowis un trihs aitas lihdsi puhra. Un kas tas bija preešch tīf leelas mahjas! Andrejs wareja buht meerā. Tehws winam pahri nebij darijis un to redsam it fewischki wehl tad, kad apdomajam, ka tihra naudā ween wezais Swilpitis bija Andrejam atstahjis tuwu pee astoni simti rublu.

Ja mehs no wezā Swilpisha warejam teikt, ka winsch bija weenfahrschs wihrs, tad no Andreja Swilpisha to nebuht wairs newaram sazīt. Pehdejais sawōs sehna gadōs sabija pahris gadu meetejā draudses skolā un peedereja pee teem, kas „gahjuschi zauri skolas“. Tagad winsch nu gan tos wofabulus, furus skolā bija mahzijeas, jau sen ari atkal bija aismirsis, bet kas par to, reis tatschu winsch bija pratis un wajadsibas brihdē wareja ari wehl tagad pabulderet sweschā. walodā, waj nu ar paunu schihdu, waj satizees zela ar musikanteem-Pragereem.

Mahjas usnemot Andrejam Swilpitim tatschu pa wisām leetam wajadseja saimneezes un bija jau ari tiktahk gadōs, ka japrezas. Tadehk drihs ween pehz wezafu nahwes winsch nodomaja Lejas-Krauklōs pahrwest seewu. Utgadijās ari mahtes meita, kas Swilpitim bija pa prahtam, turpat paschu pagastā.

Bet pirms Swilpits taisījās dīert fahsas, winšč wehl par pahris šimtu rublu šew liķa usfalt jaunus federu ratus un ķad jau nu bija tahdi rati, tad jau ari wajadseja freetna ehŗseķa, ƒo juhgƒ preeķķā, un ſudrabfaltu leetu.

„Kā ta nu ſitadi brauķķi — bruhtgana ſilweķs,” winšč nodomaja pee ſewis, un Swilpits tagad brauķa lepni. „Waj ta nu ſweķi tureķi ķem puhra,” winšč atķal nodomaja, „ķad jau nu reiķi eķi eefuhķees tahdā aiķjuhģā, tad jau ari jarahda paķaulei” — un Swilpits tagad brauķa beesķi, neķka-totees uķ to, waj iķreiķ bija wajadķiba brauķt, gan uķ pagasta namu teesķas ķehdes deenā, gan pee nahķamā ķeewas teħwa, gan ari uķ baķnizu dauds beesķaķi, neķā ķenāķ; taķ wiķbeesķaķ Swilpits bija redķams frogū un wiķa ehŗseķis peeķeets turpat aħŗpuķē pee rendeķes un newis uķ briħtinu ween, bet daķķreiķ pat wiķu garo ķehķeenu. Swilpitim paķķam eekķķā pagahķa laiķs ļautri, bet newis tā ķumelinam ļauķā, tas diħķķojās ween, un wareķa nopraķt, ķa newis aiķ preeķa, bet aiķ gara ļaiķa un auķu ķahķes. Swilpitim paķķam daķķā ķaltā rudens deenā bija frogū ķilķi, bet newis ķumekam ļauķā, tas ķala. Un ķā tad ļai Swilpitim paķķam nebuħtu ķilķi, winšč jau frogū ķildijās. Un waj tad nu Ķeķas-Krauķķis praķto dķehķa, buħdamis turķķaħt wehl bruhtgana ſilweķs! Kās tad nu to dewa? Waj Swilpitim truħķa naudas? Kād winšč bija frogū, tad jau

„donſfoja“ pudelem forki ween ſprahga un netruhka jau tahdu draugu un faininiu, fas wis nelifas luhgtees dſert ar Swilpiti fopâ. Katris jau to tureja par godu un fas tureja par godu ar Swilpiti fopâ dſert, tas ſaprotams, tureja ari par godu ar winu fopâ dſeedat, un fad Lejas-Krauklu ſaimneeks tahdâs reiſes ſawu balſi pajehla, lai uſwiftu „Balta puſe eſerâ, eſerâ,“ tad wiſi ziti, fâ iſ weenas mutes, winam peebalſoja, ja, pat winu pahrfleedja, bet wehlaſ apgalwoja, fa ſchee jau ar ſawâm balſim neteefot Swilpitim ne tuwu.

Tâ dſihwodams Swilpitis ſatruhfas ween, fad tehwa atſtahtee aſtoni ſimti jau bija pagalam. Satruhfas? Ne, wiſch nemas neſatruhfas. Waj tad winam nebija wiſlabafâ mahja pagaſtâ? Bet Swilpits jau mas pats bija mahjâs un ta jau ir weza leeta, fad ſaimneeks pats naw mahjâs, tad dſihwe ne-eet uſ preeſſchu. Tâ ari bija Lejas-Krauklôs. Neisfuſhla tiſdauds labibas, fâ ziteem gadeem, netifa wairs tiſdauds linu, fâ ſenaf. Tomehr Swilpits par to mas behdaja, winam ari mas atlifa laifa par to tuwaſ pahrdomat, jo tuwojâs jau fahſu deena. Kâ wiſas deenas muhſu muhſchâ tuwojas un beidsot ir flaht, tâ notifa ari ar ſcho deenu un Swilpits ſeewas tehwa namâ nodſehris lepnas fahſas pahrweda ſew mahjâs ſaimneezi. Pats wiſch turpretim gan ari uſ preeſſchu dauds mahjâs nebija. Bija jau bruhtgans buhdams paradis wairaf dſihwot

pa to pašchu frogu, un tã atgadijās, ka no rihteem
 ņeewa dašču labu reiſi winam nogahja paſaſ uſ
 frodſin uweſt winu mahjās uu tiſlihdſ ņeewa bija
 pee frogus, kaſ jau ari winu rihtu agrumã ņweizi-
 naja wiħra miħtã dſeeſma: „Balta puķe eſerã,
 eſerã!“ Sinaja jau ņeewa labi, Ķur wiħrs peemiht.
 Un tur, Ķur winſch dašču deenu un dašču naſti
 pawadija, tur ari paľiſa laba daķa mahjas
 eenahķumu.

Wezais Swilpitis nebija ņawã laiķã Ķungam
 paľizis parahdã ne graſķa un biķ' eeſpeħjis Ķatru
 gadu nolikt pa ņintam pee malas, bet labi ja deħls
 tagad wareja noalgot Ķalpus un ar leelãm moķam
 ņamaſſat muiſķai, pahri jau neķas nepaliķa, driħſaſ
 peetruħķa. Pirmajã gadã jau nu weħľ Swilpitim
 ņameħrã gaħja Ķoti labi, bet weħľaſ pa wezam pa-
 radumam dſiħwojot jau ņaħķa wina dſiħwe ſķķobitees
 ſtiĶpri ween. Jau paľiķa Swilpitis muiſķai parahdã
 weenu un otu gadu, jau ņuħdſejās Ķalpi, ka neda-
 bunot no ņaimneķa algas un no wiķa wareja redſet,
 ka ņaimneķſ ſliħdeja gadu no gada uſ leju. Ķitreiſ
 jaunee federu rati bija ņabrauķti, Ķumeliſch jau ņen
 iſmainits un Swilpitis pats no aħreenes ari wairs
 nelihdſinajās ņenaķajam Swilpitim. Turſlaht peeauga
 dſimta un zaur to iſdoſķanas gaħja wairumã, bet
 gadi ari wairs nebija tiķ eeneſģi, Ķã ņenaſ un eenah-
 ķumi gaħja aiſween maſumã. Jaunaķais braħľis
 PETERIS no teħwa mantojuma weħľ nebija dabujis

nefa un redsedams, ka dšihwe ne-eet Andrejam us preešchu, ar katru azumirfli zeešhaf un zeešhaf plijās ween šaimneefam wirsū, lai ismaksajot finans 1000 rublus.

Un kà par nelaimi gadijās wehl mahšai Annai bruhtgans — peezi šimtneezem jau nebija us teem palaišam ilgi jagaida — un nu mahša un jaunais mahšas wihrs tāpat to peežu šimtu deht bahšās ween Swilpitim wirsū kà pašchi nelabee un šahša jau draudet ar teesu. Andrejs bija zerejis atrast glahbinu pee šeevas tehwa, kas otrā pagasta galā bija pašhštams par fretnu un turigu šaimneefu, bet šchim nebija ween šo dot, bija jau Swilpitim daschu labu reiši lihdsējis un waj ta nu weenam atdoši wišu, behrnu jau wehl bija labs pulks un nahžās ween gahdat ari par ziteem.

Neatlīka zita zēla, kà taišt us Sejas-Krauf-šiem „weenu obligacionu“, kà Swilpits šazija, lai waretu ismaksat brahlim un mahšai winu daku no mahšas. Tā ari notika, jo tas nebija wišai gruhti isdarams, bet kas domatu, ka Swilpits, peedšihwojis šawas palaidnibas deht ne masumu nepatīšchanu, buhtu tagad labojees šawā dšihwē, tas maldas, jo winšč ašween wehl wismaš deenas trihs nedekā no-šehdeja frogū, newis ahrpus, bet eefšchpus bušetes pa wežam paradumam no bruhtgana laišeem, un wakaram tuwojotees katru reiši uswilka pašmalkā

balſi paſihſtamo dſeeſmu, reiſem iffuru jaunu paneh-
meenu uſſwara deht uſſahſdams ar wahrdu „ſaf“:
„ſaf“, balta puſe eſerâ, eſerâ,
ſaf“, ta dſehraja lihgawina, tra ridi ridi rallala.“

Tahlaſ Swilpits netifa, jo pa to laifu „buſe-
tſchiks“ bija atforſejis eepreeſch iſſauſto jauno pudeli
alus un nu nahžās atkal eebaudit.

Kad Swilpits bija „zaur weenu obligazionu“
laimigi atkrajis no ſewis brahli un mahſu, tad
zehlās atkal jaunas raiſes. Nebija jau wairaſ gadus
no weetās gandrīhſ nemaſ maſſats muiſchai un lihds
mahja bija iſmaſſata, wajaſeja jau ween wehl
gadu deſmit maſſat. Uri kredits bija ſakrahjees waj
no trim termineem. Ne wairs gribeja gaidit weens,
ne otris un jau awiſēs bija iſſludinata deena, kad
ſejas-Kraukli nahſſchot uſ uhtrupi. Ko eefahſt,
fâ turetees, bija leela galwas groſſchana. Tomehr
ari ſchoreiſ wiſs nobeidſās wehl labi, jo reti fahdam
žitam ſaimneekam bija tahds meſchs, fâ ſejas-
Krauklim un Swilpits ilgi neapdomajās. Ta bija
manta, par ſo dēwa naudu. Gadijās ſchihds, fokū
kupzis, ſas ſaiminōs bija nopirzis leelu meſchu, un
ſchis bija gataws pee tās paſchas reiſes atpirkt ari
Swilpitim wina meſchu. Iſjirta tad ari ſejas-
Krauklu meſchu, gan bruſas, gan ſlihperus, gan
baſkus, bet tuhſtoſchi trihs Swilpitim tiſa. Ar
teem nu tad ſamaſſaja wiſsteiſamakoſ parahdus
un ſas palifa pahri, taſ jau nu tāpat iſgahja, bija

jau to wajadsibu dauds. Islahpija ehkam juntus, sarihkoja fahrtibâ dauds mas atkal darba rihkus un laba dala jau atkal palika frodsinâ, bet ne weenâ ween, jo pahrmainas deht Swilpits jau gadeem apmefleja wifus pehz fahrtas, kas ween atradâs apfahrtinê, lai gan paschu frogs aisween bij' un palika ta „grunte“, lai gan ņhe wisbeeschafi atņfaneja no wina mutes ņaldâs ņņanas: „Balta puņe eņerâ, eņerâ!“

Gadi rahdijâs aisween ņlifesti un ņemkopji, pat wisfreetnakee, ņuhdņejâs, ņa neteefot uņ preeņņchu, labi ja teefot zauri beņ parahdeem. Uri Swilpits ņuhdņejâs tâpat ziteem lihds un wiņu wainu uņņrahwa ņlifesteem laifeem, lai gan wiņņch pee tahdas weetas, ņa ņejas-Krauffi, buhtu wehl warejis dņihwot. Bet ņur tâ dņihwoņi, ņad weenu rudņu maiņu pehz otra Swilpits ņteepa projam uņ frogu naudas weetâ, ņahņtidams mahjâs ņeewai, ņa jabraužot uņ dņirnamam. Rudņu gan tâ aisweda dauds, bet miltu no ņudmalam atweda atpaņat mas. Uri pee ņaleja ņaimneekņ ņalpa nelaida. Sirgu ņalt wiņņch brauza pats, jo tad uņ to paschu rehņinu winam radâs iņdewiba deenas pahrejo laifu pawadit frogû. ņitadi jau ņeewa nebuhtu laiduņi laufâ no mahjas. Seewas jau nu wiņņch wehl ņlauņija dauds mas, bet tiņai ari dauds mas.

„Janem labâņ mahjâs rentneefi,“ Swilpits runaja, ņad redņeja, ņa netiņa pats ņemi apņņahdadams neņur uņ preeņņchu. Un aprehņinajis, ņa

no rentneefem winam buhtu gandrifi trihsreis tif
dauds eenahfuma, fà pašham jamaššà muishai un
fa tad waretu, weenu daku šamaššajis fungam, pats
paturet diwas dakas un nebuhtu wis jafaujas algo-
jot dahrgos kalpus, Swilpits no šchi sawa nodoma
neatstahjās wairs ne par šo, lai gan šeewas tehws
tam ar wišu waru bija pretim. Winšch šadališa
šawu šemi trijās dakās un pateesi gadijās zilwefi,
fas bij ar meeru par šatru daku tif dauds maššat
šaimneefam rentes, žif šchim par wišu mahju šopā
nahjās maššat par gadu muishai. Un šaimneefs
jau patureja pats ari wehl šew pa tihrumam un pa
gabalam plawas un wišus dahrsus.

Jurgōs šanahza Lejas-Krauklōs rentneefi fà
wehšchi ar šaweem rateem un širgeem un lopeem
uš jauno dšihwi. Swilpits, šinams, tahdā wiššē no
šawas mahjas buhššanas wareja tagad dašchu labu
gabalu pahrdot un eenahza winam ari par teem
dašchs rublis un pazehla atkal šaimneefu dauds maš
uš šahjam. Wismaš tā ahreji israhdijs.

Tā nu šahfās Lejas-Krauklōs jauna dšihwe.
Bet šatris jau šew pašham pehž zilwefu domam ir
tas tuwakais un tās bija ari Swilpišcha rentneefu
domas, jo šchee tāpat bij zilwefi. Tadeht jau wini
ari wis neluhfojās dauds uš šaimneefa labumu, bet
wairaf un wispirms pašchi uš šawejo.

„Ko tu wari šinat,” wini nodomaja, „žif ilgi
te isnahf dšihwe. Ko paguhfi, tas buhš taws. Waj

ta nu şawus şweedrus eeft leet şaimneeka labâ." Un tã domadami wini maş lifa şwara uş to, waj seme top fretni apştrahdata, waj ne. Kad tiş peetiķa winu laiķam, lai lauşķ şaimneekş wehlaş waj kaflu. Ja nu şaimneekş buhtu bijis taķds, kaķds nebija, tad jau nu gan winşķ buhtu tiş pat manijis, ķa rentneeki dşihwoja un ķa wini leelişķi palaida semi, bet Swilpits jau taķds nebija un it ņewişķķi peķdeķa laiķa, ķameķr biķ' eenehmis rentneekuş, winam it ne-pawiķam wairs maķķa dşihwot nepatiķaş, jo eķot gaŗķķ laiķş, winşķ teiķa. Senaķ, kaķ bijuķ paşķam wiķa seme, tad jau nu tã nebijis wiş, bet tagaķ jau eķot ģruķti beş darba maķķaş nodşihwot.

Behdãş winam gadiķaş eepreeķinaşķana, jo tanī paşķa gadã Swilpiti eeķehla paģaķta amata, lai nu gan ne taiķni par paşķu paģaķta weķi, waj teeķaş wiķru, bet amats paleek amats. Swilpiti eeķehla par maģaķinaş wiķru un nu tam naķķaş ķatru nedeku wişmaş weenu reiķi nobrauķti uş muişķu, ķur atradaş paģaķta maģaķina, un uş muişķaş frogu. Un kaķ ja nu reiķ bija nobrauķis, tad jau wiş ari pee laiķa waķarõş newareķa tiķt maķķaş, bet bija jau weenã taķdã amata daudş ta darba un tiķai uş rihta puķi dşirdeķa uş leelķeka ratus tiŗķķķķam, ķaş tuwoķaş Krauķķu ķeemam.. Kaķdu werķti ņķaiķuş Krauķķu ķeema ratu troķķnis peeķeķķi apķluķa un pee froguş durwim dauiķķaş „ķeka wiķrş“, lai laiķķot eeķķķa. Tiķai kaķ Swilpits weķl bija ņķe fretni ņametis,

un wehl reiſ ſpehzigi par leelu trauzejumu frodſineeka behrneem nodſeedajis: „Balta puſe eſerâ,“ wiſſch beidsot eebrauza mahjâs. Rentneeki jau bija tahdâs reiſês fahjâs un ſeewa un behrni nomodâ, kad pahrbrauza „pats“ no muiſſchas.

Beſ naudas jau, ſinams, newareja tâ fatru nedehu braufat, wajaſeja ween, un tâ fa mahjas nu bija iſdotas uſ renti, tad jau Swilpitim nahzâs uſ naudu gaidit lihds rentes maſſaſchanas terminam. Bet ſas to dewa! Saimneeks no rentneekseem nehma ween pa rublam jau eepreeſſch, kad ween wajaſeja, un kad ween ſcheem bija ſo dot. Neſaulejâs jau ar' zilweſi pretim, jamaſſâ reiſ tâ fâ tâ bija, waj nu uſ rentes laiſu, waj eepreeſſch, tas jau palifa wineem weena alga. Un tâ Swilpits pa waſaras laiſu un pa rudeni pa maſumam ween bija jau iſnehmis tiſdauds, fâ uſ rentes laiſu wairs pahri gandrihſ neſa nepalifa un nu bija Swilpitim atkal jaukâs zeribas wehjâ, fâ warès fâ gatawu panemt, lai neſtu uſ muiſſchu. Pirmo gadu un wehl otru rentneeki nodſihwoja Lejas-Krauklôs, bet ilgâ ari wairs ne un otrâ gadâ, labi ſinadami, fâ paliffchana uſ preeſſchu nebuhs, tee pat neſamaſſaja Swilpitim wiſu noru natu renti, peerahdijufchi, fâ ſaimneeks ne-eſot, fâ bijis runats, iſpildijis ſawus ſolijumus.

Bija jaſahſ ween Swilpitim dſihwot atkal zitadi. Pats jau wiſſch wairs, fâ pa wezam, newareja mahju apſtrahdat, jo rentneekus eenemdams bij iſpu-

tinajis pa leelafai dafai lopus un firgus un naudas jau truhfa, ar fo tos atkal no jauna fapirft. Pee fchahdeem apftahfkeem atlifa tifai weens zefch un tas bija — pusgraudneefi. Ijdewa Swilpits femi uf pusgrauda, bet aismirfa atkal pa wifam, fa ari teem jafkatas zefchi ween pafaf, lai ifnahftu pafcham faimneefam ari fahds labums un lai wifs nefaplufstu tifai pusgraudneefa fabatâs ween. Kur ta Swilpits to darija, nahzâs jau winam brauft ifnedelas uf muifchu, nahzâs brauft beefchi uf dſirnawam un ne retafi jaht firgu pee faleja — un wifur wajadſeja laifu. Un bef fcheem mineteem zelem Swilpitim wehl bij radufchâs zitas gaitas, fâ weifalneefam. Schad un tad laudis winâ wareja noſkatitees, fâ winſch jo ftalti laida pa leelſetu nofehdees ſawôs ratôs uf augſtâ ſchfirſta. Paſchapſinigi pahtagu labajâ rokâ ſchmihkſtinadams winſch laida falnâ un laida lejâ, it fâ tam buhtu ſoti ſteidsamas dariſchanas. Proti: eenehmis pusgraudneefus, Swilpits wehl tai paſchâ gadâ ufzehla maſu ehrbegiti Sejas-Kraufku pagalmâ ar „beſera“ frahfni un nonehmâs pelnitees ar maiſi. Pats jau nu gan winſch no ſchî darba neſa neprata, bet par naudu jau wareja dabut „ſelli“, ſas zepa, ziſ uſeet. Schis paſahfums nebija pateefi launs, jo tuwafâ apfahrtnê maiſneefa nefur nebija un frogu un firgu bij turpretim deefgan, fur wareja maiſi pahrdot. Swilpits peenehma fretnu maiſneefa ſelli, fapirfa, ziſ nu bija

pee rofas, bihdeletus miltus, un Lejas-Krauklôs
 ſkurstenis kuhpeja weenâ baltâ gabalâ, zepa fa zepa.
 Laifu no laifa redseja paſchu ſaimneefu iſbrauzam
 pa gatwu no mahjas, waj un tiſ ar maiſu ween,
 waj ar weſelu faſti ſlingeru. Maisâ winſch iſwa-
 daja frogēem, bet faſtē uſ tirgeem, tur jau ar neefu
 nebija fo brauft. Nu, fa bija paredſams, ar maiſes
 zepſchanu un pahrdofchanu weizâs labi un Swilpits,
 fas uſ ſchim fretnâm domam it nejauſchi bija
 nahzis, nebuhtu ſchoreiſ pateeſi wiſlees, ja tiſ winſch
 pats buhtu bijis ſtingrafs. Maisē bija laba un
 frodſineefi nehma no wina ar preefu, bet Swilpits
 jau wiſôs frogôs bija dſifi frihtâ un tâ daſchu
 labu deenu maſ ween tâs naudas pahrweda mahjâs.
 Kad nu ari wehlaſ bija wezo dſehrumu ar ſlingereem
 ſamaſſajis tad nahjâs atfal maſſat tâpat ar
 ſlingereem azumirſligo ari. Bet tomehr no ſahſuma
 flahjâs labi, maiſneefs mahjâs zepa un Swilpits
 pats iſwadaja, tiſai kad bija no jauna ja-eepehrſ
 leelaſ frahjums miltu, lai waretu ſefmigi ſtrahdat
 uſ preeſſchu un kad ſellis praſtija ſawas algas, tad
 nebija wiſ wairs tiſ labi. Pirmee milti bija iſzepti ſlingerôs
 un ſlingeru pahrdoti un apehſti, bet naudas, tâs nebija.

Saſpaidija jaunu nu gan wehl ſchai reiſei un
 tâpat ari wehl nahſamai, bet wareja paredſet, fa
 ilgi weiſals tâ uſ preeſſchu nepaſtahwēs. Tâ reiſi
 Swilpits atfal iſbrauza iſ mahjas ar leelu, ſmagu
 ſlingeru weſmu, furâ bija eeſſaitits maiſes par tuwu

pee trihsdesmit rubku. Swilpits brauza us isslaweto Upseles tirgu un panehmis lihds no mahjas diwi rubku zeta naudas, winsch lihgsnu prahtu dewas projam. Tirgû gahja labi, flingeri šaulitei noreetot jau bija wiš pahrdoti lihds pat beidsamajam un 28 rubki atradās Swilpitim kabatā, atrehfinajot tehriņu. Ņu bija laiks braukt atkal mahjās un ziti „flingerneefi“ ari aisbrauza, bet Swilpits wis ne. Winam patifās wehl atpuhstees turpat frogû pehz deenas gruhatajeem darbeem. Bija jau nabags pee flingeru fastes stahwedams deesgan twihzis zauru deenu karstajā šaulē un mugura jau bija palikuši tihri lihka aisween lofotees un pirkti nodiluschi škaitot un mainot pirzejeem naudu. To wišu apzerot Swilpits palika wehl Upseles frogû pa nakti — un waj ta nu gulet eesi, kad ziti wiš kahjās! Daschs rublitis isripoja no Swilpišča kabatas šhini tirgus nakti un daschu reisi „Balta puķe eserā“ trizinaja frogus ņeenas un zitu dšehraju aušis un otrā rihā tatschu bija jalahpa pagiras un ja-apškata pee deenas gaismas, kahds ihsti tad ir tšchiganam sirgs, furu tas wišu nakti tif leeliski bija slawejis.

Išjahja sirgu tšchigans is stedeles un atšpehrees jahdeleja pa zetu drihs us weenu, drihs us otru puši gar frogus preešču, it kà nemas newaretu ehřseka noturet un kad atkal tšchigans tuwojās stedeles wahrteem, tad laida kumeliņu taisni škatitaju puhlim wiršū, tā ka šchee us wišam pušem ijjuka, bet

tſchigans pats fleedsa wiſà baſſi, fa newarot ſirga turet. Uri Swilpits pehz tam panehma ſawu behri un iſjahja ziſ ſteigſchus ween waredams uſ weenu otru puſſi un fad tas bija notizis, tad eeſahſas leela runaſchana un ſauleſchanàs, bet pa ſtarpam atkal wiſi eegahja frogû un ſameta pa „tſcharſai“. Swilpits, ſinams, bija pirzejs.

Kad ſamet, tad reibſt un fad reibſt, tad zilweſs beechi neſin ſo dara. Tà notika ari ſchoreiſ. Skaiſtaſs un ſkaiſtaſs ween Swilpitim ar fatru azumirſli iſliſàs tſchigana ſirgs, furu ſinams, pats tſchigans prata leelit beſ gala.

„E, fa ſirdſinſch! Kahjinas tà fà pa medu mehrzè, aſte fà ſehgele.“ Tſchigans ſauza ſſanà baſſi wehl reiſ ar wiſu ſirgu ſſraideledams gar froga preeſſchu. Un ſcheem wahrdeem Swilpiſcha apſtulbotais prahts wairs nepaſpehja turetees pretim. „Eihſop!“ atſſkaneja ſauzeens un Swilpits bija ar tſchiganu iſmainijis ſirgeem uu peedewa flaht deſmit „zelfawu“.

„Nedod, nedod tiſſlehti!“ tſchiganeete ſchini paſchà azumirſli peeſteigusees flaht uſſauza ſawam wihrum un uſ Swilpiti pagreeſusees leekutotà uſtraufumà fleedsa: „Tahdu ſirmi, fà manam wihrum, jau beſzelfawafimtu pusotra tu nepirſſi. Ta' nu gan nowihli manu wihrum fà ſihdeni behrnu!“ Un wehl pa otram lahgam wina atkal wihrum fà norahdama eeſehrzàs:

„Hametschau nakaua, diſſlor diſ, waj ta tu eſi ſahds ſirgu meetneefs?“

„Kas mainits, tas mainits,“ — Swilpits ſſarbi atteiſa un ſſubinaja tuhlin ſirgus pahſrjuhgſt.

„Bet ſaimneefs, lihſkaupi gan lai ir tawi!“ tſchigans peebilda.

„Lai paleef ar’“, Swilpits paſmihnejis atbildeja.

Sirgi tapa pahſrjuhgſti. Swilpits eedewa tſchiganam deſmit rubluſ un eegahjis frogû iſſauza „magariſſchas“. Kamehr nu ſchis wehl nodſehra, pagahju ari labſ laiſzinſch un ſad beidsot Swilpits labi duhſchâ ſehdâs uſ ſawas ſaſtes un ſanehmis groſchus ſahwa ſawam ſumelinam „ſtaigat“, tad ar’ wakara zehleens jau bija pahri puſê. Schehli atſſkaneja Swilpitim aiſbrauzot ſilâ meldija: „Balta puſe eſerâ, eſerâ!“

Neſas ſait, ſumelinſch ſtaigaja gan, bet jo ſſaidraſa palika Swilpitim brauzot galwa, jo leeſaſs ari winam iſrahdiſjâs jauneemaintais ſirgſ.

„Utſchſa, ſur ta nu eſi ſawu ſirgu lizis!“ eeſauzâs Swilpitim ſeewa, pamanijuſt wihrû otras deenas rihtâ eebrauzam Lejas-Kraufku ſehtswidû, jau paredſedama, ſas notizis.

„Tas jau ir tihrs ahdeneefs“, peebilda ſahds no puſgraudneefeem, ſas ari paſchu laiſu tur gadijâs.

Seewa ſahſa waimanat un behrni eeſſatijuschees mahtê ſahſa raudat, un nu ſaſſrehja ſopâ ziti wiſi

mahjas laudis ap ſaimneefu un ahðneefu un Sejas-
Krauktu pagalmâ ſazehlàs leels troſſnis, wehl leelaſ
nefà deenu eepreeſſch, fad pusgraudueefu ſeewas bija
meledamàs lamajuſchàs. Schodeen ari troſſnis
nemaſ negribeja noſtahtees, it ſewiſchfi, fad wehl
nahza gaiſmâ, fa Swilpits bija peedewis tſchiganam
flaht deſmit rublus pee ſawa behriſcha pret ahde-
neefu, uſ weenu azi turflaht pawiſam aflu ſirgu,
un otrfahrt ſaimneefam neatrada ſewa wairaf flaht
naudas, fà tiſai pusotra rublu no wiſas ſamehrâ
freetnàs peknas. —

Schi bija pehðejâ reise, fur Swilpits bija iſ-
brauzis uſ ſirgu ar flinaereem un tas ari bija peh-
ðejais ſpehreens wiſam wina maiſes weiſalam. Kaſte
flingeru bija iſputinata un fo eepirft miltu uſ jauna
wairs nebija un bodi uſ parahða ari wairs nedewa.
Pee tam ſewa wairs negribeja no ſchi weiſala ne
finat, labi redſedama, fa wihrs zaur to wairaf parah-
ðôs ween eeſlihðeja. Un to jau atkal bija ſafrah-
jees daudſ.

Pahris apfahртеjâs bodês bija jamaſſà leelaſi
rehſini, „fredites“ parahðs tàpat atkal bija peeaudſis
un muiſchâ pee barona Swilpits jau wairs pahris
gadu nebija rahðjees. Sirgu wairs nebija un zitu
mahjas lopu ari ne daudſ wairaf, nefà mehðſ buht
daſcham turigam peedſihwotajam. Darba riſki bija
wiſi paputejuſchi un lauſi un ehſas palaiſtas uſ to
beidſamo.

Swilpits wairs nespehja nekahdâ sinâ Sejas-Krauklôs turetees un azim redsot wisa dsihwe tuwojâs postam. Gan seewas-tehws wehl luhkoja snotu turet zif ween mas bija spehka, bet nelihdseja neka, waja-dseja ween apskatitees pee laika pehz zilweka, kam wareja eepreefsch pahrdot mahjas kontraktu, pirms Sejas-Kraukli nahza pahrdoschanâ no teefas puses, lai wehl dauds mas buhtu eespehjams ko paglahbt. Pirzejs gadijâs ar', un leeta bija darita. Sepnâs Sejas-Krauklu mahjas ar saweem plascheem augligeem tihromeem, sahlainâm ganibam un trefnâm Gaujas plawam nahza zita rokâs, mahjas, fur Swilpisha dsimta bija dsihwojust no tehwi tehwi laifeem.

Dawasari, kad jau pa eelejam parahdijâs schur tur jauns sakums plawâs un jau pa grahwjeem sahka seedet purnes saweem dselteneem seedeem, kad jau faulitê pa tihromeem ganijâs weenâ un otrâ weetâ aitu pulzini, tad Swilpits atstahja lihds ar sawejeem sawas tehwi tehwi mahjas, lai aiseetu dsihwot pee seewas tehwa. Seewa ar behrneem asaras flauzidama brauza weenôs ratôs pa preefschu, furus winai tehws bij suhtijis pretim, un tad brauza pats Swilpits, domigu seju, ar ahdeneefu, furu bija winu reis pahrwedis no Upseles tirkus. Klus bija Swilpits schodeen, tif fluss. — Usmirsta bij' i dseesma: „Balta puke eserâ, eserâ!“ Tad nahza ziti rati ar mantam. Tâs usnehmâs labprahltigi aiswest laimini.

Bija jau Swilpits ar wiſeem ſatizigi dſihwojis un nebija jau neweenam darijis launu. Kà, waj pateeſt neweenam? Sew paſcham ari ne — un ſawe-jeem ari ne, ſuri tagad bija zaur tehwa wainu pa-liſuſchi beſ pajumta?

Bet miſlo laſitaj, nemetiſim wiſ tadehſ Swil-pitim ar aſmeni. Tàpat fà winam, tà ari mums wiſeem ir ſawas wainas un ſchis rindinas naw wiſ uſſihmetas, lai tu zitus winu wainu dehſ teeſatu, bet — ?

Mezuma deenâs.

Bij stipra sala, un fâ tad ari nebuhtu pašchâ seemas widû? Kalninôs bij pagalms un sehtstarpe lihds pat leelzetam isfaiſta ſkujam. Schodeen tur dsehra behres ſaimneezei, kura pehz ilgas wahrgſchanas beidsot aigahja pee Deewa. Garu garâ rinda braujeju ap puſdeenâs laiſu iſbrauza no Kalnineem. Paſchâ preeſchâ weda ſahrku, tad brauza ſaimneezes abas meitas un wezafais dehls, tad pats Kalninu ſaimneeks ar jaunâſo dehlu un tad ziti radi un ſaimini. Brauza ſinams ſotôs, fâ jaw daſchdeen ar lihſi, tiſ reiſem palaida maſôs riſſiſchôs. Bij jau lihds ſapſehtai deesgan gabals ſo braukt un tiſ auſtâ seemas laiſâ jau nenahzâs wis behreneekeem zehſch weegli.

Uo abâm Kalnina meitam maſ waram redſet, jo leeleem laſateem galwas aiſſlahtas. Tiſ waram manit, ſa winâm mahtes nahwe gahjuſt loti pee ſrds, jo ſlauſa pa wiſu garo zehu weenâ baltâ gabalâ aſaras. Uri brahlim, ſas lihds ar mahſam

weenâs famanâs, ſchad un tad paſpihð aſaras no-
peetnâ, wihrifchfâ ſejâ. Pats Kalninu ſaimneefs
ſehð domigs, uſlihfuſchu muguru un firmu galwu,
jo naw jau wairs jaunais, behrni wis ſen leeli. Lai
ari wina gludi noſfuhtâ waigâ redſamas ſkumjas,
tad tomehr Kalninam pa brihſcham azis paſpihð fâ
jaunâ zeribâ. Tam blaſus ſehſch otris dehls
par brauzeju. No winas ſejas pilnigi ween war
manit, fa dehls ſapratis, fo noſihmè paglabat
mahti.

Kluſu zeeſdami Kalnini brauz eepaſaſ ſahrſam.
Zitu behreneeku widû turpretim jau dſird ſchad un
tad pa ſſanam wahrdam un daſchi no wineem —
uſ brauzeju rindas beigam — jau diſti ween treez,
bet no to waigeem ari war nolaſit, fa wini newis
aiſ lihðſzeetibas jeb pateizibas pawada wezo Kalninu
mahti, bet tiſai tadeht nahfuſchi behrès, lai waretu
waſarâ no ſapeem pahrbraufuſchi Kalninòs labi iſ-
dſertees.

Kamehr aiſbrauza un paglabaja lihſi, iſſâ
ſeemas deenâ jau ſaulite taiſijâs noeet. Tiſai tumſâ
behreneeki pahrbrauza atpaſaſ Kalninòs, un ſad beh-
reneeki meſcha malâ ſalaufuſchi ſkuju ſarus peh3
tehwu tehwu raduma nehmas mahjineekus pehrt,
teiſdami: „Nemirſti ſeemu, mirſti waſaru, ſeemâ ſa-
luſt ſemel“ tad ſchee paſmehjâs, fâ jau daſchdeen fo
pa joſeem atbildedami, bet wezais Kalniſch, ſas
tumſâ ari bij dabujis pa ſiteenam, ne-atteiza neſa, it

fà nemas nebuhtu šfuju šara manijis. Šaifam winam negribejās wehl mirt —.

Nodsehra Kalninōs behres un dšihwe gahja uš preešchu, fà pa wežam, jo Kalnina abas meitas no ta laifa, šamehr mahte šašlima, jau weenas paščas wišu šainneezibu bij wadijuščas un tagad, pehž mahtes nahwes, to wadija tašlaš, tà šhini šinā Kalninōs nekahds truhkums nebij zehlees. Uri tehwu winas mihtu prahtu uš to labako apšopa. Kalnina diwi dehli atkal, tehvam paščam maš wairs špehž jot, wadija un darija wišus zitus mahjas darbus, fà jau pehdeja laifā gadu no gada.

Kad bij peewesta malka, šawihiti striki, fuhtis ušlabotas redeles un šiles, iškulti lini un ziti seemas darbi jau gahja uš beigam, tad tuwojās šawam beigam ari pati seema. Šiltat atšpihdeja šaulite un šneegam fuhtot jau pazehlās pirmee zihruki pār Kalninu tihromeem, it fà gribedami modinat ari zitus radijumus uš jaunu, jauku dšihwi. Uri štrasdi jau bij šlaht un pašrōs ween šehdeja uš wehl šaileem behršu šareem. Bet ilgi jau tee wairs nepališa šaili. Pūmpuri raišjās un lapam šupli drihš ween atmirdseja wišt šruhmi un šofi. Kalni un lejas tehprās šošā šeedona rotā. Šilta pawafara wehšmina pildija gaisu, un šurp ween azis pagrešās, wišur wareja redset jaunu dšihwibu, jaunu preešu dabā.

Wezais Kalninsch, kas pa seemu schad un tad bij nihkulojis, tagad, fà lifàs, manami atspirga. Spehzigaks no waiga un no gaitas winsch islifàs fatram, kas ween to fatifa. Uri behrni to eewehroja un flusu nopreezajàs par wezo tehwu.

„Nes kur tehws nu ees?“ Marija teiza us samu mahsu Minnu, fahdu swehtdeenàs rihtu abàm no istabas us flehti ejot, „nosfuwis bahrsdu un usgehrbis jauno fahrtu wis.“

„Kur nu ees? Warbuht tàpat apskatit laufus,“ Minna atteiza, „drihs jau buhs jafahf art.“

Pa to laifu, famehr meitas atradàs flehti, wezais Kalninsch isgahja is mahjas, apwilzis tà sauzamàs basnizas drehbes, uslizis jauno zepuri galwà un panehmis speefi rokà. Saimneeks negahja wis apskatit laufu, fà Minna bij domajust, bet sofoja speefi wihzinadamis taisni projam pa gatwu us leelpa jezusi.

„Nes kur nu saimneeks ees,“ fahds no Kalninu kalpeem nodomaja flusu pee sewis, kas bij apgulees eschas malà ganidams firgus un nejauschi pamanija wezo Kalninu tà usgehrbuschos un smaideem waigà aisejam us muischas pusi. „Us basnizu eet jau nu par wehlu,“ kalps tahlaf nodomaja.

Pehz fahdas pusstundas jau Kalninsch eegahja frogu. Masleet atpuhteas un ar frodsineeku weenatnè patreezees, saimneeks pazehlees no sehdefka fazija:

„Dodeet nu man fahdu pudeli smalkà, jaet schodeen zeemà.”

„Kahdu tad gribeseet, waj fimeli waj pomeranži?” frodsineefs waizaja, pagreesis azis us sawu pudetu plauktu.

„Tu tahdu saldu,” Kalninsch atbildeja.

„Tad nemeet pomeranži,” frodsineefs sazija, „tas ir tahds salds.”

„Tu lai tad paleef ar' tas pats,” Kalninsch noruhz, un „blaschfis” eeslihdeja winam eefschējā fruhšchu fabatā. „Zif ta maksās?” Kalninsch waizaja.

„Tas ir par astondesmit,” frodsineefs teiza un taisijās pašchu laifu isdot no pašneegta rubla diwdesmit kapeikas laukā.

„Dodeet par to kumpetes,” Kalninsch teiza.

Krodsineefs noskaitija ari tahs Kalninam preefschā us letes un ari winas eeslihdeja schim fabatā.

„Kur tad nu, Kalninu tehv', eeseet?” frodsineefs tagad, šlepen pašmihnedams, eewaizajās.

„Tu tāpat, ja-aišeet pee kaimineem,” Kalninsch gari nowilka, „ir jau man wišur to pašinu dauds.”

„Nes fur tas Kalninu tehws nu ees?” frodsineefs wehl pee šewis nodomaja, noskatidamees Kalninam pašat, „tā glauni usgehrbees. Sen jau wairs nebiju winu tā redsejis.”

Nogahjis werstes diwas waj trihs, Kalninsch pagreesàs us mescha pusi un isgahjis zauri beesam alfschnajam, eeraudsija sawâ preefschâ flajumu un otrâ mescha malâ mahjas. No zelmeem tihrumôs un no tam, fa saimneefam wehl truhka daschu ehfu, ween jau wareja nogist, fa tas bij jauns eebuhweets. Kalninsch, sweedrus flauzidams farstâ pawasara deenâ, tuwojâs zeemam. Eegahjis pa wahrteem Jaunischu pagalmâ, winsch nepamaniija neweena zilweka. Tikai pahris siwenu skraidija nemeerigi afahrt un gailis us sehtas staba sâstis spahrnus skani nodseedajâs, it fâ sweiznadams nahzeju. Bet schini paschâ brihdi ari parahdijâs us istabas fleegschna zilweks. Ta bij Anna, Jaunischu eebuhweescha meita, fas preefsch dascheem gadeem bij eenahjis no zitas draudses.

„Nu, Deews palihds,“ Kalninsch sweizinaja.

„Paeldees, paeldees,“ Anna atnehma labdeenu.

„Waj tad tu weena pati est schodeen mahjâs?“ weests waizaja.

„Zif tad nu maehs to zilweku esam,“ Anna atbildeja. „Winu reis jau tew frogu saeziju, fa schodeen ziti dsihrès brauks us baesnizu. Tâ jau ar notifa.“

„Nu tad diwatnê warefim parunatees,“ Kalninsch sazija.

„Kâ nu ne,“ Anna peebilda, „nahz ween eefschâ, peesehdees.“

Anna papreefschu un tad Kalninsch, tà abi eegahja istabâ.

Nolizis us galda zepuri, wezais Kalninsch noschdàs pee loga us frehsla un Anna tam pretim us sawas gultas malas. Bij leela starpiba starp abeem. Kalninam, zif wareja noskaitit, masaf par gadu feschdesmit nebij, bet gan laifam daschi gadi pahraf. Anna turpretim, lai gan ari nu nebij wairs gluschi jaunà, tad tomehr pahraf par trihsdesmit tai newareja buht. Bet skaisuma winai fejâ nefahda gan ari nebija.

„Kà ta nu buhs?“ Kalninsch istabâ pirmais usnehma walodu, „waj tu, Ann', pee manis nahst, waj ne?“

„Kà nu buhs,“ Anna atfahrtoja, es jau tew winu reis pee baesnizas teizu un tapat frogû wis saeziju. Newareschu jaw, pee tews aisgohjust, saetift ar taweem behrneem.“

„Kadeht ta nu nesatift? Es jau pats wehl esmu saimneeks uu sewis pascha funks,“ Kalninsch atteiza un iswilka, pasmihnedams, is fabatas pudeli un „fumpetes“. „Eedserfim nu, Ann', fahdu glahsiti, weifsees labaf waloda,“ winsch teiza, nowirfidamees no eesahftàs farunas. Anna sanehma pudeli un abi eedsehra pa pomeranzim.

„Dser ween, dser ween, tas jau ir falds,“ Kalninsch skubinaja Annu, kad schi pa paradumam,

peelikufi glahses malu pee luhpam, no sahsuma sa-
weeba gihmi.

„Žitas gan, Ann', es negribetu nemt," Kalninsch
tad atkal eesahka. „Waj tew kas pee manis truhks?
Nebuhš wis, fà tè Jauniščòs. Kalninòs wišt ap-
žirkni pilni."

„To jau nu gan finu," Anna šazija, „baet man
buhš gruhta dšihwe."

„Gruhta dšihwe," Kalninsch nowilka, „kur ta
naw šaws gruhtums, waj tad tè pee tehwa tew
weegli? Kas fin, waj žita wihra dabušt? Dšihwo
nu wišu muhšču fà weza meita. Tagad jau jaunee
uš bagatàm ween škatas."

„Lai nu žitaedi gruhti, bet ka ir ta pati šaeti-
žiba," Anna domigi runaja, noduhrušt azis uš
femi.

„Ka jau dšihwos, tad redšes. Waj tad nu pirmo
reisi tà noteef?" Kalninsch ašchi atbildeja.

„Bet kas tad to fin, Kaelni, žif ilgi tu wehl
dšihwošt, un kad nomiršti, kur tad lai es eju?" Anna
waizaja.

„Kur lai ej? Kurp tad tew ja-eet? Kà dšihwo-
jušt, tà nodšihwošt ari šawu muhšču turpat
Kalninòs."

„Kas to fin? Tawi behrni man raehdis dur-
wis. Waj tad tas jau naw redšets? Tà jau notika
tepat Meešischòs," Anna teiza.

„Tur jau, Ann', bij žita leeta," Kalninsch noruhza.

Jaunischu Anna, manijust, fà wejis winà loti eefarfees un, fà bij sagaidams, ne par fo ne-atlaidifees, pehz brihtina abu flusuzeeshanas, peezeldamàs stahwus, sawadà stingrà balsi sazija:

„Nè, Kaelni, zitaedi ne-eet. Ja tu man preefsch fahsam noraksti mahjas, tad es pee tews eefchu, ja ne, tad nekà. Zitaedi man jaeet wezumà nabagôs.”

Kalninsch, to dsirdejis, palifa domigs sehdam. Tas winam nebij lihdsi schim nahzis prahtà.”

„Un fur tad lai mani behrni paleef?” winsch pehz laizina eerunajàs.

„Kur lai behrni paleef? Teem jau waeri pee teefas norakstit sawu dafu. Par behrneem gan tu domà, bet par nahfamo seewu nè. Seewa stahw wihran tuwak, nekà behrns,” Anna atzirta. „Nè, Kaelni, ja to negribi, tad leeta beigta,” wina galà noteiza.

Kalninsch domaja un domaja. Gan wehl winsch ar Annu schà un tà isrunajàs, gan jau reisem taisijàs waj eet mahjup, nekà nesašneedsis, bet kad Anna ari tad pee ta, fo bij teifust, zeeschi palifa, tad wihran zita zeta ari wairs neatlika, fà ween padotees winas prahtam.

„Tu manis dehł, Ann’, lai tad tà ar’ paleef,” winsch galu galà noruhza, azu nepazehlis un šneedsa lihgawai rofu.

„Tu reds,” Anna wezim mihligi peeglausdamàs šazija, tad tīf rihko drihs fahsas, wehl pirms šeena laika, lai man ir weegla. Šhē jau Jaunišhōs pee tehwa man eet pa daudš gruhti. Nebehdā,” wina turpinaja, „ka es tewi neapkopšhu. Buhs atkal šeewa, buhs zita dšihwe.”

Tagad wehl abi eedšehra pa glahsei „šmalkā”, un kad Anna bij pomeranzi un „šumpetes” noglabajust šawā škapī, tad abi diwi atkal isnahza is istabas un gabaliņu Kalniņu pawadijust, Anna atgreesās atpakaļ Jaunišhōs.

Wezais Kalniņš, kas tagad bij jaunais bruhtgans, stalti šoļoja pa zeltu us mahjas pušt un basnizeni, winam garam braukdami, newareja ween deesgan isbrihnitees, fahds Kalniņš bij palizis tahds šawads „eekš wīšas šawas isnešhanās”. — —

„Pagaidiņim nu wehl, reds fur tehws ar’ jau nahf, tad ehdiņim reisē,” Marija šazija, tīfko usnešust ehdeenu us galdu un eeraudsijust tehwu nahkam gar dahrša mialu.

„Nes fur nu ir bijis tīf ilgi,” brahlis Pēteris peemineja, „nebij wīšu zehleenu redsets.”

„Šaifam jau buhs bijis teefas namā pehz awīsem,” otris brahlis Jāhnis atbildeja.

„Waj ta nu pehz awīsem ejottā ja-usposhās?” Marija eerunajās starpā.

„Kadeht ta nu ne šwehtdeenās deenā?” Minna atteiza.

Da to laifu jau tehws eenahza istabā, peeri
šlauzidams mutsautinā.

„Nahz nu, tehws, pusdeenā,” Marija šazija,
„mehs jau tewis gaidam.”

„Kur ta nu biji, waj frogū?” Peteris
prasīja.

„Biju i frogū, tapat istaigajos siltā laifā.
Nebiju jau ilgi us lauka bijis,” tehws atbildeja, no-
sehsdamees pee galda, un lihds ar winu nosehdās pee
pusdeenas ari wisa wina dsimta.

Da maltites laifu jaunee laudis fā jau ais-
weenu par šcho to runaja, kas nu, tā šafot, eenahza
prahtā, bet tehws, kas zitām reisem pee šarunas
dsihwi ween peedalijās, šchodeen zeeta flusu un tīfai
reti šahdu wahrdinu dsirdeja no wina mutes. Tahds
pat domīgs winsch palīka ari wisu deenu un tapat
fā pahrwehrtees, tas islikās behrneem wisu nahšamu
laifu. Behrni newareja isprast, kas winam notizis,
jo abas meitas wairs tam nekā newareja isdarit pa
prahtam. Lihds šchim tehws bij bijis ar šawu ap-
fopschanu ar meeru un nebij nekāds sūhdsējees par to,
ka winu nebuhtu Marija un Minna aplahpijuschas,
waj tam nebuhtu laifā wafarōs ustaišijuschas gultu,
bet tagad truhša drihs šcha, drihs ta, te bij ehdeens
par siltu, te atkal par aukstu, te bij slihts freklis, te
atkal sešem radees zaurums un — ar weenu wahrdu
šafot, — behrni wairs tehwm nekā newareja istift.
Wezais steneja un waideja weenā baltā gabalā un

behrni newareja ween noſſauſſitees wiſuwifadôſ pahrmelumôſ no tehwa muted. Sſkaidri wareja redſet, fa tehws tiſſſchu prahthu meſſleja eemeſla ar ſaweem behrneem niſſſtees. Kadet tas tà notifa, to turpre-tim neſinaja ne wina deſli, ne ari ſahda no meitam. Bet driſſ ween wezais Kalniſſſch ſchad un tad liſa behrneem manit, ſahdas domas tam bij pahrnehmufſſſas prahthu un ſas winu bij padarijſis tahdu ſawadu, jo weenu un otru reiſi wezais jau peebilda, fa tà eſot janoniſſſt weenam paſſſham wezuma deenâs, ne eſot zilweſa, ſas winu fâ nahſâs apſoptu, ne ari drauga, ſam wiſu waretu ſtaſſtit un ar furu waretu dalit preeſus un behdas. Buhſſſhot ween wehl beidsot japrezas, fo ta warot ſinat, warbuhſ Deews wehl leeſot ilgi dſiſhwot un ſas ta ſchim eſot par wajadſibu tà wahrgt.

Behrni nu noſſſahrt a pilnigi ween, ſas tehwan par nodomu un kad wehl dabuja dſirdet, fa winu reiſ frogû pirzis pomeranzi un „ſumpetes“, tad wairs neweens neſſſchaubijâs par ſſſa tehwa nodoma pateefſibu. Turſſlaht wehl Jauniſſſchu Anna nebij pratuſſt turet muti un wiſu jau iſpauduſſi ziteem, ſas ſinams ari nahza Kalnina behrnu auſſis.

Tehws tagad jau pats aiſweenu beeſſſaſ un beeſſſaſ ſahſa runat par ſawu nodomu otrreiſ preze-tees un zaur to behrnus, ſas ſinams no tahda tehwa ſoſa negribeja ne ſinat, pirmſahrt ſoti noſſſumdinaja un otrſahrt winu ſirdis ſew ne maſaſ atſweſſſchinaja.

Kad jau tehws pa otru lahgu apprezejās, tad dšihwei Kalninōs wajasdeja palist ņawadai, to behrni pilnigi ween ņajuta, un ņa wareja no wiņas tehwa istureschanās pehdejā laiņā manit, tad drihs ween wareja ņchi pahrmaina notist, jo ņaweem agraņajeem pahrmētumeem wiņņch tagad jau ņahņa peeweenot ari to, ņa behrni par daudņ plaņchi dšihwojot, ņo agraņ wezais Kalniņņch neņad nebij darijis un ņo darit tam ari tagad wehl nebuht nebija eemeņla.

„Wajag jau ween roku, ņas ņatur ņopā, zitadi drihs ween war nodņihwot wiņu, ņas ir, ņad tā ņahņ,” tehws ņahdu deenu duņmu pilns ņazija, pamanijis, ņa Marija ar Minnu ņchihdam, ņas bij eebrauzis Kalninōs, leest raiņit waņā paunu.

„Tu, tehws, ne-eņi wiņ deesin ņo mums pee-pirzis,” Marija atteiza.

„Kalpu meitas eet daudņ lepnaņi, neņā mehņ. Weli wiņ graņcha neisododam,” otra mahņa Minna teiza.

„Kur ta tee graņchi paleest?” tehws ņkanu balņi waizaja.

„Ziņ tad eņi dewis? Ulgas jau wiņ ne-eņam gahjuņchas praņit. Tapat ween eņam dšihwojuņchas,” Minna atņal atbildeja.

„Paluņko ween, ņas iņeetu, ņad buhtu jatur ņweņchineesti un jamaņņā leelu leelā alga,” Marija pee-balņoja mahņai.

„Deesgan lepnibai pafak skreenat,” tehws fleedsa,
„wajadseja ar’ apdomat galu!”

„Tà nu wis, teht, naw,” Peteris teiza, kas pa
to laifu ari bij eenahzis istabâ, raudsit, fahdas schih-
dam mantas, „newari wis par saweem behrneem
fuhdsetees; ja ne us preefschu, tad atpafak jau nu
gan ne-est gahjis, famehr mehs pazehlâm sawas
galwas.”

„Un fur tad esam tifuschi?” tehws prastja,
„ne schogad pahrdots sweesta pods, ne ari bij lahga
linu.”

„Tapat jau wiseem eet plahni schajôs gadôs,”
Peteris atbildeja.

„Muhfu waina jau wis naw, ka newareji
sweesta pahrdot,” Marija teiza.

„Zif jau paspehja eefraht, tif wehl ir flehti,”
Minna sazija, gribedama ar to nobeigt nepatihkamo
farunu schihda flahfbuhtnê.

Panehmuschas deegu spolites, Kalnina meitas
atlaida schihdu, lai gan winu nodoms bij bijis
ari wehl nopirt pa drehbes gabalam wasarai, bet
to winas nedarija, lai nebuhtu no tehwa japrasa
naudas.

Tiffo schihds bij aishbrauzis, kad tehws atkal us-
nehma eesahfto walodu.

„Kâ jau teizu, tà newar palift,” winsch sazija,
„bes faimneezes newar dsihwot, wajag ween azu, kas
wisu pahrskata, zitadi war noeet postâ.”

„Muhſu deht wis gan poſtâ nenoeefi,” Minna peebilda.

„Nebuhtu pats pirzis lîkeerus un fumpetes pa frogeem,” Marija pusbalſi ſazija, it fâ lahgâ ne-eedrihſtedamâs to runat, fo paſchu laifu teiza.

„Cad ta bruhtgans,” Peteris teiza atwehramams ſawam ſkapim durwis, „wiſi laudis jau ſmejâs.”

„Tu ta redſeſeet, ſa weens wairs tahlaſ ne-dſihwoſchu,” tehws fleedſa, frahſus preeſchâ iſflapejis pihpes paleeſas.

„Kas tewi weenu ſaſa, waj ta muhſu naw? Ka ta tew wehl wajaga wezuma deenâs?” Minna atbildeja, ſlauzidama preeſchnamâ ſchſihwus.

„Neſ fo eedomajees, prezſchot Jauniſchu Annu,” Marija teiza, „ta jau waretu buht tew meita.”

„Kas par to, ſa winapee manis nahſ,” wezais Kalniſch ſazija.

„Kâ nu nenahſ, bada iſmiruſees,” Peteris ſobojâs.

„Iſdod mums mantas daſu, aiſeeſim jau ar’,” Minna ſchnuſteja, aiſflahjuſt preeſchautu preeſchazim.

„Cad jau ſinamis te palîſchana naw,” Marija teiza, uſflahdama galdu palaunadſei.

„Zitadi jau mums wehl nahſſees Jauniſchu Annai butſchot roſu,” Peteris atkal ſobojâs, ruhgti

pašmeedamees un aišlehdšis škapja durwis, šteidsās laukā preti Jahnim, kas bij pahrbrauzis no dširnam, lai palihdsetu iželt maišus.

„Un fā notifs, tā notifs,” wezais Kalniņš teiza, „nedomajeet wis mani išbaidit. Wehl es pats esmu Kalninōs funks.”

„Tu tad gan ar waru šazit, ka ar Jaunišču Annu te dšihwodams drihs ween isputeš,” Peteris wehl pee durwim teiza išeedams no istabas.

„Ka mahte to finatu, wina šapā apgreestos,” Minna raudadama šekoja brahim.

Wezais Kalniņš bij nošehdees uš gultas malas un Marija riškojās pa istabu. Uri winas azis atšpihdeja tagad ašaras, eedomajot mahtes un winu laimigu deenu, kad mahte wehl bij pee dšihwibas. —

Pehz šchis šarunas flusu zeesdami wiš atkal gahja pee šawa darba un tifai pee galda šehdot šchad un tad wehl tehws parunaja pa wahrdam ar behrneem. Wezais Kalniņš tuwaš leetu pahrdomajis, gan palika šchaubigs šawā prahtā, waj nu beidsot wehl prežetees, waj ne, jo wihram tatschu palika ar behrnu galu galā šchehl, bet šatizees ar Jaunišču Annu, tas atkal wišas šchaubas meta pee malas.

„Waj tu eesi wezuma deenās niht,” Anna uš Kalninu šazija, „ko tu flauš behrnu walo-

dai, tee gahdà paschi par sewi, gahdà tu par sewi."

Tà eedroschinats wezais Kalninsch apnehmàs palift pee ta, fo bij eesahzis. Gan behrni, redsedami, fa ar launu jau tehwa neatgreesis, winu nehmas luhgt un ar asaram azis isluhdsas, jel tatschu apdomat, fo dara, bet fa nebij tà nebij eespehjamis wina prahthu grosit. Tehws jau buhtu waj tuhltit brauzis pahtarôs, ja tif wehl nebuhtu pee pagasta teefas janoraksta lifumigà mantas dafa behrneem, bes ta jau nelaulaja, to wezais Kalninsch labi finaja. Un nebij jau tas ween. Jaunischu Anna us to pastahweja, fa winai noraksta Kalninus. Gan wezim tas nenahzàs weegli isdarit, bet bij jau Annai solijees.

Wehl pat beidsamajà brihdi luhfoja wezo Kalninu no schi sofa atturet, gan radi, gan ari pat daschi teefas wihri dsirdejuschi pee teefas galda Kalnina wahrds, bet wifs bij un palifa pa weliti. Kalninus pahrrakstija us Jaunischu Annas wahrda un behrneem norakstija katram sawu mantibas dafu no mahtes.

Eenaid's un nesatiziba bij eeweesuschees zitfahrt flusajà Kalninu zeemà, fas wehl peenehmàs leelumà, fad behrni, negribedami sawam ausim tizet, sanehma wehsti, fa tehws jau atdewis mahjas nahfamai pamahtei. Bet bij ween jatiz, jo bij taisniba. To dsirdejuschi no pascha tehwa mutes, behrni noprata,

fa wineem wairs tad Kalninôs naw paleefama weeta un tehws, fuhdits no Jaunischu Annas, fas aijween par to winam pretim fuhrojās, fa newareschot fatift ar pabehrneem, nebuht neluhfoja behrnus Kalninôs atturet atpafak, bet gan turpretim pats wehl daschu reisi dufmās sfubinaja eet tif projam, ja gribot.

Kamehr nu behrni taisijās atstaht tehwa mahjas, fur bij dsimuschi un auguschu un no fureenes bij pawadijuschi us pehdejo dufu sawu mihku mahiti, pa to laifu tehws posās ar Jaunischu Annu brauft pahtarôs.

Brauja ar'. Kahdu peestdeenu wezais Kalnisch lifa sawam falpam Wilffahjam aijjuhgt behri jaunajôs ratôs, tad abi usgehrbuschees isbrauja no mahjam un brihtiau peestahjuschi pee frogus, atfal aislaida tahlaf us Jaunischu pufi. Jaunischu jau braujejus gaidija — bij jau norunata deena — un istuffchojuschi pudeli „smalfà“ — Kalnisch ar Annu eesehdās weenôs ratôs un Jaunits ar Wilffahju otrôs un tà nobrauja us mahzitajmuischu.

Gan ari mahzitajs no sawas pufes wehl pehdejā brihdi dewa Kalninam padomu nodsihwot labaf sawu muhscha wafaru tapat fà atraitnim un no otras pufes ari Annai pretim peemineja leelo starpibu gadôs, fas bij starp winu un Kalninu, bet waj ta nu brauffi atpafak pasaulei par apfmeeflu,

kad jau reisi esi tur? Tā domāja prezeneesi un arī mahzitāja wahrdi bij kà wehjà runati.

Kalninam, kas pahrmeta saweem behrneem
isschfehrdibu un plaschu dsihwi, us kasham wihs-
schotees nu nebij wairs nefa schehl. Gan kahwa
aitas, gan zuhkas, gan weda mahjäs pudeles
dutscheem ween, gan darija alu. Nebij ar' schehl
maksat algu leeseem zilweeseem un ustizet wisu winu
rokam, kamehr pascha behrneem nefa negribeja no-
sleegtees. Tee jau wairs ar' nebij Kalninôs; mei-
tas bij abas aisgahjuschas dsihwot pee mah-
tes mahkas. Wezafais dehls bij dabujis weetu
muischâ un jaunafais, kam rudeni nahjäs wilft
loji, saderejäs par wasaras puist pee saimneeka.

Kalninôs dsehra fahsas. No pascha radeem
rets fahds ween bij fahsu weesu pulfâ manams, bet
toteles wairaf no Jaunischu pufes. Te jau bij
isdeuiba isehstees un isdsertees, fo ween firds
fahroja. Nebij jau zilwefi tahda ilgi baudi-
juschî.

„Jaunais“ pahrīs sinams ņehdeja ņahņu galda pirmā weetā. Kalnina waigā wairs ilgi nebij re-
dņeti tahdi laimigi ņmaidi, ņā ņhodeen un ari ņuh-
ņums mugurā liņās buht palizis maņaņs, bet ne
wiņai daudņ. Un blaņus winam „jaunā“ jau ar
„aubi“ galwā, nu beidsot ņaņneeguņi ņho goda fronti
ņemes wirņū, uņ ņuru tiņ ilgus gadus bij gai-
dijuņ.

Daehduschi, Kalninsch ar Annu zehli sofoja pa weesu widu. Winsch gan mihli tureja Annas rofu sawejâ, bet Anna no wina tà fâ projam ween greesàs. Tà wismas israhdijs dascham labam, bet newar jau finat, war jau ar' tahdàs reisès wiltees.

Kahsas dsehra un nodsehra. — Pirmàs deenas wehl pagahja pa pusei fahsu gaismâ un tifai ar laifu atgreesàs atpakat Kalninôs faila ifdeenischfiba.

„Ko nu guli?“ jaunà fainneeze fahdu rihtu usfleedsa fainneefam, „fo nu guli, zeles, ej seht. Naw wis fo gaidit, schee jau buhs wafarejo sehjumu eearuschi.“

Wezais Kalninsch fas jau deenu eepreefsch bij ar muguras fahpem waidejis, pagreesàs us otu pußt, fajußdams tagad duhrejus fahnôs.

„Eai nu schodeen eet seht Wilffahja,“ fainneefs feewai atteiza, „man tà pagrucht.“

„Ka Wilffahjam nebuhtu zita fo daerit,“ feewa eefmehjàs, „nedomâ wis dsihwot bes darba.“

Saimneefs peezehlàs ar' un, fâ nu waredams, nogahja us tihrumu.

Kà schodeen, tà wisu wasaru feewa to dsihtin dsina pee darba un nabaga Kalninam, fas jau gadeem wairs nebij plahwis pats seenu, scho wasaru nahzàs ari wehl islozitees pa plawu.

„Waj ta nu es şawu muhschu deesgan ne-efnu strahdajis," wińsch řahdu reifi eedrosřhinajās řeewai atbildet, „řa man wehl tagad jaeet wezuma deenās?"

„Waj ta guleři ween?" řeewa prařija. „Guřot wis neweens newar nopelnit maiřes."

„Řam nu neřa naw, tas nu řinams řitadi newar," Řalninsř attaiřa, „bet man jau paldees Deewam řawa muhsřa dařa buhs."

„Řas tew ir? Tew neřa naw," řeewa atřirta, „Řaelnini peeder man! Waj tu domà, řa es pee tews buhtu gahjuř, tahda weza řrahma, ja nebuhtu norakřtijis mahjas man," řeewa turpinaja wiřà balři.

„Bet wiřs ir řeewas galwa un es eřnu par tewi řungs," Řalninsř duřmàs řařija.

„Tahdu řungu ta man war buht daudř," Anna ruhgti řmeedamàs atbildeja, „luhřo tiř dřihwot beř darba, dabuř wehl duhři mugurà."

„Un peeluhřo tu wehl reif řřreet uř ballem, řa winu řwehtdeen," Řalninsř řleedřa, „tad ar beř pletnes nepaliřř. Neř řa naw řauna, řeewa buhdama řřreen projam uř winu mahjam ar puiřřeem balletees," wińsch wehl noteiřa."

„Tad lai es řawu muhschu te notupu aiř řraeřni? Tu jau deesgan te iřřehdees, newihsřodams darbu strahdat. Man wehl dřihwe preeřřhà," řeewa rořam řwahrřtidamàs atbildeja. „Tad ta pletnes nehmajř, tihři jařmejàs." Anna noruhřa un eegahja otrà iřtabà.

Ur to beidsjās ſchi mihligà ſaruna. Wezais Kalninfch palifa atpakaſt tà ſauzamà leelajà iſtabà ſagrauſtu ſirdi. Dſifi nopuhteſ, fà ſem ſmagas naſtas, ari winſch atſtahja iſtabu. Danehmis no gultas apafſchas zirwi un fluzi ſauſas ſlawas malfas, Kalninfch iſgahja ſehtà pagatawot grahbeſkeem ſarus. Bet ilgi wiſ ſaimneefs newareja ſtrahdad, ſanehma winu atkal zeefchi ween duhreji un bij pehz brihtina jawelfas atpakaſt uſ iſtabu gultà.

„Jau nu jawaid, neſ fo nu tiſdauds ir daerijs,“ Anna ſajija.

„Beſgode tahda,“ Kalninfch duſmàs ar wiſàm ſahpem eefauzàs.

„Spræhgſti ween noſt, ſpræhgſti ween,“ ſeewa teiza. „Waj tu domà, fà es nedabuſchu wihra. Netruhſ wiſ jaunu puiſchu Kaelninu ſaimneezei par eegahneem.“

Kà naſcha duhreenu Kalninfch ſajuta ſawà ſirdi, dſirdejis ſeewas pehdejos wahrduſ un aſaras wezjam wihram parahdijàs azis, newis aiſ ſahpem ſahnòs, bet aiſ ſahpem ſirdi.

Uogulejis pahriſ nedeku uſ gultas, gan Kalninfch atkal peezehlàs, bet no ſchihs reiſes winſch aiſween beeſchaſ un beeſchaſ ſuhrojàs par neweſelibu.

Uo ſeewas par neſo neturets, nedſ no winas peenahzigi ſopts, Kalninfch gruhtumòs un ſchehlabàs pawadija ſawas muhſcha deenas. —

„Kalinu tehws — fà laudis to fauja
— esot miris." Tà nahkamu rudeni ap zuhku
faujamo laiku fahdu rihtu dsirdeja faiminôs ru-
nagam.

Bij taisniba. Kalninsch bij miris, wehl pa
otru lahgu apprezejees — wezuma deenâs —

Septini rubfi.

irdsmihfà maht!

Dauds labasdeenas Tew, mihfà maht, no Tawa dehla Jahna Kaupura un tad wehl dauds labasdeenas mahsai Eihsei un tad wehl dauds labasdeenas mahsas wihram Karlim Rudsitim un tad wehl dauds labasdeenas brahlim Pehterim, un tad wehl dauds labasdeenas brahla-seewai Karlinei un tad wehl dauds labasdeenas mahtes-mahsai Trihnei un tad wehl dauds labasdeenas frusta mahtei Juhlei un dauds labasdeenas saimneefam Kristapam Behrsinam un saimneezei Annai.

Man eet tagad paldeews Deewam gluschi labi. Esmu tagad Bobruiskà un pagahjuscho nedeku eezehla mani par maises-zepeju. Bet nu man wajadses drihs jaunu sahbaſu, un man wehl turflaht daschas zitas wajadsibas, tadeht atsuhti, mihfà maht, man septinus rubfus. Ja Tew paschai naw, tad aismenees no brahla Pehtera jeb no saimneefa Kristapa Behrsina. Kad pahrnahſchu mahjäs, tad To atkalposchu, atlihdsinaschu.

To raksta un luhds Taws dehls

Jahnis Kaupurs.

Mahte noraudajās, dsirdejust, fo dehls winai is
 faradeenasta rakstija.

„Zif labs gan ir Jāhnis,“ wina nodomāja pee
 sewis, „kā tas mani ne-aismirst. Paldeews jaun-
 fungs, paldeews,“ wina pateizās wehstules lasītajam
 preeščautā noslauzīdama no waiga asaras, jo wezā
 wāleneeje, Anna Kaupure, bija nogahjust us dsirna-
 wam, lai tur no „melderjaunfunga“ listu sew islasīst
 preeščā „grahmatu“, fo dehls atlaidis un furu
 wakar wakarā šaimneeks bij wahrwedis no muiščas.

Preeziga šawā firdi par labo dehlu, bet ari
 nosfumust par to, ka winai truhka fahroto septīnu
 rublu, atraitnīte wehl reis melderjaunfungam patei-
 fust par wehstules islasīšanū steidsās atkal us mahju
 pusi. Wina dsihwoja Ktawinōs „us sewi“. Zesč
 us tureeni bij slapjā rudens-laiķā peelijs un dublains
 un fo eet bij ap wersti tšhetri. Bet zif weegli šho-
 reis aisteidsās pa zeku winas wezās fahjas! Ņebij
 fo redset, kad jau baltā willainite un winas wālfa-
 taja bij pasudust melderjaunfunga azim aī pufwersti
 attahlā meščastuhra.

Kā ispalihdsēt dehlam šweschumā un fur nemt
 wajadšigos septīnus rublus, tas bij weenigais, kas
 tagad nodarbināja mahtes galwu.

„Kad man buhtu dsijas šawehrptas, furas winu-
 reis atnesu no muiščfunga madamas, tad jau gan
 tikpat fahds rublits atlehtu,“ wina runāja eedama
 flusu pee sewis; „bet fo daris, noguleju ilgi flima.

Lai panemot no Pehtera, raksta Jahnis. — Eeschu ar' wehl schodeen us kalna-Kruhmeem, luhgschu Pehteri, lai aisdod brahlim. Waj tad nu winsch tiß zeetsirdigs buhs un nedos? Gan jau Jahnis atkal atdos, tad pährnahks. Waj tad nu Pehterim nauda sudis."

Tahdas bij mahtes domas.

Eegahjust mahjäs wina nosehdäs flusu sawä istabas faktinā us gultas un atnehmusi daudß mas elpu, sahka graust pusdeenā sausu maises gabalinu.

"Ko tad Jahnis raksta?" waizaja fainneeze isnahkusi no fainneeku-gala kalpu-pusē.

"Ko nu, fainneeze, raksta," atbildeja wateneeze, "saka jau wiseem labasdeenas. Naw jau wis ari Juhs aismirsis."

"Paldeews, paldeews," pateizās fainneeze. "Kā tad nu ejot?"

"Kā nu ejot, nu jau esot eezelts par maises-zepeju," atteiza wezā mahte un peezehlusees steigshus ween tuwojās fainneezei, kas stahweja istabas widū. "Tu gan šo luhgschu, fainneeze," wezite teiza pazehlusi labo rofu, it kā gribedama fainneezi noglaudit, "Jahnis — jau Jums naw wis schweschais un bij labs puisis. Kad atnahks kalpos atkal, bet nu gan, fainneeze, palihdseet winam. Man paschai tagad naw nēsa pee rofas."

"Tew jau wehl ir otrs dehls Pehteris Kalna-Kruhmons un meita," eesauzās škarbi fainneeze at-

ſahpdama ſoli atpaſaſ, „waj tee newar brahlim pa-
lihðſet? Eabi, ja paſchi teeſam zauri ſchajòs gruhtòs
laiſòs, tad nu wehl nems fo dot paſaulei?“

„Dauds jau, ſaimneez, negribu; buhtu peezi
rubliſchi, peetiſtu tee paſchi. Tos pahrejos gan jau
ſagahdatu,“ turpinaja atraitne, un winas ažiſ eemir-
dſejàs aſaras.

„Tà eet,“ ſazija ſaimneez, „toreiſ, tad Jahnis
gahja projam ſaldatòs, wajaðſeja uſ reiſi wiſa lone
roſàs. Buhtu atſtahjis pee mums, kà ſaimneeks
gribeja, wehlaſ pa druſſai ween buhtu dabujis. Bet
ſas to dewa, nebij ſaimneekam uſ reiſi wiſa fo iſ-
maſſat, Jahnis taiſtjàs eet ſuhðſet uſ teeſu. Redſ
nu, nu jau wiſa nauda pagalam. Eai nu dſihwo
ween un iſbaudaſ labi. No mums ſapeiſas nedabuhs.“

To teiſuſt ſaimneez atgreesàs projam un eeaſ-
fuſchu waigu iſgahja lauſà pa durwim.

Wezite palika ſtahwam noſſumufi iſtabas widu
un gruhti nopuhtuſees atſchdàs atkal uſ ſawas gultinas
malas ſaktà. Ziſ toti winai ſahpeja ſirds Jahna
deht! Ur gruhtumeem jau wina, atraitne buhdama,
bij ſawus behrnus audſinajuſt un daudſ zeetuſt, bet
ſenaſ, ſpehſa gadòs tad ari wareja behdu wairaſ
paneſt. Tagad wezuma deenàs, nu wairs ſirds tiſ-
daudſ neſpehja zeest. Kà greeſigs ſobens winai ta-
gad ſpeedàs zaur ſirdi un weena aſara pehz otras
noriteja wezajai mahte par grumbaino waigu.

„Ko tad Jahnis daris, kad newareschu winam nefa dot?“ weenu un otru reisi atfahrtojās ūchahdi wahrdi pahr nosfumusčās atraitnes luhpam.

Wehl fahdu brihtinu weena pati nosehdejusi ūawâ faktinâ wina peezehlās un ūoloja us maso flehtinu dahrsâ malâ. Sche atwehruūi ūawu wezo ūchfirstu ta iswilka no apafšas masu lahđiti un isnehma no tās ūarfanu draħnu-wihfšchiti. Iūdilusčās rofas atraisija mesglu un wezites azis eeraudūija diwus ūudraba rubkus. Bet tiū us azumirkli wina tos ūanehma rofâ, it fâ gribedama pahrleezinatees, waj tee wehl atronas ūawâ wezajâ weetâ. Tad wezâ ūeewina tos atkal paglabaja tahđâ paūchâ fahrtâ un turpat, fur tee bij bijuūchi lihđs ūchim.

Sudraba rubki bij mantojums no jaunibas deenam un ilgus gadus tee jau bij ūchfirstâ gulejuūchi. Wini bij lihđs ar to, ūam tee peedereja, redsejuūchi daudū behdu un asaru, bet tomehr tee bij lihđs ūchim palifuūchi uūtizigi wezajam ūchfirstam. Daūchu labu reisi atraitne jau tos bij ūchim briħdim lihđūigôs brihšchôs zilajuūi, bet aiūweenu atkal atliūuūi atpaūak.

„Euhfoūchu wehl iūtift tapat,“ tâ neūin ziū reiū bij runajuūi winas mute, „ūas ūin, fâ buhs us preeūūch-deenam? Ūahfs laiūs, kad ees warbuhtwehl gruhtaf.“ — Waj tagad bij tas laiūs peenahzis, kad uūtizigeem rubteem buhtu jaūchfiras? Redseūim.

Ūiūwehruūi ūchfirstam wahūu un aiūūlehguūi flehtinai durwis atraitne nahza atkal atpaūak us iūtabu. Da-

nehmušī šawu balto willaini wina atstahja Klawinaus
iseedama pa sehtstarpi us šaiminu Kalna-Kruhmu
puši, kur šalpoja winas otris dehls Dehteris. Mahte
nemas nedabuja noeet lihds galam, jau ščaipus
mahjam wina eeraudšija Dehteri ar šawu šewu
strahdajam kartupešu laukā. Dehteris pats šara
kartupešus is semes un šewa nolasi ja tos no wagas.

„Deews palihds!“ šweizinaja mahte wedeklu
un nošehdās us eščas lai atpuhstos.

Wedekla pazehla galwu. „Paldeews,” wina at-
nehma deewpalihgu.

Uri Dehteris peenahja flaht un apturejis tihruma
galā nokufuščo širdsinu padewa labdeenu mahtei.

„Ko nu, maht, teiši?“ dehls prasija.

„Ko nu teišču? Jahnis atlaidis grahmatu
un leef jau Jums abeem ar’ labas deenas šazit.”

„Paldeews, paldeews, „Dehteris ar šawu šewu
šā is weenas mutes pateizās.

„Dehter,” teiza tagad mahte, „Jahnis luhds
naudas. Tu jau šini, ša es biju šlima; newareju
neša nopelnit. Dod nu tu, Dehter, ščoreis? Šan jau
wehlaš islihdsinašimees.”

„Ta’ mums nu gan ir muiščal!” eefleedsās
wedekla. „Paščeem pulks masu behrninu. Ščogad
pat nešas wehl naw audsis, tad lai wehl zitus barojam?”

„Waj brahlis man ir dewis, ša lai es winam
dodu?” šazija Dehteris uffmeħšedams piħpi. „Šuhri
gruhti šatrs grašis paščam ween japelna.”

„Sinu jau gan, Dehter, sinu, tadeht jau ari wis no tewis wezuma-maifes wehl neprasu, lai gan tu man no pagasta est peedots par apgahdneefu,” teiza mahte. „Grauschu sauflu maifes-garofu un tapat pahrtteefu, lai tifi ai nebuhtu japrasa no tewis un es nebuhtu tew par flogu.”

Dehteris palifa domigs un noduhra azis uf semi wagas gala.

„Es tew safu, Dehter,” fleepsa atkal wedefla, „fa tu tam palaidnim nedod! Kur nemfim paschi wehl schogad fo istift?”

„Lai dod mahsa,” fazija pehz brihtina flusu-zeefchanas Dehteris, „mehs esam kalpi, Eihsei wihrs pusgraudneefs, tam wairaf pee rofas.”

„Jahnis, meit wis naw palaidnis,” nopuhtas mahte pagreesusees uf wedeflu, „lai Deews dod fatram ta wehl behrnus isaudsinat, fa man.”

„Lai dod naudu mahsa,” atfahrtoja Dehteris „ej prast Eihsei, man knapi pascham peeteef fo pahrtift.”

„Deezu rublu ween jau wajasetu,” noteiza mahte, bet Dehteris it fa nemas nebuhtu dsirdejis, fo mahte beidsot fazija, eebahsa pihpi kabata, fanehma atkal sirga dsenamo rihfsti rofa un apgreesis behri uf otu pust dsina to projam pa wagu, neatbildejis mahtei wairaf neweena wahrda.

„Teefa jau gan ir,” nodomaja mahte, palifust weena pati tihruma mala, „Dehterim jau gan pascham

gruhti eet. Peezi fihfi behrnini, wajaga ween jau dauds. Kaut man bijis, zif labpraht es ar winam palihdsetu. Ka' tif nu schoreis waretu nosuhtit Jahnim, gan jau tad seemu luhkotu Dehtera behrneem fo atmest waj nu noauustu swahrzinus, waj noaditu sekites." Nogidusi, fa Dehters wairs atpafal nenahfs, mahte peezehlàs stahwu un fahpju pilnu firdi, fa bij nahfusi, ta atfal fofojamahjup.

"Dee Eihses nu gan neeschu," wina nopuhtàs, „ta jau Jahnim neka nedos. Kà toreis abi fashtrihdejàs gows deht, ta ir wehl schodeen naidà. Eihje jau pat nebij brahli iswadit, kad gahja projam. Naw jau Eihsitei ar' weegla dshwe," wina beidsot peemetinaja un eefliboja sem wakara Kkawinòs.

Dapilnam peedfihwojufi, fa neweens par winas Jahni neleefas ne finot un wif zeetfirdigi atgreesch winai muguru, tiflihds ta Jahna deht fahdu wahrdinu pee-bilft, wezà atraitne nonehmàs fagahdat wehl pati dehlam wajadfigo naudu.

"Wispirms ir jafawehrpj madamai dshjas," wina nodomaja un domats — darits. Deenu un nafti wezà wafeneeze sehdeja pee ratina un labi ja pahris stundu wina atsteepàs sawà gultinà, lai atpuhtinatu noguruschàs meefas. Kaulainee pirkfti weenà baltà gabalà wehrpjot faspreggaja un schad un tad parahdijàs pirkftu galòs asinis, brauzijot bes miteschanas aso linu pawedeenu. Bet tas jau wifs notifa Jahna deht un tiflihds wina eedomaja sawa dehla sweschumà, tad azim redsot palifa lunfanafi

wezee pirksti un, ka likās, winai radās jauni spēhsti
dsihslās.

Pagahja weena nedēla un pagahja otra un
redī nu, dsijas bij šawehrptas. Nu tīf wehl bij
janoeet us muischu un janodod madamai. Dsiju kule
us muguras, tā wezite fahdu deenu eegahja muisch-
funga kufnā un nogurusi atšehdās us krehsla. Is-
nahza madama, šanehma wehrpumu un diwi rubli
bij gruhataja darba alga. Kundse eerunajās par
ogam, šchai truhfstot dschrwenu, nesi waj newarelu
wehl dabut.

„Kā nu ne, madam, wehl jau tikpat buhs,”
atteiza mahmina preezigu seju un paehdusi pa-
šneegto palaunadsi, ischafli ween atkal aisteidsās
projam.

Tif pa naktim bij wezā Anna Kaupure tagad
redsama mahjās. Pa deenu wina isbradaja slap-
jos purvus ar furwiti us rokas un lai gan wezā
mugura ogas lasot wehl wairaf šalihka, lai gan
pastalās eeautās fahjas mirka beeschi uhdeni, bet kas
par to behdaja — Jahnim jau wajasdseja jaunu sah-
baku. —

Drihs ween redsam wakeneezi ejam pa zeku
atkal us muischu. Nesin fur winai zelas tas spēhks
panest tīf leelu grosu! Ismehrojot muischā ogas pehz
stopeem, wezitei isnahza rublis un daschas kapeifas
pelnas.

„Nu jau ir trihs,” wafeneeze nopreezajās, un diwi sudraba rubli ņchfirstā, tas buhtu peezi. Bet ņchehl gan ir to sudraba rublu; nu jau buhs waj gadu tņhetradesmit, ņamehr winus glabaju. Ko tad doņchu Jahnim, ņad reis pahrnahņs mahjās, ja nu winus islaidiņchu no roņas?”

Un wezite lausiĶa galwu, ņā tiņt pee wehl truhs-ņtoscheem tņhetreem rubleem, lai ņudraba rubli paliktu dņihwi.

Wogurusi no pehdeju nedehu darbeem un nespeh-dama wairs ņertees ne pee ņahda darba, wina deen no deenas aiņween wairaf nobehdajas, ņa Jahnim tiņ ilgi jagaidot uŶ naudu.

Te ņahdu rihtu mahjeneeki pamaniĶa, ņa „Jahnamahtei”, ņā Klawinōs wehl aiņween pa wezam paradumam mahju laudis wafeneezi ņauza, gaischaf atņpihdeĶa azis.

„Drihs jau ņahņas zuhņu ņaujamais laifs,” wafeneeze isgahjuŶi ņehtā usrunaja mahju ņalpu UŶņni. „Wiau reis jau tawa ņeewa ņazija, ņa Jums ņchogad buhschot mas gaņas.”

„Tā gan buhs, Jahnumahņ,” atteiza ņalps, ņas ņehtswidū ņkaldija malņu.

„Nu nemeet no manis,” atraitne peebilda, „puŶi no ņawa baroņka jau es waru atdot.”

„Waretu nu gan,” atbildeĶa ņalps, „bet neŶin ņā buhs ar zenu? Tu jau tureŶi dahrgi.”

Nu šahfās šaruna par zenu un šaulesčanās no abām pusēm, kas peenehmās wehl špehfā it šewišchi tad, kad bij peenahfusi flaht ari šalpam šeewa. Wehl reis apluhšojuschi wiši šopā ašgaldā jau tā fā tā ari Uššnim leeluma finā labi pašihštamo fustoni, wini beidsot weenojās.

„Šai tad nu ar' paleef par peezi,“ bij wežās wašenezes galawahrds, „bet tew Uššni, tšhetri rubli gan jadod tulit. Man jau, fā fini, jašuhta projam Jahnim, deesgan nu buhs nogaidijees.“

Pirzejs bij ar meeru un fā wašeneze wehlejās tā notifa.

Wežite šanehmusi tšhetrus rublus wairs nebij turama mahjās.

„Šabdeen, jaunšfungs,“ wina teiza otrā deenā wehl paagri no rihta eegahjusti dširnawās.

„Nu gan juhs luhgšchu norakštit Jahnim grahamatu,“ bij wežās pirmee wahrdi pehz apšweizinaščanās.

„Kadeht ne, bet šafeet, šo lai rakštu?“ eewaižajās melderā jaunšfungs.

„Juhs jau pašchi labaf šinat,“ atbildeja šeewina. „Nu rakštait, fā winam mahte štellē labdeenās un tos šeptinus rublus. Gan jau juhs pašchi, jaunšfungs, šinašit, waj es nu eefchu Juhs mahžit?“

Melderjaunšfungs norakštijis wehštuli un šanehmis flahtpeederigos šeptinus rublus, šolijās wehl rihtdeen pat nodot pagašta šinnesim, lai nonesot uš muišchu un ušleefot uš pašti.

„Paldeews, jaunskungs, paldeews,“ Iaimigeem
šmaideem pateizās wežite, „nahšs wašara, atnešišču
waj ogu štopinu, waj sehnu grošinu par norakšiščanu,“
un preežiga ta aišwehra iſeedama durwis.

Ziſ weegli bij palizis winai ap ſirdi, tà kà wairs
ilgi nebij bijis. Kà šmags ašmens nowehlās atraitni-
tei no ſruhtim — nu jau Jahnis dabuhs naudu!

Ne wairs Jahna mahtei bij ſahda behda par
to, waj tiſ warès pati ar pušbarokli iſtiſt pa garo
ſeemu, ne wairs ſahda behda par to, ſur nems gra-
ſiti, ſo nopirkt ſeemai wajadſigo pawalgu, ſad tiſ
Jahnim bij iſpalihdſets.

Jahni, Jahni, ſlauſees nu, ſo ſcho rindinu rak-
ſtitajs Tew waizà? Kà tu reiſ, pahrnahzis mahjās
un atradis wehl ſawu wezo mahti pee dſihwibas,
winai wiſu to atlihdſinaſi? Waj tiſ ween ar
ſeptineem rubleem — ?

Muhfu apgahdibā isnahkusi ūchahda grahmata:

Zelojums ap ūemi

80 deenās.

Pehz Šhila Werna jaunibai pahrstrahdajis
W. Kristjans.

Latwiški tulkojis G.

✱✱ **Ar 4 bildem krahšās.** ✱✱

Maķā 30 kap.

Satura rahditajs:

1. Rahds brihniūškigs kungs atrod uūtizamū ūulaini. 2. Deriba uū puūmiljonu. 3. Prahpiga mehle nodara nelaimi. 4. Sin-
kahriba dabū ūodu. 5. Cepreekū neparedūets kawellis un dahrgs
jahjamais kuūtonis. 6. Dihwains jahjeens zaur Judijas meūheem
un droūūfirdigais darbs. 7. Naudas maiūs teek atkal kreetni
patuūūhots. 8. Rahds „drauga-aūkis“. 9. Paūudis un atkal at-
raūts. 10. Dūelūūzekā no okeana uū okeanu. 11. Uū kuga „Gen-
riette“. 12. Paūaudejis. — Winnejis.

Kalninsch & Deutschmans,
Rigā, maūā Grehzineeku eelā Nr. 2.

Lutwju Pains

isnahkufšas lihdsj šchim 6 burtnizas à 40 kap.

Dabujamas Rīgā pee B. Dihriķa un beedr., Tod-
lebena bulvarī Nr. 2., Kalnina & Deutščmana, mašā
Grehzineeku eelā Nr. 2, Brigadera „Berga basarā” un
wišās labafās grahmatu pahrdotawās.

Behšis un Wez-Beebalgā J. Osola grahmatu weikafā.
Peterburgā pee S. Wišsendorffa, Вн. Гостинн. дв. 138.

3u. mahzitajus luhdsjam šcho isdemumu pehz eespehjas isplatit.

 7. burtniza isnahks dezembra m. šahkumā.

Muhsu apgahdibā isnahkufšas šchahdas grahmatas:
Uppsichu Zehfaba tulkotee raksti.

I.

 Jounais anglis.

No W. Hauff'a.

 Makšā 10 kap.

II.

➤ Masais lords. ➤

Stahšts no f. H. Bernettas.

Makšā 40 kap.

Dabujamas daudsumā un masumā pee

Kalnina & Deutščmana,

Rīgā, Mašā Grehzineeku eelā Nr. 2.

Muhfu apgahdibā isnahkuschas schahdas grahmatas:

→→ **Ilustreti** ←←

Kustoni walsts dabas stahsti

Eatwju dabas zeenitajeem dahwajis **Fundu Peteris.**

Ar 15 bilschu tabulam dauds krahfās.

Teksts 4 lokšnes.

Blakā 75 kap

Bilschu grahmatas:

(bildes dauds krahfās)

Muhfu mahju un lauku kustoni . 60 kap.

ABC 40 „

Mahjlopi masajeem laudim . . . 35 „

Behrneem, ja tik rahtni uswedās,

Kalna gars nes dahwanas . 30 „

Muhfu mahjlopi 15 „

Bautrais ween reis weens . . . 15 „

Kalninsch & Deutschmans,

Rigā, Masā Grehzineeku eelā Nr. 2.

Basnizas Mehītnesīs

laiŕaksts garigai pamahzibai

un

Latweeschu draudschu uſtairischānai.

Maksā ar peesuhitischānu **1 rub. 40 kap.**
par gadu, **80 kap.** par pusgadu, **40 kap.** par
3 mehn., **15 kap.** par burtnizu; ahrsemēs **2 rub.**
par gadu, **1 rub.** par pusgadu; bes peesuhiti-
ſchānas pee Latw. basnizas Peterburgā jeb
ekspedizijā pee **Kalnina & Deutschmana** **1 rub.**
20 kap. par gadu, **70 kap.** par pusgadu.

Izdewejs un redaktors:

mahzitajs **J. Sanders.**

Muhšu apgahdibâ patlaban iſnahkuſi ſchahda grahmata:

M a h t e.

Stahſts no **G. f. Berlepſch.** * Makſâ 50 kap.

Par ſtahſtu „Mahte“ nodewa Roſegera mehneſchraſſts wehl ſchogad ſchahdu koti atſinigu ſpreedumu: „ſchi jaukâ grahmata, kuru ſazeretaja paſemigâ kaſrtâ dehwe par ſtahſtu, ſawâ mahſſlas noſihmê ſtahw pahri daſcham labam weenu un wairak ſehjumu beſſam romanam. Jo naw eewehrojams pirmâ kaſrtâ wiſ weelas plaſchums un daudjums, bet gan weenigi taſ, waj ſaturs eewehrojams, pateefſ, ihiti zilwezigî ſajuſts un waj taſ paſneegts waldfinoſchâ gaiſchâ weidâ.

Goſwina f. Berlepſch, paſihſtamâ Alpu rakſtneeka meita, un eewehrojamâ Minkenes gleſnotaja maſſa, ſazerejuſi jau daſchu peewilzigu ſtahſtu. Bet wiſ labakais, to mehſ no winas laſijuſchi ir ſchis weenfahriſchais un tamdehl ihiti tit aiſgrahbjochais juſhmigais noſtahſts par kaſdas nelaimigas mahſtes liſteni. ſchai maſtei, kura nododas pilnigi ſawa weenigâ dehla liſtenim, dſihwo titai winâ un preeſchwina, ſapedſihwo, pehz ſneegteem neſſaitameem mihleſtibas upureem, taſ, ka winas dehls, kureſch no nabadiſigas dſihwes uſkulees eewehrojamâ weetâ un apprezjis bagatu, iſlutinatu ſewu, ſaſt kaunetees ſawas dſimtenes un ſawas weenfahriſchâs mahſtes un mahſas. Kad winam peedſimis dehls, tad winſch maſtei, kura gatawodamâs gatawojas uſ gaidamaſeem friſtibas ſwehtſeem, nedara ſinamu ſcho deenu. Nabaga wezajai ſewinai uſnahſ maſa treeka, kuru pawada paſtahwiga kluſa niſkuloſchana un nahwe. Titai wehlu, koti wehlu, kad paſcha behrns mirit, dehls naſt pee pilnigas atſiſchanaſ, ziſ koti winſch noſeedſees pret ſawu mahſti, kurai deemiſchehl wairſ newar neſo labu darit. Jaukâ moll-akordâ nobeidſas dſili juſhmigâ grahmata, kura, kâ reti kaſda, mani aiſgrahbuſi un ſakuſtinajuſi lihdi aſaram.

ſchai ſtahſtâ naw neſas nedſihws darinajums, bet gan wiſ ſmelts iſ dſihwes, iſ zilweku ſirds dſikumeem un attehlots ar ſmalſu garu. Da ir weena no tam retâm grahmatam, kuru iſleek no roſas ar domam: ak ſaut es tahdu ſaraſtiſis.“

„Muſtruma“ apgahdibâ iſnahziſ no frantſchu akademijaſ godalgotaiſ
Schorſcha Dnê romans

Wanda un mihleſtiba („Serge Panine”).

Makſâ 65 kap. — („Muſtruma“ abonentu beſmaſſas peelikums.)

Abas grahmatas dabujamas daudjumâ un maſumâ pee

Kalwina & Deutſchmana.

Utkalpahrdeweſeem eewehrojamaſ rabatê.